

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

30 LET SREČE IN MLADOSTI V SVOBODNI DOMOVINI

Proslava dneva mladosti in rojstni dan tovariša Tita, sta sestavni del aktivnosti ZSMS ter vseh družbenih organizacij, ki združujejo v svojih vrstah mladino in pionirje pri uresničevanju ustvarjalne vloge in razvijanju samoupravnih socialističnih odnosov, negovanju revolucionarnih tradicij ter krepitvi bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Dan mladosti je vsako leto velik pregled dosežkov mladine in njenih organizacij in spodbuda ustvarjalnim silam mladine, da se organizirajo v boju za nove delovne uspehe. To je hkrati tudi priložnost, da se zberejo in ocenijo letni delovni uspehi, da se določijo roki za nove delovne obveznosti, da se podelijo priznanja najbolj aktivnim mladim proizvajalcem, tako v kmetijskih organizacijah, kot v industriji. Mesec mladosti je tudi mesec športnih tekmovanj, katerih se udeležijo vse osnovne organizacije ZSM. Na zaključni prireditvi se seveda najboljšim ekipam in posameznikom podelijo priznanja.

Proslava dneva mladosti je delovnega značaja in je vedno usmerjena k potrditvi dela, ustvarjalnosti in dosežkom mlade generacije. Hkrati označuje družbeno uveljavitev mladine na vseh področjih družbenega življenja in dela in je izraz akcijske krepitve delavske, kmečke, srednješolske in študentske mladine pri vsakodnevni delovni nalogah, v samoupravljanju, družbenopolitičnem življenju, boju za socialistični napredek in preobrazbo naše družbe ob krepitvi samoupravne socialistične usmeritve in obvezovanju mladih.

Preteklo leto je za nas mlade izredno delavno in pomembno, saj smo izvedli slovenski in jugoslovanski kongres ZSM, katera sta potrdila naša hotenja in pričakovanja. Mladinska organizacija se je približala mladincu v vseh sredinah njegovega delovanja ter mu dala polet za nadaljnje delo. Nova organiziranost, ki smo jo že izvedli, nas obvezuje k še večji aktivnosti, saj bomo tako še bolj sposobni odstranjevati slabosti, ki se pojavljajo pri vsakodnevnem delu ter se znali veseliti ob delovnih uspehih.

Z množično udeležbo, tako v delovnih brigadah, kot v športnih tekmovanjih in v drugih aktivnostih, smo pokazali, da nas je veliko in da smo sposobni speljati zastavljene naloge, ki pa jih nikakor ni malo.

Ko je štafeta mladosti tekla skozi številne kraje, skozi vse naše republike in pokrajine, je vtakla v aktivnost mladine trajne vrednote našega narodnoosvobodilnega boja, povojne izgradnje, sedanje bogate samoupravljalne prakse in ustvarjalnosti, simbolično je združevala vse majske aktivnosti mladih, noseč pri tem voščila ob rojstnem dnevu tovariša Tita. Na pot štafeti, ki jo spremljajo akademije, srečanja z revolucionarji, pohodi po partizanskih poteh, se zlivajo vsi napori in želje mladih. Vanjo je vtkana ljubezen do domovine, socialistične samoupravne Jugoslavije.

Tradicionalna prireditve ob dnevu mladosti, ki je vsako leto v Beogradu, naj predstavlja vrhunec ustvarjalnosti, mladosti, bratstva in enotnosti naših narodov; njena vsebina pa naj izraža vse želje, vsa hotenja in sposobnosti mladih, ki temeljijo na revolucionarnih tradicijah in vsakdanjih obvezah.

OK ZSMS DOMŽALE

ŠE O CELODNEVNI ŠOLI

Na zadnji seji Občinske konference je bila podana širša analiza glede stanja in priprav na celodnevno šolo. To analizo je pripravila posebna komisija pri komiteju Občinske konference ZKS Domžale.

Iz analize je razvidno, da deluje na območju občine 8 popolnih osnovnih šol, 10 podružničnih šol in Posebna osnovna šola. V vseh teh šolah je 4500 učencev. Analiza kaže, da je samo na eni izmed šol enozimski pouk, povsod drugod pa eno in pol ali celo dvozimski.

Ravno tako je bilo ugotovljeno, da sicer obstojajo nekatere realne možnosti za ustanavljanje celodnevne šole, vendar pa niso na razpolago dovolj velike prostorske in kadrovske kapacitete, da bi s šolo lahko začeli. Zanimiva je bila razprava, ki je izhajala iz podane analize. Razpravljalci so smatrali, da je potrebno jasno povedati, kaj pojmuje pod nazivom „celodnevna šola“, ker bodo s tem odpadli mnogi odpori, ki se sedaj pojavljajo tako pri starših kakor tudi pri učiteljskem kadru. Sedanje psihološko stanje bi se lahko bistveno spremenilo, če bi govorili o 8-urni šoli in o tistih nalogah, ki jih nalaga ta šola. Kritično je bilo ocenjeno sedanje delo na tem področju, ker je bilo preozko in se je odvijalo samo v nekaterih sredinah, v razpravah pa niso sodelovali predvsem delovni ljudje, ki dajejo sredstva za to področje in ne starši, kot eden od pomembnih faktorjev pri tem vprašanju. Zanimive so ugotovitve predsednika skupščine občine tovariša Jerneja LENIČA, ki je sedanje prizadevanje strnil v naslednje misli: „Imam občutek, da je 8-urna šola ustvarila v naših sredinah določen strah. Ta pa izhaja iz tega, ker hočemo v novi šoli reševati samo bolj socialne in varstvene probleme, ne pa tudi stvarnega dejstva. Ugotavljamo lahko, da smo do sedaj samo „pobarvali“ naše učne programe s kabinetnim poukom in istočasno lahko ugotavljamo, da učenci ne kažejo volje do dela, do idej samoupravljanja in da nismo znali pritegniti posameznih interesnih dejavnosti, ki bi nam bile lahko v veliko pomoč. Lahko tudi ugotavljamo, da ne znamo pravilno oceniti posameznih pomanjkljivosti, ki se pojavljajo pri tem vprašanju in da morda postavljamo (Nadaljevanje na 2. strani)

MESEC MLADOSTI

MLADINSKA ORGANIZACIJA V DOBU AKTIVNA

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Dob se je v praznovanje meseca mladosti že vključila z organizacijo pohoda na Oklo, ki je bil pod pokroviteljstvom Občinske konference ZSMS Domžale in kateréga se je udeležilo nad 100 mladih iz vse občine. Ob 1. maju smo v mladinski sobi v gradu Češenik pripravili ogled 200 diapozitivov o delu in življenju tovariša Tita.

Vsi kraji v občini so bili ob 30-letnici zmage slavnostno okrašeni. Na sliki vidimo napis na osnovni šoli Vencija Perka, ki ponazarja misel 30 let v svobodni domovini

Predavanje, ki se ga je udeležil tudi član OO ZK Dob tov. Bolhar, je kljub precej majhni udeležbi mladih, kar ni opravičljivo, lepo uspelo in tako smo se mladi tudi v sliki seznanili z življenjem in delom tega velikega revolucionarja. Naša ekipa se je udeležila pohoda Po poteh partizanske Ljubljane in proslave ob odkritju spomenika revolucije v Ljubljani. Sodelovali bomo tudi v zaključni prireditvi NAŠ KLUB 75, ki jo bomo skupaj z ostalimi sodelujočimi klubi pripravili konec meseca junija v Lukovici. Če bomo imeli možnost, bomo sodelovali tudi na občinski proslavi ob 25. maju.

Naši mladinci so se prijaviili skoraj za vsa športna tekmovanja, ki jih v mesecu maju organizira OK ZSMS, odigrali pa smo tudi prijateljska srečanja v namiznem tenisu z ekipama TOSAME in OO ZSM TROJANE.

Predsedstvo OO ZSM Dob

OB 30 - LETNICI

Mladi smo. Živimo v svobodi in se mnogokrat ne zavedamo, kako so naši očetje, strici in tete, dedki in babice, priborili to svobodo. Ne zavedamo se, da ni dovolj le nekaj parol, šopek cvetja, nekaj preho-

jenih kilometrov do partizanskega spomenika, potrebno je mnogo, mnogo več.

Ko se v letošnjem letu spominjamo in praznujemo tridesetletnico življenja vseh Jugoslovancev in svobodni Jugoslaviji, poskušajmo storiti nekaj več in se tako čimbolje oddolžiti spominu vseh padlih. Pa ne samo s pohodi, z obiskom spominskih obeležij, z nastopanjem na proslavah, poskusimo z vsem svojim delom dokazati, da smo v vsem nadaljevalci zgodovinskih stremeljenj in dejanj naših predhodnikov. S svojim delom in zgledom, z vestnim učenjem in delovanjem v družbi doka-

zimo, kaj smo, da tudi mi mladi nekaj zmoremo. Le s svojim delom in učenjem si bomo pridobili pri vseh delovnih ljudeh zaupanje v naše sposobnosti in našli ustrezno mesto v družbi.

(Nadaljevanje s 1. strani)

prevelike materialne zahteve, ker hočemo istočasno rešiti še vrsto drugih zadev.

Stališča, ki so bila sprejeta, izhajajo iz tega, da je potrebno k temu vprašanju pritegniti tudi vse tiste, ki so sedaj stali ob strani, iskati mentorje za posamezne interesne dejavnosti v najrazličnejših organizacijah in izdruženjih in jih vključiti v šolski sistem. Ravno tako moramo stvarno proučiti potrebe po vedno novih objektih za šolsko prehrano, ker imamo na razpolago dovolj prostorskih kapacitet v delovnih organizacijah. Skratka problem celodnevne šole moramo reševati tako, kot ga lahko rešujemo v dani situaciji in odklanjati moramo vse tiste pojave, ki negativno vplivajo na same razprave, tako v ozkih krogih, kakor tudi v nestrokovnih sredinah. S tem pa bo šola postala del našega vsakodnevnega življenja in bomo lahko prišli v doglednem času tudi do pozitivnih rezultatov.

Iz razprave na seji Občinske konference SZDL

Ko ob 30-letnici osvoboditve v družbi borcev in aktivistov, ob tabornih ognjih, na pohodih, ob odkrivanju spomenikov obujamo spomine na najtežje in obenem najsvetlejšje dni naše revolucije, pa si tudi zaželimo: ne vojne, le mir naj bo med nami in se obenem zavedajmo, da je ta mir v veliki meri odvisen od nas, mladih.

Mi bodoči delovni ljudje ob strojih, v pisarnah, v šolah in drugod, bomo živeli v prihodnosti, ki bo odvisna od nas samih. Zato poskusimo s pomočjo starejših, izkušenejših in boljših tovarišev, sodelavcev zagotoviti lepši, mirnejši in boljši jutri.

DRAGO JUTRŠEK

LETOS ŽE TRETJIČ NA OKLO

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Dob je letos že tretjič uspešno organizirala tradicionalni pohod na Oklo, iz NOB znano partizansko vas, ki je bil posvečen praznovanju dneva Osvobodilne fronte in prazniku dela.

V soboto, 26. aprila, se je ob 8. uri pred gasilskim domom v Dobu zbralo več kot 80 mladih, ki so se v lepem sončnem vremenu napotili na Oklo. Pohoda so se udeležile vse pohodne enote iz občine, del pohodne enote iz Doba je na Oklo odšel že prejšnje popoldne. Poleg mladih iz cele občine so se pohoda udeležili tudi člani ZZZB NOV, med njimi narodni heroj Franc Avbelj-Lojko in predsednik KK SZDL Dob tov. Franc Brenčič. Z zastavami na čelu se je dolga kolona mladih pomikala iz Doba proti Gorjuši, iz mladih grl se je oglasila pesem in že smo se ustavili na Gorjuši ob rojstni hiši bratov Miš, znanih partizanskih borcev. Ob njuni rojstni hiši, na kateri je spominska plošča, smo izvedeli nekaj o njunem življenju in delu, nato pa smo se napotili dalje.

Pot nas je vodila skozi gozdove, mimo raztresenih kmetij, po poteh, kjer so nekoč hodili partizani in kjer je sedaj že poganjalo prvo pomladansko cvetje. Ustavili smo se še pri plošči oz. spomeniku, ki opozarja na spopad partizanske čete s sovražniki in kmalu nato prišli do spomenika na Oklem. Tu so nas ob ognju čakali člani pohodne enote iz Doba, ki so tu vso noč taborili in skupaj smo se odločili, da počakamo mlade tabornike iz Moravč, ki so se navsezgodaj peš odpravili na Oklo. Nekateri so si ogledovali ruševine in požgane domačije, drugi so polegali in se pogovarjali, spet tretji so se razgledovali po okolici, vsi pa smo čakali. Končno so se mladi taborniki le prikazali in skupaj smo se postavili okoli spomenika, kjer smo mladi iz Doba pripravili kratek kulturni program. Med programom je spregovoril tudi

predsednik OK ZSMS Domžale tov. Vito Habjan, ki je vse udeležence pohoda pozdravil, zdaj jih je bilo že čez sto, in jim zaželel, da bi čim prijetneje preživeli dan. Spregovoril je tudi o veliki pomembnosti oživljanja revolucionarnih tradicij in obenem seznanil mlade z najaktualnejšimi nalogami, ki nas čakajo v mesecu mladosti. Ker je šla štafeta mladosti letos mimo nas, se moramo mladi čim množičneje vključiti v Pohod po poteh partizanske Ljubljane, v prižiganje kresov ob Dnevu zmage, v samo praznovanje 25. maja, rojstnega dne tovariša Tita, in v športna tekmovanja, ki jih v okviru meseca mladosti organizira Občinska konferenca ZSMS Domžale. Za njim je spregovoril predsednik Občinskega odbora ZZZB NOV tov. Avbelj, ki je povedal nekaj doživetij iz NOB in tudi spregovoril o veliki vlogi mladine v NOB. Nato smo imeli malico, po njej pa smo se vsi skupaj odpravili proti spominski plošči, ki je posvečena konferenci ZKS. Tu so še ostali borci spregovorili o svojih doživetjih iz NOB, povedali pa so tudi nekaj šaljivih dogodkov. Ob koncu pohoda smo mladi borcem postavljali vprašanja, na katera so nam radi odgovarjali. Ura je bila že precej, zato smo se odločili, da se poslovimo. Posloveli smo se od mladih tabornikov, ki so se peš vrnili v Moravče, od domžalske pohodne enote, ki je nadaljevala pot na Trojico in proti Črnemu grabnu, in se napotili proti Brezovici, kjer naj bi dobili čaj. Čaja zaradi objektivnih težav nismo dobili, zato smo nadaljevali, pot vsak proti svojemu domu. Naš pohod, ki se ga je letos udeležilo rekordno število mladih, je lepo uspel in upravičeno upamo, da bo res postal tradicionalen.

Naj omenim, da je bilo v okviru praznovanj še več pohodov. Tako so pohod na Prvine organizirali mladi iz Trojan, pohod po partizanskih poteh v Moravški dolini pa je organiziral TVD Partizan Moravče. Menim, da smo s tem mladi dostojno proslavili oba praznika.

VERA GROŠELJ

MLADOST IN SVOBODA

Čas mladosti... čas svobode...

Pojma, ki že na prvi pogled odkrivata lepoto. Mladost je svežina, dozorevanje, spoznavanje sveta, v katerega si postavljen, soočanje z resnicami, ki vrejo iz studenca življenjskih izkušenj.

Svoboda je enkratna in neponovljiva. Živeti svobodno pomeni izbirati med stoterimi možnostmi. Dan v svobodi ti ponuja nove in nove poti. Preostane ti le, da izbereš tiste, za katere slutiš, da so najboljše. Mladost popeljava v poljano še neodkrita življenja. In bolj ko spoznaš to življenje, bolj ko nejasna podoba nekje v daljavi

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

dobiva izrazitejšje črte, bolj se ti dozdeva svet okoli nenavaden.

V mladosti kar primanjkuje časa za potapljanje v mrzle vode grenkih življenjskih resnic. Kdo bi bredel tako daleč, kjer bi prav lahko naletel na železne lovke vrtnicev, tako nepoznane mlademu človeku, ki se hoče življenja predvsem veseliti.

Čas mladosti vseskozi preveva veselje nad življenjem, polet razigranost, a vendar tudi resnobnost pred nalogami. Mladost hlepi za vsemi lepotami, ki jih ponuja sončni majski dan. Nežni češnjev cvet je le miniatura vsega lepega, utrinek svobodnega življenjskega utripa, kakršnega mladostnik doživlja.

Svoboda je neizmerljiva. Tudi svoboda neprestano odkriva nekaj novega – nove lepote. Nikoli se je ne da do kraja podoživeti. Življenje v svobodi nima končnega kalupa. Prave odtenke daje svobodi vsak posameznik, svobodi kot celoti pa mi vsi. Svoboda je treba znati živeti, predvsem pa jo ceniti.

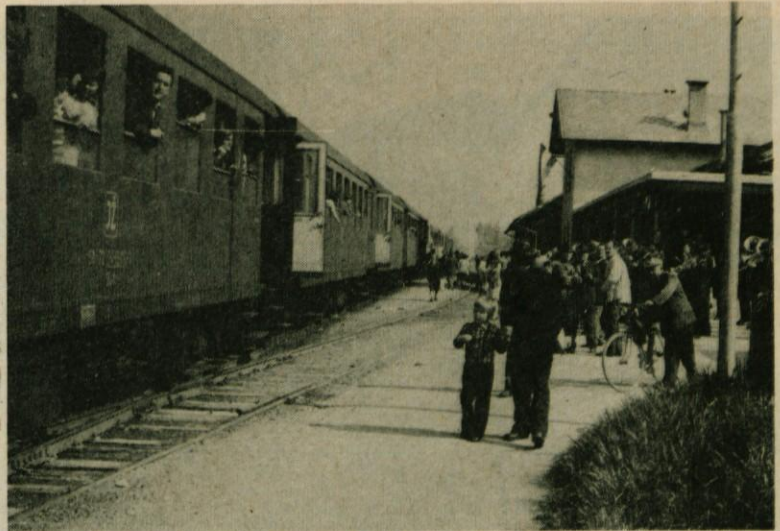
V mesecu mladosti postajata prešernost mladosti in nikoli izčrpani vodnjak svobode eno in isto. V življenje stopajo nove generacije, in kaj lepšega si lahko zamišlja vsak človek, kot da vse življenje živi svoboden, prost kot ptica, da dela, živi, ustvarja tisto, kar mu je najbližje.

A kljub temu! Prav v svobodi se je treba boriti za svobodo. Biti na strani tistih ljudi, narodov, ki jim prisilni jopič jemlje sapo. Znati živeti, znati ceniti vse, kar je priborjeno s krvjo, kar kakorkoli omejuje življenje svobodnega, miroljubnega, ustvarjalnega človeka. Klic – braniti svobodo v svobodi – mora ostati moto vsem generacijam, ki je po zdaj najbolj krvavi zrasla, in poduk generacijam mladih, ki prihajajo.

Jože Skok

KRESOVANJE NA DOBENU

Zadnji dan v aprilu smo imeli na Dobenu že tretje kresovanje, in prvo s pravo otvoritvijo. Že pred mrakom so prišli na pomoč mladinci iz Mengeške Loke, da smo povečali kres. Kolikor bolj se je bližal mrak, toliko bolj se je stopnjevala nestrpnost slavnostnega prižiga ob vse večjem obisku, kamor so prišli peš in z različnimi vozili iz doline, da bi pričeli s praznovanjem 1. maja. Tudi predstavnik Planinskega društva Domžale je priskočil na pomoč z dovozom starih avto-gum. Že pred prižigom kresa smo lahko slišali pesmi iz mladinskih grl, pesmi, in to borbene pesmi, ki so dale vedeti, da je pred nami praznik dela

Na svečano proslavo ob 30-letnici osvoboditve smo v Domžalah po daljšem obdobju videli spet na kamniški progi osebni vlak, ki je vozil občane in delovne ljudi v Ljubljano. Postavlja se vprašanje, če ne bi bilo potrebno tudi v bodoče razmišljati o tem, da bi na progi ponovno uvedli potniški promet

in, da smo pred trideseto obletnico osvoboditve.

Predno pa smo slavnostno prižgali kres, je bil k temu primeren nagovor o pomenu tega kresa. Takoj nato pa smo pristopili k licitaciji, kdo izmed prisotnih bo dal več za vžig z veliko slavnostno vžigalico. Največji ponudnik je bil tov. Jože Brodar iz Loke, vsoto 50 ND. S tem momentom, ko je prižgal kres, je postal prvi resnični pokrovitelj kresa. Pri tej akciji smo

zbrali še nekoliko denarja, katerega smo odstopili mladincem iz Mengeške Loke, to pa zato, ker so bili najbolj zaslužni pri akciji „Očistimo naše okolje“.

Ob kresu smo se domenili, da se zopet dobimo prihodnje leto na istem mestu, ob še večji udeležbi in večji akciji ter pomoči Krajevne skupnosti. Nasvidenje!

Ivan Dobovšek

Moravska dolina za 30 - letnico osvoboditve

VELIKA UDELEŽBA NA POHODU OB SPOMINSKIH OBELEŽJIH

V počastitev 30-letnice osvoboditve in praznovanja 1. maja je bil na pobudo ZRVS in TVD PARTIZAN Moravčev ter ob podpori vseh družbenopolitičnih organizacij Moravske doline izveden uspeh pohod ob spominskih obeležjih ljudske revolucije. Tokrat so se organizatorji odločili obiskati vasico Hrastnik in spomenik sredi vasi.

Na predvečer 1. maja so po hribih zagoreli kresovi. Njihove plamene je bilo videti po vsej dolini. Okrog ognja se je zbralo staro in mlado in ob zvokih harmonike so ob veselem razpoloženju plesali kolo in zadonela je partizanska pesem. „Aktivisti OF“ pa so medtem po ulicah skrivaj trosili letake: OF, 1. maj, 30 let v svobodi, itd.

Prvega maja, na delavski praznik, se je na Trgu svobode pred spomenikom NOB zbrala množica. Prišli so iz bližnjih in daljnih vasi. Sem so našli pot borci iz Domžal, Ljubljane in celo iz Kranja, da bi skupno počastili spomin tistih, ki so nam omogočili, da že 30 let živimo v svobodi, v socialistični in samoupravni družbi, da že toliko let živimo srečno in svobodno. Rdeči nageljni v gumbnicah, žareče oči in vedri obrazi so to izpričevali.

In ta trenutek se je Moravska godba na pihala prvič predstavila širokemu krogu občinstva. Prva

točka proslave, začetek je bil njen. Občinstvo je bilo navdušeno, članom godbe pa si tudi lahko razbral trohico veselja in zmago slavlja, saj se je pokazalo, da trud vendarle ni bil zaman. Želeli so dati svoj prispevek prvemu maju, želeli so, da bi bila 30-letnica osvoboditve čimbolj svečana in uspel so. Delegacija tabornikov je ob zadnjem udarcu na boben odšla k spominskemu obeležju v Poljsnikov dol ter odnesla šopek rdečih nageljnov in svečke za talce, ki so bili tam ustreljeni. Pionirji in mladinci pa so položili cvetje in prižgali svečke pred spomenikom v Moravčah.

Proslava se je nadaljevala z govorom ter recitacijami mladincev in pionirjev iz Osnovne šole „Jurij Vega“ iz Moravč, ki so žapeli tudi nekaj partizanskih pesmi. Proslava je dosegla višek z nastopom Moškega pevskega zbora, ki je zapel nekaj večno lepih, borbenih partizanskih pesmi, da te je pri srcu stisnilo in si začutil vso lepoto

svobodne domovine in privrženost rodni, domači zemlji.

Spet je zaigrala domača godba. Zastavonoše so se postavili v četrterede, za njimi pa člani ŠSD, ZRVS, TVD PARTIZAN, taborniki, člani strelske sekcije, mladina, pionirji, nogometaši, člani ZB in mnogo onih, ki so se tisti trenutek ob praznovanju prvega maja spomnili tudi žrtev, ki jih je dal slovenski narod, da lahko že 30 let živimo v svobodi in miru.

Ob zadnjih taktih godbe je manifestativni pohod krenil proti idilični partizanski vasi Hrastnik, ki leži na vzhodnih pobočjih Limbarske gore. Med potjo se je ob zvokih harmonike razlegala partizanska pesem in se mešala s šumenjem svobodnih gozdov.

Vaščani Hrastnika so nadvse gostoljubno, tako kot znajo samo oni, sprejeli člane pohoda. Poskrbeli so, da ni bil nihče lačen, da ni od njih odšel nihče žejen.

Vihrajoče zastave so obkrožale spomenik. Cvetje in prižgane svečke so pričale o globoki hvaležnosti žrtvam. Domačin tov. Vidic je pozdravil vse navzoče, zaželel dobrodošlico in dobro počutje ter v imenu vseh vaščanov izrazil zahvalo za tako številno in lepo počastitev žrtev fašističnega terorja.

Tovariš Kočar je opisal tragedijo v Hrastniku pred več kot tremi desetletji, ko je za svobodo padlo mnogo žrtev, ko je bila požgana vas, ko so preživeli vaščani trpeli po taboriščih. Z bučnim ploskanjem je bil izzvan narodni heroj tovariš Lojko. In spregovoril je z njemu svojskimi, vsakomur razumljivimi, čeprav preprostimi besedami. In, kdor je že poslušal tov. Lojka, s kakšnim zanosom govori o NOB, kako prepričljivo pripoveduje, ve, da bo šel za njegovim glasom, da bo posnemal njegova dejanja...

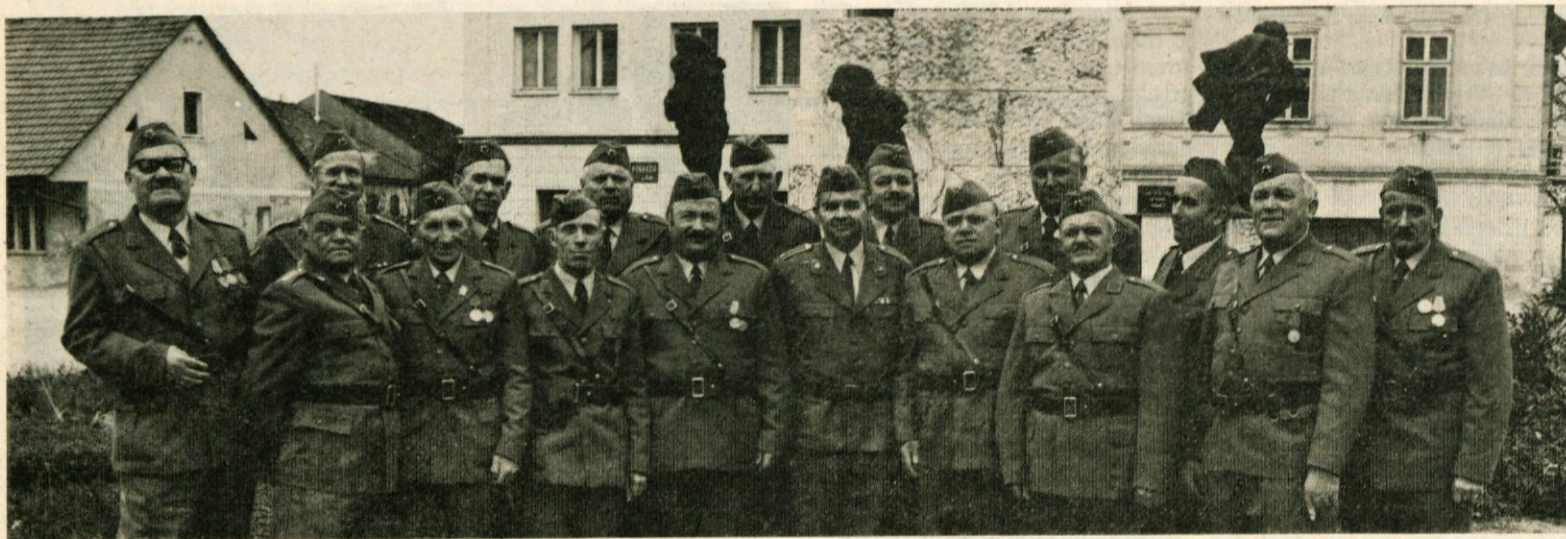
Proslava je bila zaključena s podelitvijo spominskih plaket in razdelitvijo značk. Mnogi so se odločili, da se bodo pohoda tudi naslednje leto udeležili.

Tone Turšič

KOVINSKO IN STROJNO
PODJETJE MENGES

nudi svoje proizvode
in kvalitetne usluge

Krajevne organizacije ZB NOV posvečajo v zadnjem času veliko pozornost tudi svojim praporščakom. Na sliki vidimo del teh tovarišev, ki so se slikali pred spomenikom revolucije v Domžalah

Spomini na Tomaža Novaka - Srečota

PROSLAVA TUDI NA
VRHPOLJU

Dvakrat smo v našem glasilu že pisali o tovarišu Tomažu Novaku-Srečotu, ki je kot borec padel v narodnoosvobodilni borbi. Sedaj pa vam lahko posredujemo podatke o tem borcu, ker smo uspeli dobiti njegov življenjepis in del njegovih spominov, ki jih je pripovedoval svojim soborcem.

Tomaž Novak - Srečo

Tomaž Novak-Srečo se je rodil, 7. 9. 1913 v vasi Obrše pri Zlatem polju. Osnovno šolo je obiskoval v Zlatem polju, leta 1938 pa se je zaposlil kot delavec v tovarni Kleja v Ljubljani. Čeprav je bilo njegovo delovno mesto oddaljeno od doma, se je Tomaž redno vozil s kolesom domov in s seboj prinašal tudi revolucionarne izkušnje, ki jih je pridobival med ljubljanskim delavstvom. Takoj v začetku leta 1941 se je vključil v aktivno delo OF in njegov vpliv se je hitro širil med domačini. Aktivni borec je bil v Kamniškem bataljonu, v katerem je bil komisar tretje čete. Pozneje je bil še v drugih partizanskih edinicah, nazadnje pa je bil namestnik komandanta Šlandrove brigade. Padel je v bojih, 14. 2. 1944 na Čreti pri Dobovljah.

Njegovi soborci se spominjajo pripovedi, ki jo je pripovedoval ob

neki zasedi v vasi Obrše pri Zlatem polju. Ta pripoved je naslednja:

„Vse, kar se je dogajalo po prihodu okupatorja, je težko povedati in pa tudi besed ni zato. Vas Koreno so Nemci požgali do tal in z njo vred je zgorelo 16 nedolžnih ljudi, ki so jih zaprli v leseni svinjak. Ostale prebivalce, stare in mlade, med njimi so bi celo dojenčki, pa so odpeljali v taborišča. Le redkim se je tedaj posrečilo pobegniti in se vključiti v partizansko vojsko.

Tudi nas v Obršah so hoteli izseliti, toda kadar so prišli, so jih partizani nagnali nazaj v dolino. Zgodilo pa se je 24. aprila 1942. leta. Na vse zgodaj zjutraj me je zbudil nenavaden ropot na dvorišču. Nemci so že ponoči obkolili celotno vas. Mama in sestra Tónčka sta začeli tarnati, da smo sedaj vsi izgubljeni. Nemci so začeli razbijati po vratih in sestra je morala odpreti. Zahtevali so mene, ki nisem imel možnosti, da bi pobegnil. Takoj so me vprašali, kje imam skrit bunker z orožjem in hrano.

Odgovarjal sem jim, da ne vem za noben bunker. Nemci so me odgnali iz hiše in to ravno v tisto smer, v kateri je bil bunker. Verjetno je bilo vse izdano, kajti zastavili so me na kraju samem, to se pravi na samem bunkerju. Od mene so zahtevali priznanje, vendar sem vztrajno zatrjeval, da ne vem ničesar. Začeli so me pretepati in me odgnali nazaj v hišo na zaslišanje.

Ker nisem ničesar izdal, so me začeli ponovno pretepati in hoteli na vsak način izsiliti moje priznanje. Nemci so me z udarci tako zdelali, da sem se začel opotekati proti vhodnim vratom. Zaradi nereda, ki je nastal v hiši, sem izkoristil ugodni trenutek in planil mimo nemškega stražarja čez stopnice na dvorišče ter začel teči navzdol po vrtu. Nemci so bili prvi hip tako presenečeni, da se niso

takoj znašli. Vendar se je kmalu za mano vsula toča krogel. Tekel sem in bilo mi je vseeno ali bežim v svobodo ali pa bom zadet. Imel sem samo še nekaj korakov do prve grape in tedaj mi je krogla prebila nogo. Padel sem preko grebena in za hip obležal. Rana me je sicer bolela, toda zavest je bila močnejša od bolečin in me spodbujala, da sem se vlekel po grapi naprej, da me niso dobili živega. Nemci me niso našli in šele pozneje je prišlo v mojo zavest, kakšno srečo sem v resnici imel. Takrat sem si tudi nadel partizansko ime SREČO.“

To je del spominov na nekdanjega borca in aktivista, ki je sodeloval v naših bitkah. Te spomine nam je posredoval tovariš Franc Avbelj-Lojko.

Uredništvo Poročevalca prosi vse soborce pokojnega Srečota, da mu posredujejo spomine na tega znanega aktivista v Črnem grabnu in enega od prvih borcev proti okupatorju in fašističnemu nasilju.

ŠOLSKA MLADINA

V vsesplošno praznovanje ob letnici ustanovitve OF, 1. maja in 30-letnice osvoboditve se je uspešno vključila tudi šolska mladina. Med drugim si je pionirska in mladinska organizacija zadala nalogo obiskati vse spomenike NOB v Moravški dolini, jih primerno okrasiti in prižgati svečke. To nalogo so Moravški pionirji uspešno opravili že pred 27. aprilom.

Učenci sedmih in osmih razredov pa so pod vodstvom ZRVS uspešno opravili letos prvi taktično-orientacijski pohod.

Tone Turšič

Na delavski praznik – 1. maja je bila tudi na Vrhopolju proslava, ki se je udeležilo veliko občanov Vrhopolja in okoliških vasi. K spomeniku padlim žrtvam sredi vasi so ob tej priliki prinesli tudi šopke rdečih nageljnov in prižgali svečke. Šopke cvetja pa so odnesli tudi k spomeniku padlim v Češnjicah. Nato pa so se priključili skupnemu pohodu v Hrastniku.

TUDI LETOS „ADAM RAVBAR“ in „LJUDSKI OBIČAJI“

Obe prireditvi bosta, kot je že običaj, na gradu Krumperk in pri Jamarskem domu na Gorjuši. V soboto zvečer, 14. junija, bo Krumperk zaživel ob umetni svetlobi. Prižgali se bodo močni reflektorji in ko bodo v zrak poletele številne barvne rakete, se bo začela že 13. predstava „Adama Ravbarja“. Prireditelji obljublajo, da bo letošnja prireditev še boljša od lanskoletne. Pevski zbor, ki bo izvajal Tomčevo kantato „Ravbar“, bo letos prvič spremljal simfonični orkester. Skladatelj je za to prireditev napisal posebno glasbeno spremljavo.

Scenarij za prireditev „Adam Ravbar“ je napisal filmski režiser Jane Kavčič. Gledalci bodo spored spremljali, kot lani, od Jamarskega doma.

V nedeljo, 15. junija ob 14. uri pa se bo pričela velika povorka „Ljudski običaji“. Vozarji se bodo zbrali pred tovarno TOSAMA na Viru. Pričakujemo, da bo sodelovalo okrog 20 vozov. Povorka bo krenila skozi stari del Doba na Gorjušo, kjer se bo prikazovanje ljudskih običajev nadaljevalo.

Po obeh prireditvah bo jamarski piknik. Igrali bodo „Veseli kovinarji.“

Z obema prireditvama se prireditelj – Društvo za raziskovanje jam „Simon Robič“ Domžale vključuje v praznovanje 30-letnice osvoboditve domovine. Vabimo vas, da si prireditvi ogledate. S. S.

Upokojenci ob 30 - letnici osvoboditve

OB TRIDESETLETNICI OSVOBODITVE naše domovine je aktiv društva upokojencev obiskal vse nad 80 let stare člane domžalskega društva, jim zaželel še dosti let zdravja in zadovoljstva ter jih obdaril. V našem društvu je namreč 114 članov, ki so stari nad 80 let. Dobra polovica jih je še dokaj čilih in vedrih. To je generacija, ki je pretrpela prvo in drugo svetovno vojno, generacija, ki še ni pozabila, kako grenak je bil kruh, ki ga je dajal nekdanji tovarnar, in kako dolg je bil tedaj delavnik za kmečkoga delavca. Ta generacija pač zna ceniti današnjost, ker je zanjo žrtvovala desetletja dela svojih rok in zato ne more razumeti, da se še danes najde posameznik, ki negoduje za vsako malenkost, ki ne spoštuje delovne discipline in ki ne ceni naše, s tolikimi žrtvami priborjene, svobode. To so misli, ki so se utrinjale med obiski pri naših najstarejših upokojencih. Prenekateri pogovor se je končal z izrazi hvaležnosti, da danes vsak, ki je bil nekoč v delovnem razmerju, prejema pokojnino, četudi je po večini preskromna za vse potrebe starega človeka. Veliko upokojencev je izrazilo hvaležnost tovarišu Titu in želelo, da bi še dolgo vodil našo domovino, da bi še dalje tako lepo reševal socialne probleme kot doslej. Starejši pač še nismo pozabili, koliko je bilo v stari Jugoslaviji prosjakov in vojnih ali delovnih invalidov, ki niso bili preskrbljeni, danes vsega tega ni več. Družba nudi vsakomur kolikor je mogoče.

MOŠKI PEVSKI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV v Domžalah v tem mesecu praznuje petnajsto obletnico svojega obstoja in plodnega delovanja. Društvo je pevcem, ki nad 10 let, nekateri že vseh 15 let, sodelujejo v tem zboru, pripravilo posebna spominska priznanja in jih bo podelilo na slavnostnem koncertu, ki bo v petek, 30. maja ob 19. uri, v dvorani osnovne šole „Šlandrove brigade“ v Domžalah. Ob tem jubileju je izšla tudi posebna publikacija – ilustrirana kronika moškega pevskega zbora. Zbor pa je dobil tudi svoje ime po pevcu, pevovodji, godbeniku in požrtvovalnemu organizatorju pevske kulture v Domžalah, po pok. Janezu Cerarju. On je namreč ustanovil in vodil prvi moški pevski zbor v Domžalah kmalu po prvi svetovni vojni. On je imel največ zaslug za to, da je bil v Domžalah zgrajen prvi godbeni dom v Sloveniji. On je ves svoj prosti čas posvetil pevskemu zboru in godbi in za to ni nikoli prejemal plačila, pač pa smo mu občani dolžni vso zahvalo za nad 60 let požrtvovalnega delovanja in nam bo njegov lik ostal kot svetel vzor, kako smo včasih delovali v društvih, ko nismo poznali honorarjev in nagrad.

Zato je prav, da naš pevski zbor, ki je med najbolj aktivnimi v občini, s ponosom nosi ime Janeza Cerarja, ime pevca, pevovodje, godbenika in organizatorja, ki je 60 let gojil lepo slovensko pesem in oblikoval generacije pevcev.

GRADNJA DOMA UPOKOJENCEV se je v tem mesecu končno po treh letih premaknila z mrtve točke. Biro 71 je že lansko leto pripravil vse potrebne načrte in proračune. Sedaj je podpisan samoupravni sporazum o sofinanciranju in sodelovanju pri izgradnji tega doma. Investitor bo Samoupravna stanovanjska skupnost, izvajalec gradbenih del GIP Obnova, projektant pa je Biro 71, ki bo tudi skrbel za pravočasno zagotovitev finančnih sredstev, za spoštovanje rokov dograditve, izvajal projektantski nadzor ter skratka skrbel, da bo dom upokojencev pravočasno in kvalitetno zgrajen. Izvajalec bo verjetno že v juniju letos pričel z gradbenimi deli. Dom bo stal na prostoru, ki je bil za to določen že pred tremi leti, t. j. med Zdravstvenim domom, tovarno Toko, Cesto talcev in obratom Alko. Podpisniki samoupravnega sporazuma za gradnjo doma upokojencev so: Skupščina občine Domžale, Samoupravna stanovanjska skupnost Domžale, Konferenca delegatov pokojninskega in invalidskega zavarovanja občine Domžale, Dom počitka Domžale, Ljubljanska banka – podružnica Domžale, GIP Obnova Ljubljana in Biro 71 Domžale. Upokojencem, ki jih zanima, zakaj med podpisniki ni Društva upokojencev, ki je dalo prvo iniciativo za gradnjo novega doma, ter tudi sprejelo sklep, da se vsa razpoložljiva sredstva sklada za stanovanjsko graditev oročijo v Ljubljanski banki – podr. Domžale, t. j. 11.400.000 din in v letu 1976 še 730.000 din za zgraditev novega doma, pa naj pojasnimo, da je z uveljavitvijo delegatskega sistema in odločanja v novih samoupravnih interesnih skupnostih vsa pristojnost prešla od Društva upokojencev na Konferenco delegatov pokojninskega in invalidskega zavarovanja v občini. Upokojence, zlasti tiste, ki že težko pričakujejo sprejem v novi dom, pa verjetno ne zanima toliko ta formalnost, pač pa to, kdaj bo dom zgrajen. Če bodo spoštovani vsi dogovorjeni roki, bo dom vseljiv jeseni prihodnje leto.

IZLETI, ki jih Društvo upokojencev prireja vsako leto za svoje člane pod geslom „Prijetno s koristnim“, bodo tudi letos prijetno razvedrilo. Lansko leto smo bili v Donji Stubici, v Kumrovcu, Atomskih toplicah, na Pohorju, v Ptuj, Borlu, na Trakošanu, Rogaški Slatini, dvakrat v Čateških topli-

cah, na Grossglocknerju, v Beli Krajini, v Lipici, Goriških brdih, Novi Gorici, v Beljaku, pri Gospe sveti in v Predjamskem gradu. Povsod je bilo lepo in veselo. Letos pa so predvideni naslednji izleti: v maju: Lipica – ogled kobilarne, Bazovica – poklonitev pred spomenikom žrtev fašizma, Trst – ogled gradu Miramar in znamenitega grajskega parka. V začetku junija se bomo podali na Vršič, v Trenti si bomo ogledali muzej, v Goriških brdih pa natočili pristna briška vina in se založili s češnjami. Konec junija nas bo pot peljala preko Trbiža po Reziji do Vidma (Udine) in nazaj preko Gorice. Junija bomo obiskali Begunje,

grobišče talcev v Dragi in slap Savice nad Bohinjskim jezerom, drugi izlet pa bo v Dražgoše, k slapu Peričniku pod Triglavom in v Tamar. Tudi v avgustu bosta dva izleta, prvi v Lovski in tehnični muzej Slovenije v gradu Bistra pri Vrhniki, nato k Cerknškemu jezeru, čez Bloško planoto na grad Turjak. Drugi izlet pa bo obisk pri upokojencih v Trbovljah, nato ogled gradu Brestanica in kopanje v Čateških Toplicah. V septembru bomo obiskali novi Dom borcev in mladine v Kumrovcu ter se kopali v Atomskih toplicah, drugi izlet pa bo v Taborsko jamo, na Muljavo, ogled Jurčičevega rojstnega doma in Baze 20. Če bo dovolj zainteresov, bomo šli tudi na krožno potovanje okrog Istre ali pa v San Marino. Za vsak izlet pa se je treba prijaviti najmanj 10 dni pred datumom izleta in to pri poverjenikih – upokojencih ali pa v pisarni Društva upokojencev, Jenkova 11.

Ivan Redenšek

SREČNO POT, DESETI BRAT!

Če se peljemo po cesti proti Moravčam, stoji ob cesti vas Goričica. Na hribčku nad vasjo se nahaja kmetija in hiša Janka Prašnikarja, v kateri živi številna družina. Janku in Ivani se je rodilo v zakonu 11 otrok in to kar 10 fantov.

Zalogu, sin Martin tudi dela v tem odboru, sin Jože pa je delegat delegacije za samoupravne interesne skupnosti.

Vsi člani Krajevnega odbora SZDL Vrhpolje – Zalog želijo Božidarju dobro počutje in skrajšnjo vrnitev med njih. A. C.

Na sliki vidimo Božidarja Prašnikarja pred odhodom v JLA

Med vojno je bila ta hiša pribežališče številnih aktivistov OF in borcev NOV. Čestokrat so se tu zadrževali partizani in se skrivali pred sovražnikom v dobro skritem bunkerju, ki je bil zadaj za hišo. Med drugimi se je tu dalj časa zadrževal tudi Franc Avbelj-Pajk, znani organizator partizanskega gibanja v Moravški dolini.

28. aprila je bila pred skupščino občine v Domžalah manjša slovesnost, kajti v Jugoslovansko ljudsko armado je odšel 10. sin Božidar. Bratje so ga pospremili na tej poti in mu zaželeli veliko zadovoljstva pri služenju kadrovskega roka.

Nasploh pa je Prašnikarjeva družina zelo delovna, saj je bil oče Janko vrsto let odbornik SZDL v

Tovarna filca MENGEŠ

Znak
kvalitete
naših
proizvodov

Uspehi posebne osnovne šole

DRUŠTVO ZA POMOČ DUŠEVNO NEZADOSTNO RAZVITIM OSEBAM HOMEČ

Ker nam je naš Zbornik vedno bolj všeč in vedno bolj naš, zato se radi oglašamo od časa do časa. Danes bi vam radi povedali o treh stvareh, ki so se dogodile v tem letu na Posebni osnovni šoli, kjer ima svoj sedež tudi naše društvo.

Srečanje z našimi bivšimi učenci je bilo na tukajšnji Posebni osnovni šoli, 12. aprila. Tega srečanja se je udeležilo približno 89 % vseh absolventov. Po krajšem kulturnem programu se je razvil tovariški razgovor med absolventi in njihovimi nekdanjimi učitelji. V razgovoru so pripovedovali absolventi, kje vse so v službi, kaj delajo in kakšne odnose so našli v podjetjih, kjer so zaposleni. Naši absolventi so zaposleni največ v Induplati Jarše, Stolu Duplica, Universale Domžale in Tosama Domžale. Zaposleni so na ozkem tekočem traku, dosegajo normo kot drugi in med njimi in drugimi delavci ni razlike. Tudi osebni dohodki teh naših absolventov so primerni in ne zaostajajo za prejemki drugih delavcev. Odnosi do naših absolventov v proizvodnji so v vseh prej naštetih tovarnah res tovariški. Zato so tudi njihovi delavni uspehi kar dobri. Ker večina tovarn izplačuje OD na knjizice, tudi našim absolventom ni dano, da bi brezsmiselno zapravljali svoj prisluženi denar in se nehote uče tudi hraniti. Obenem pa se ti absol-

venti v prostem času večina vključujejo v mladinske organizacije, zlasti v športne organizacije v svojem kraju.

Zanimivo je tudi, da vsi ti absolventi vodijo med seboj nekaj družinski nadzor nad vedenjem, polagajo pažnjo na svojo zunanost in se še vedno radi vračajo po nasvete nazaj na svojo nekdanjo šolo in k svojim nekdanjim učiteljem. Zato so bili veseli srečanja in si takega srečanja še želijo.

Radi bi navedli vsaj dva primera, kako se znajdejo naši absolventi po odhodu iz šole:

V tovarni Universale Domžale je zaposlena ena od teh naših absolventk. Zaposlena je v oddelku kap – strojno šivanje. Normo presega od 103 do 127 %. Njen OD pa je od 2.200 do 2.500 din.

Drug primer pa je še bolj zanimiv. Eden od teh naših absolventov je končal samo sedem razredov POŠ. Zaradi svoje prizadevanosti je bil od socialnega skrbstva določen za Hrastovec. Pa ga je v vasi vzel na delo nek privatni obrtnik, ki je pokazal do fanta izreden prijateljski in res tovariški odnos. Fant se je oprijel dela, dela z veseljem. Je nakladalec-pomočnik plastičnih izdelkov. Čuti se med drugimi delavci enakopraven. Na delo hodi točno in vestno in dosega po izjavi njegovega delodajalca pravedne uspehe.

Samo društvo vodi sedaj točno evidenco o 125 absolventih Posebne osnovne šole na Homcu.

Nace Vodnik

RAZPIS

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE VPISUJE V NASLEDNJE IZOBRAŽEVALNE OBLIKE za sezono 1975/76:

– DVELETNO ADMINISTRATIVNO ŠOLO – oddelek za odrasle v Domžalah.

Šola traja 2 leti in se lahko vpišejo kandidati, ki imajo uspešno končano osemletno osnovno šolo, so zaposleni in so dopolnili 17 let starosti. Pouk je 3-krat tedensko v popoldanskem času, po 4 šolske ure. Eno polletje traja 15 tednov.

Slovenščina, strojepis in stenografija so predmeti, ki potekajo obe šolski leti. Zgodovina, zemljepis, ekonomika podjetij, pisarniško poslovanje, gospodarsko računstvo, upravni postopek ter samoupravljanje z osnovami marksizma, pa so predmeti, ki so razvrščeni po posameznih polletjih in letih.

Šolnina se plačuje v obrokih in sicer ob vpisu dva obroka skupaj, nato pa v osmih obrokih do vsakega 15. v mesecu. V šolnini so všteti stroški predavanj, literature, prvi izpit in uporaba pisalnih strojev.

V šolskem letu 1974/75 je znašala šolnina 3.200,00 din.

– III. LETNIK UPRAVNO-ADMINISTRATIVNE ŠOLE.

Pogoj je končana poklicna administrativna šola z zaključnim izpitom. Kandidati morajo opraviti diferencialne izpite čez 1. in 2. razred upravno administrativne šole iz naslednjih predmetov: srbohrvaščine, matematike, fizike, tujega jezika, slovenskega jezika (literarne teorije), zgodovine (delno) in zemljepisa (delno).

Pouk bo organiziran tako, da bodo kandidati lahko čimprej opravili diferencialne izpite in začeli z rednim poukom v III. letniku. Pouk bo v popoldanskem času.

Višina šolnine bo odvisna od števila vpisanih in se bo lahko plačevala v mesečnih obrokih.

– STROJEPISNI TEČAJ, začetne stopnje, ki traja 100 izobraževalnih ur.

Tečaj bo v popoldansko-večernem času.

Stroški tečaja bodo odvisni od števila slušateljev, ki bodo obiskovali tečaj.

– TEČAJ ZA SKLADIŠČNO POSLOVANJE

– TEČAJ ZA VOZNIKE VILIČARJE

– KROJNO ŠIVILJSKE TEČAJE

– KUHARKE TEČAJE

– JEZIKOVNE TEČAJE – NEMŠČINE IN ANGLEŠČINE

Ostale izobraževalne oblike bomo razpisovali skozi vse poletne mesece. PRIJAVE sprejemamo na naslov: DELAVSKA UNIVERZA, Kolodvorska 6, Domžale, vsak dan, razen sobote. Vse informacije dobite osebno v tajništvu, ali na telefon številka: 72-082.

PRI DELAVSKI UNIVERZI LAHKO IZPOPOLNITE VAŠE ZNANJE, ZATO SE PRIJAVITE!

Delavska univerza
Domžale

IZ LOKE PRI MENGŠU

V Loki pri Mengšu je bil 18. aprila ustanovljen mladinski aktiv, ki organizacijsko spada k Osnovni organizaciji ZSM Mengeš.

Takoj so se vključili v delo in so tako že sodelovali pri očiščevalni akciji, ki jo je organizirala KS Mengeš. Delali so na poti proti Dobenu in v sami Loki. Tako so dokazali, da so pripravljeni delati za lepši izgled svojega kraja.

Poleg tega so začeli tudi z družabnim življenjem in se tudi pripravili za slavlje ob 1. maju. Posebno so še hvaležni Gasilskemu društvu, ki jim je dalo na razpolago prostore v svojem domu, da njihovo delo lahko nemoteno poteka. Pričakujejo pa tudi pomoč od Osnovne organizacije ZSMS in Krajevne skupnosti Mengeš. Upajo, da ne bodo ostali osamljeni.

J. T.

Z ustanovnega sestanka mladinskega aktiva v Loki pri Mengšu

NAŠIM BRALCEM!

Uredništvo se opravičuje našim bralcem, ker ni bilo v 8. št. nadaljevanja sestavka POIMENOVANJE CEST V MENGŠU, ki je odpadlo zaradi tehničnih zadržkov.

Istočasno dajemo popravek oziroma pojasnilo avtorja sestavka prof. Ivana Vidaliča, ki se nanaša na prvi sestavek v 5. št. glasila, na 12. strani, ker sta pomotoma izostali za besedama stanovanjska hiša, besedi „tovarne Melodija“, kar nekoliko moti smisel besedila. Stavek se torej pravilno glasi: „V Malem Mengšu pa je bila Miheletova domačija, ki je ni več, oziroma je na njenem mestu stanovanjska hiša TOVARNE MELODIJA, sedaj pekarija itn.“

Uredništvo

RAZPIS

Vzgojnovarstveni zavod Domžale objavlja naslednja prosta delovna mesta:

- 1 prosto delovno mesto varuhinje s 4-urno zaposlitvijo za nedoločen čas za vrtec Količevo
 - 1 prosto delovno mesto varuhinje s 7-urno zaposlitvijo za določen čas (8 mesecev) v vrtcu Mengeš
 - 1 prosto delovno mesto varuhinje s 4-urno zaposlitvijo za določen čas (8 mesecev) za vrtec dr. Igor, Vir
 - 1 prosto delovno mesto čistilke za nedoločen čas za vrtec na Viru – Hubadova ulica
- Za vsa našeta delovna mesta se zahteva končana osemletka in starost nad 18 let.

Prošnje oddajte osebno na upravi zavoda v Domžalah, Savska cesta 3/1, do 31. maja 1975.

Vzgojno varstveni zavod
DOMŽALE

»MLINOSTROJ«
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

Priporoča svoje izdelke!

Potrošniku nuditi več

Letošnji potrošniški sejem v Domžalah je pripravila delovna skupnost Trgovskega podjetja ABC Napredek z namenom, da bi omogočila potrošnikom nakup raznovrstnega blaga po znižanih cenah, ki ga lahko nudi Trgovsko podjetje skupaj s svojimi dobavitelji.

Otvoritve so se mimo predstavnikov delovne organizacije, med katerimi je tudi generalni direktor Trgovskega združenja ABC, tovariš Lojze SKOK, udeležili predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij.

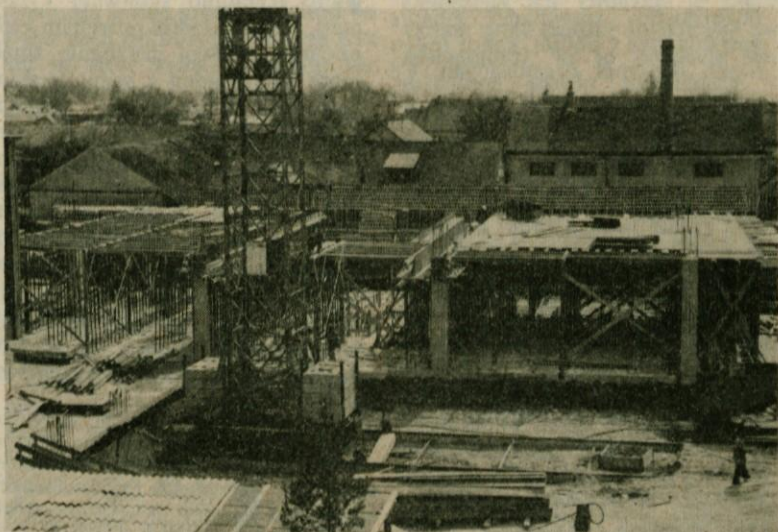
Novi direktor tovariš Lojze SKOK je v svojem uvodnem nagovoru med drugim dejal:

„Dovolite mi, da vam v nekaj besedah orišem, zakaj se je naš kolektiv odločil za sejemsko akcijo in kaj od nje pričakuje. Vsem vam je dobro znano, da stanje trgovine v naši občini ni zadovoljivo in da trgovina precej zaostaja za nekaterimi drugimi dejavnostmi v občini. Prav tako stanje nas je vodilo, da smo se odločili za dograditev Veleblagovnice, ki bo nedvomno bistveno izboljšala preskrbo našega delovnega človeka in v precejšnji meri tudi rešila vprašanje družbene prehrane. Odločitev o gradnji pa je pred naš maločlanski kolektiv postavila velike obveznosti, ki jih skušamo s svojim delom, prizadevanji in rezultati tudi uspešno rešiti. Povsod, kjer je to mogoče si prizadevamo za povečanje prometa, za zmanjšanje stroškov in za večjo produktivnost. Toda v teh svojih prizadevanjih imamo precej omejene možnosti, saj vam je vsem znano, da imamo kljub močnemu porastu stroškov in drugih obveznosti zamrznjene marže, to je poglavitni vir našega dohodka, že od leta 1971. Pričakujemo od družbe, da bo tako stanje odpravila, na kar lahko brez dvoma tudi vi, naši cenjeni gostje odločilno vplivate. Mi v delovni organizaciji pa se bomo na razne načine še v naprej prizadevali, da tudi sami s svojim delom doprinesemo k boljšim rezultatom k rešitvi težkega stanja. Za

sedanji sejem, ki so ga sami pripravili člani naše delovne skupnosti, smo pri naših dobaviteljih, zaradi dobrih poslovnih odnosov in sedanjega stanja na tržišču, uspeli znižati redne cene tako, da lahko nudimo potrošnikom blago z občutnimi popusti. Poleg ekonomskih ciljev, to je predvsem povečanju dohodka, ima naš sejem tudi namen popularizirati našo delovno organizacijo in s tem tudi občino na širšem slovenskem območju. Želimo, da bodo naši kupci in kupci iz sosednjih občin čim več kupovali pri nas in tako doprinesli k izboljšanju stanja v trgovini in k financiranju drugih občinskih potreb.

Izkoriščam to priliko, da se vsem povabljenim, ki ste s svojimi stališči ali kako drugače vplivali na razvoj naše delovne organizacije najlepše zahvalim s prošnjo, da tudi v bodoče vsestransko podpirate napore naše delovne skupnosti, katere osnovni namen je, da bi občane popolnoma zadovoljila v njihovih potrošniških potrebah s pestro izbiro, dostopnimi cenami in kvalitetno postrežbo.“

Po ogledu pa je bivši direktor, tovariš Milan RUGELJ prisotnim obrazložil, kako poteka novogradnja prizidka Veleblagovnice in kakšni prostori bodo na razpolago v tem objektu.

Gradbena dela na novem objektu Veleblagovnice zelo hitro napredujejo

V novozgrajenem objektu bo v treh etažah in polovični IV. etaži preko 5000 m² uporabnih površin. Celotni prostor bo povezan z obstoječim objektom in bo tvoril zaokroženo celoto. Glede na to, da je celotna površina podkletena, bo v njej dovolj prostora za skladišča, ureditev slaščičarne, stranskih prostorov za osebje, ki se bo v končni fazi povečalo od 150 do 200 ljudi. Poleg tega pa bo postavljen tudi agregat za električno energijo, ki je pri tako velikem objektu nujno potreben.

Prva etaža bo namenjena specializirani trgovini, v kateri bo na razpolago dovolj fotomateriala in drugih optičnih predmetov, seveda ob veliki izbiri zlatih predmetov. Osrednji prostor te etaže pa bo namenjen gostinski dejavnosti, saj bo tu „klasična“ in samopostrežna restavracija, grill

(prodaja jedil na žaru) in delikatesna trgovina. Zanimivo pri tem pa je to, da bo kuhinja imela tolikšno zmogljivost, da bo lahko zagotavljala in zadovoljevala tudi nove potrebe, ki se bodo pojavile, če bo realiziran tudi ostali del zazidave ob Veleblagovnici, to je nov hotel in Dom upoko-jencev. Program predvideva tudi tako imenovani „kongresni“ turizem, ki bo za Domžale novost, vendar pa je že v sedanjih razmerah nujnost. Največji prostor po svoji namembnosti pa bo v tretji etaži, kjer bo na površini 1300 m² trgovinski del, v katerem bo mogoče povečati izbiro najrazličnejših artiklov, ki jih sedaj v obstoječem objektu ni mogoče smotno razporediti. S tem pa bo rešeno še eno vprašanje in sicer papirnega oddelka in knjigarne, ki bo brez dvoma velikega pomena ne samo za

Domžale, ampak tudi za širšo okolico. Posebnost pa bo 250 m² obsega-joč prostor, v katerem bodo vsi predmeti, ki so potrebni za opremo stanovanja. Na razstavnem prostoru bo stalno razporejeno tisto, kar nujno potrebujejo vsi tisti, ki opremljajo stanovanja.

Otvoritev spomladanskega potrošniškega sejma Trgovskega podjetja Napredek Domžale

Na vprašanje, kdaj bodo prostori dograjeni pa je tovariš RUGELJ odgovoril:

Sam rok izgradnje je predviden za dobo 14 mesecev in pričakujemo, da bodo gradbena in ostala obrtniška dela končana že v januarju prihodnjega leta. K temu je pripomogla tudi letošnja zima in seveda velika delovna storilnost Gradbenega industrijskega podjetja OBNOVA, ki gradi ta objekt. Če k temu dodamo še naše delo, potem bo novi objekt odprt še pred prvim majem prihodnjega leta.

Resnično lahko vidimo da je optimizem realen, saj se celotni kolektiv prizadeva čimpreje zgraditi objekt, ker se zaveda, da ga čaka še veliko dela skoraj v vseh krajih v naši občini, kjer je problem trgovine povsod odprt in občani komaj čakajo, da se reši njihova preskrba v čimkrajšem času.

ar.

KRVAVA KOLIŠKA CESTA

Dogodek, ki se je pripetil v sredo dne 9. 4. 1975 med 15. in 16. uro na Količevem, lahko ocenjujemo kot tipični sadizem. Dejanje, ki sem ga doživel omenjenega dne, me je potrla, ob njem se zamislil, ali to lahko stori zdrav človek, ali duševni bolnik – sadist.

Občan KOS Franc, stanujoč na Viru, zaposlen v Mlinostroju Domžale, je omenjenega dne privezal na svoj osebni avtomobil psa volčjaka in ga tako privezanega vlekkel za seboj z veliko hitrostjo. Privezana, neboljena žival ni zmogla hitrosti in je bila prepuščena usodi in volji sadista, ki je

obnemoglo, za vrat privezano žival vlekkel po asfaltu.

Za seboj je puščal krvavo sled in kosmiče pasje dlake ter je šele na intervencijo mimoidočega ustavil avtomobil in žival rešil muk in trpljenja. Od psa je dobesedno tekla kri. Ne vem, kaj se je z živaljo zgodilo kasneje.

Občani, razmislite in sami ocenite dogodek.

Ali so vredni taki občani uživanja v naši socialistični družbi?

Občan

SLOVENIJALES Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne in sedežne garniture

Dopisujte-dobite honorar!

IZ ZAPISNIKA

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sta v mesecu aprilu na skupni seji (družbenopolitični zbor pa na posebni seji) pregledala opravljeno delo skupščine v letu dni po izvolitvi. Ugotovila sta, da se način dela delegatske skupščine še ni dokončno oblikoval in se še vedno iščejo najprimernejše oblike njenega dela. Sicer pa je delegatski sistem zaživel in našel pravo mesto v svojih temeljnih samoupravnih skupnostih. Vendar tudi delegacije v delegatskem sistemu že našle svoje mesto, za druge pa tega ne bi bilo mogoče trditi. Prihodnje poročilo o delu občinske skupščine bo moralo vsebovati globlje analize tudi o tem, kako so delegacije in delegati prišli do svoje baze, to je do občanov v krajevnih skupnostih in delovnih ljudi v delovnih organizacijah. Treba bo torej v tej smeri naprej in odgovornost za to je na vseh, ki so bili izvoljeni v delegatsko skupščino. Če bo tako, potem bo vsakemu občanu in delovnemu človeku omogočeno, da sodeluje, ustvarja in oblikuje današnjo in prihodnjo politiko ter naš družbeni in gospodarski razvoj, kar je tudi namen delegatskega sistema.

To sodelovanje vseh občanov in delovnih ljudi v skupščinskem sistemu pa zahteva tudi čimboljše informiranost od zgoraj navzdol in obratno. To vprašanje bo moralo biti stalno navzoče tudi v izpopolnjevanju dela delegatske skupščine v letu 1975. Na isti seji je namreč skupščina tudi sprejela okvirni program svojega dela na področju družbeno-ekonomskega in družbenopolitičnega sistema ter predvidela svoje tekoče naloge. Med temi je sklepanje o vrsti občinskih odlokov, družbenih dogovorov, poročil in drugih zadevah, ki sodijo v njeno pristojnost. Za uresničitev sprejetih nalog bo treba posvetiti posebno skrb pravilnemu in učinkovitemu delovanju skupščinskega sistema.

Poročilo o gibanju gospodarstva v letih 1971–1974 je skupščina posvetila posebno skrb. Pred tem ga je obravnaval tudi izvršni svet

občinske skupščine ter sprejel ustrezne zaključke. Predsednik izvršnega sveta je med drugim poudaril, da je celotno gospodarstvo v letu 1974 dobro gospodarilo. Vendar pa je izvršni svet pri obravnavanju izvoza in uvoza ter zunanjetrgovinske bilance kritično ocenil dejstvo, da je bil uvoz za preko osem milijonov dolarjev večji od izvoza in znaša odmik od začetnih smernic lanske resolucije za približno 20%. Približne primerjave za letošnje leto pa kažejo, da bo ta odmik še večji. Izvršni svet je zato pozval delegate, zaposlene v delovnih organizacijah, da posvetijo tem vprašanjem večjo pozornost. Posebno v nekaterih delovnih organizacijah je indeks uvoza nesorazmerno velik. Uvažajo se tudi surovine, ki jih je mogoče dobiti doma, tudi v domači občini, kaj šele v republiki in državi.

Naslednja zadeva, ki ji je izvršni svet pri gibanju gospodarstva posvetil večjo pozornost, je rast osebnih dohodkov. V občini so osebni dohodki namreč pod republiškim povprečjem. Pri tem pa se ugotavlja, da je občina Domžale razvita občina, medtem ko je v Sloveniji več kot polovica občin nerazvitih. Delegati in organi samoupravljanja naj torej tudi temu vprašanju posvetijo večjo pozornost. Nizki osebni dohodki namreč ne prizadenejo le delavca samega, ampak zmanjšujejo tudi kupno moč in s tem tudi proračunske dohodke.

Kritične pripombe na račun uvoza je imel tudi delegat Srečo Goropečnik, predvsem v zvezi z uvozom kmetijskih

To niso ostanki iz časov vojne, ampak naš odnos do narave in do odpadnega materiala

Naš odnos do narave in perspektiva čistoče okolja, v katerem živimo !?

pridelkov, ki bi jih lahko vse pridelali doma. Albin Klemenc, član IS, je opozoril, da gre dejansko le za nekaj delovnih organizacij, ki so s svojimi izrednimi dosežki prispevale k ugodnim gospodarskim rezultatom v občini, sicer pa so organizacije, ki dajejo slabo ali celo izredno slabo sliko gospodarjenja. Opozoril je tudi na zakonitost poslovanja in v zvezi s tem na „pokritje investicij“. Opozorilo je še posebno umestno glede na to, da so skoraj vse gospodarske organizacije v občini odločile za investicijska vlaganja.

Delegat Mirko Avbelj je med drugim predlagal energične ukrepe na področju uvoza ter nakazal problem Papirnice v zvezi z odkupovanjem papirnih odpadkov.

Ob zaključku so se delegacije odločile za sklep, da bodo z vso pozornostjo spremljale gibanje gospodarstva v občini, kakor tudi v svojih delovnih organizacijah. Če namreč na tem področju ne bo teklo tako, kot je predvideno, bo tudi vprašanje, ali bo mogoče pokriti skupno in splošno porabo v smislu sprejetih dogovorov.

Uvodne misli k točki dnevnega reda o obravnavanju izhodišč za izdelavo srednjeročnega plana družbeno-gospodarskega razvoja občine Domžale za razdobje 1976–1980 je podal predsednik izvršnega sveta Viljem Držanič. Navedel je nekatere bistvene usmeritve. Med drugim je predvideno, da bo v občini leta 1980 dosežen najmanj enak družbeni proizvod na prebivalca kot v SRS. To bo zahtevalo maksimalno intenziviranje proizvodnje ter njeno preusmeritev na dejavnosti, ki so v deficitu. Prednost pri naložbah bančnih in drugih sredstev bodo morale imeti dejavnosti oziroma proizvodnja, ki izkorišča domače surovine in ki

omogoča rentabilno prodajo na zunanjem trgu. Nadalje bo treba v bližnjem obdobju maksimalno zaščititi okolje, zrak in vodo in pri tem vzpodbujati skupne naložbe v ustrezne naprave ter tudi reševanju prometnih zvez posvetiti posebno pozornost. Gospodarjenje s prostorom mora imeti dolgoročne interese. Pri tem je treba misliti na zaščito kmetijskih površin ter znotraj mestnih središč razporediti infrastrukturne sisteme tako, da bodo omogočali dostop občanom do delovnega mesta, trgovin, vrtcev in podobno. Z združevanjem vseh vrst sredstev je potrebno omogočiti izgradnjo stanovanj v taki meri, da bi zadostili potrebam vseh občanov. Razvoj družbenih služb mora biti skladen z gospodarskim razvojem; kulturno in telesno-kulturno dejavnost bo treba razvijati tako, da bo dosegljiva večini občanov. Zagotoviti bo treba minimalne pogoje življenja občanom, ki so za delo nesposobni, ter jim zagotoviti maksimalno zdravstveno zaščito. Kot temelj vsega razvoja pa mora biti nadaljnje razvijanje samoupravnih odnosov ter pri tem do maksimuma razviti informativni sistem.

Občinske inšpekcije so za to sejo skupščine pripravile poročila o svojem delu v preteklem enoletnem obdobju. Delegat KS Krašnja, nadalje delegat ZZD Valentin Perne, Albin Klemenc, ter sanitarni inšpektor Ivan Peterca so razpravljali o vprašanju vzdržnih sanitarnih razmer, ki vladajo v šoli Krašnja, ki se nahaja v 300 let starem objektu, v katerem se šola 80 otrok, katerih zdravje je v takem šolskem objektu resno ogroženo. Za letos

(Nadaljevanje na 9. strani)

VAŠI PRIHRANKI BODO NAJBOLJE NALOŽENI V LJUBLJANSKI BANKI — PODRUŽNICI DOMŽALE!

je sklad za izgradnjo šolske mreže predvidel naročilo načrtov in odkup zemljišča za novogradnjo. Vendar se je treba do tedaj dogovoriti ali ostanejo otroci še v takem objektu ali naj se vozijo na druge šole, morda v šolske objekte, ki so prazni. Treba pa je zagotoviti najnujnejše sanitarne pogoje, medtem ko obnova prostorov zaradi predvidene novogradnje ne pride v poštev.

Pri obravnavanju poročila vodnogospodarske in cestno - komunalne inšpekcije je bilo postavljeno vprašanje, kdaj bo prišlo do regulacije Radomlje na odseku Prevoje - Lukovica, nadalje da bi cestna inšpekcija večkrat kontrolirala komunalno podjetje, kako izvaja cestna dela; postavljena je bila zahteva, da se dosledneje poskrbi za odlaganje odpadkov na za to predvidena mesta. V zvezi s tem so bili delegati seznanjeni z akcijo KS Mengeš za čisto in urejeno okolje in pristojna inšpekcija opozorjena na posamezna „divja“ odlagališča. Delegat iz TOZD HELIOS Količevo je načel problem črne gradnje v bližini tega tovarniškega objekta, medtem ko sta urbanistični inšpektor inž. Zalokar in delegat inž. Omahna spomnila na probleme, ki ovirajo učinkovito ukrepanje na tem področju. Delegatka KS Domžale je opozorila na pravočasno ukrepanje v zvezi s pripravami na novo obrtno dejavnost sredi stanovanjske soseske ter seznanila skupščino z zahtevo občanov, da se dokončno uredi Prečna ulica v Domžalah. Z vabilom za sejo so delegacije dobile tudi pismena poročila občinskih skladov, in to cestnega sklada, medobčinskega sklada za gradnjo kolektorja, sklada za urejanje mestnih zemljišč, sklada za financiranje narodne obrambe, sklada za pospeševanje kmetijske dejavnosti, sklada za izgradnjo šolske mreže in gasilskega sklada. V zvezi s poročilom medobčinskega sklada za izgradnjo kolektorja je delegacija KS Homec dobila pojasnilo, da je ureditev kanalizacije zadeva krajevnih skupnosti, medtem ko je gradnja kolektorja zadeva občine. Na poročilo gasilskega sklada ni bilo pripomb, prav tako ne na poročilo sklada za pospeševanje kmetijske dejavnosti.

Pri poročilu sklada za izgradnjo šolske mreže je delegatka Majda Golob posredovala vprašanje delegacije, kako je s prostori za Ekonomsko srednjo šolo, ki bo z novim šolskim letom potrebovala dve novi učilnici, oziroma bi potrebovala lastne prostore. Izhod bo treba najti do novega šolskega leta ker bo sicer nastalo vprašanje nadaljnje obstoja omenjene šole in s tem tudi centra srednjih šol v Domžalah. Delegat Valentin Perne je imel pripombe na nekatere postavke sklada za izgradnjo šolske mreže kot je zunanja ureditev šole Radomlje, asfaltiranje okolice šole Mengeš, obloga in struganje parketa v šoli Šlandrove brigade v Domžalah ter ponovno postavil v ospredje problem novogradnje šole v Krašnji, ki mora imeti prednost pred urejanjem okolice, „struganjem“ in podobnimi deli, ki jih financira omenjeni sklad. Predsednik UO sklada za izgradnjo šolske mreže je pojasnil kritizirane postavke ter ugotovil, da gre za izvršena in plačana dela, medtem ko je bil izdatek za „struganje parketa“ potreben glede na to, da se je parket dvignil in ga je bilo treba ponovno položiti in urediti. V kratkem bo organiziran sestanek med investitorjem in izvajalci ter projektanti glede določenih pomanjkljivosti pri gradnji šol. Postavljena bo zahteva, da stroške za njihovo odpravo nosi izvajalec.

Še živahnejšo razpravo so sprožili finančni načrti občinskih skla-

dov za leto 1975. Zvrstila so se vprašanja v zvezi z gradnjo mostu v Biščah, za katerega so priprave za temelje v teku, nadalje glede pločnikov na Savski cesti (gre le za neporavnane obveznosti za že izvršena dela), kako je z rekonstrukcijo ceste Mošenik - Peče, za katero sklad nima denarja, kako je s sanacijo plazu na cesti Lukovica - Zlato polje (dela bodo izvršena v letošnjem poletju); slišati je bilo opozorilo na nevarnost, ki preti na vedno bolj prometnem križišču na cesti Rodica - Mengeš, ki jo še povečuje nezavarovan železniški prehod, nakar se je razprava osredotočila na predlog finančnega načrta sklada za izgradnjo šolske mreže. Delegacije so bile seznanjene s stališči delegacije Krajevne skupnosti Domžale ter pismenimi pripombami delegacije KS Moravče, ki med drugim zahteva, da se članom omenjenega upravnega odbora izglasuje nezaupnica. To stališče delegacije KS Moravče in novogradnja šole v Krašnji oziroma v Domžalah so bili predmet razprave številnih razpravljalcev. Delegacija KS Krašnja se je ponovno zavzemala za neodločljiv pričetek novogradnje šole v Krašnji, in to takoj za šolo v Dobu, o čemer je izglasovala sklep že skupščina prejšnjega sklica in je torej do tu vrstni red nadaljnje izgradnje šolske mreže že določen. Zato ne sme ostati v letošnjem letu samo pri naročilu načrtov za omenjeno šolo, ampak je treba z gradnjo že tudi pričeti. Naročilo projektov za šolo Venclja Perka v Domžalah naj se odloži, saj obstajajo tukaj možnosti za prešolanje otrok v druge šole v Domžalah, medtem ko v Krašnji teh možnosti ni. Nasprotno so drugi delegati ugotavljali, da obstajajo možnosti začasni prevoz otrok iz Krašnje na druge šole, morda v skoraj izpraznjeni šolski objekt tudi po vojni zgrajene šole v Črnem grabnu. Delegacija KS Domžale je zagovarjala svoje stališče in potrebe po novogradnji, ki jo narekuje naraščajoče število prebivalcev v Domžalah ter zahteva, da mora odločitev skupščine temeljiti na proučenih podatkih. Omenjena delegacija predlaga, da se sklepanje o tem odloži za posebno sejo občinske skupščine, do katere naj delegacije tudi pripravijo omenjeno dokumentacijo. Marija Ivković je kot predsednica družbenopolitičnega zbora seznanila delegate zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti s stališči omenjenega zbora, ki jih je sprejel v zvezi z obravnavano problematiko. Med drugim je omenjeni zbor zahteval, da mora biti javnost obveščena glede celotnega programa, kakor tudi o tem, kaj se pokriva iz sredstev samoprispevka in kaj iz sredstev delovnih organizacij in kaj iz drugih sredstev. Albin Klemenc, predsednik UO sklada za izgradnjo šolske mreže, je opisal dosedanje delo in uspehe dosežene na področju izgradnje šolske mreže. Takih ni dosegla nobena druga občina v Sloveniji. V zvezi s tem je spomnil na smelost in hitrost pri izvajanju programa, na pripravljenost izvajalcev, da so kreditirali

Tako izgleda v Domžalah „začasna“ avtobusna postaja. Verjetno bi bilo potrebno najti bolj primerno mesto, kot pa je sedanja lokacija

neverjetno visoke zneske. Vse to je omogočilo pocenitev gradnje in s tem prihranitev milijardnih zneskov. Vsi sklepi in ukrepi v zvezi z gradnjo so bili javni, sprejeti na občinski skupščini. Meni, da je treba na stvari gledati bolj realno in pri tem upoštevati, da je trenutno na žiro račun tega sklada le nekaj deset milijonov starih dinarjev. Prav je, da zve upravni odbor sklada za čim več predlogov in mnenj in je tudi prepričan, da finančni načrt sklada še ni realen, ker je močno vprašljiva realizacija postavke „sredstva po posebnem sporazumu iz leta 1974“. Spomni na to, da je bil program izgradnje celo presežen ter ugotovil, da samo s sredstvi samoprispevka ne bi bilo napravljenega toliko, kot je bilo. Menil je, da bi se tudi problem telovadnice v Moravčah dal začasno rešiti z uporabo prostorov Partizanskega doma, ki stoji za puščen nedaleč od šole. Predlaga, da se sklepanje o finančnem načrtu sklada predloži na naslednjo sejo občinske skupščine, medtem ko naj o (ne)zaupnici skladu odločata zbora že na današnji seji.

Glede tega delegacija KS Moravče ni dobila podpore delegatov in so številni razpravljalci opozorili na neumestnost takega predloga. Čeprav so tudi nekatere druge delegacije imele pripombe na delo sklada, so vendar obsodile tako stališče delegacije KS Moravče ter dale priznanje članom upravnega odbora za njihovo prizadevanje in dosežene uspehe. Tudi predsednik občinske skupščine je prepričan, da ima sklad za seboj veliko trdega dela in tudi dosti uspehov, tako da o nezaupnici ne more biti govora. Tudi stališče samo ene delegacije ne more biti merilo, ki bi pripeljalo skupščino do prenehanja odločitve. Strinja se s predlogom, da se sklepanje o finančnem načrtu sklada za izgradnjo šolske mreže odloži za prihodnjo sejo občinske skupščine. Za ta sklep so se kasneje po glasovanju soglasno odločili tudi vsi delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti.

Brez razprave so nato delegati sprejeli tudi odlok o ustanovitvi občinskega štaba za teritorialno obrambo, odlok o spremembi odloka o organizaciji in delu upravnih organov skupščine občine Domžale, sklep o uvedbi postopka za redno likvidacijo gostinskega podjetja

„Lovec“ Mengeš, dogovor o financiranju dejavnosti skupnosti slovenskih občin in o obveznostih skupnosti slovenskih občin do skupščin občin, skupščine mesta Ljubljane in skupščine obalne skupnosti občin, družbeni dogovor o ustanovitvi skupnosti občin ljubljanske regije ter njen statut, potrjen in dopolnitvi odločbe o ustanovitvi skupnosti socialnega skrbstva občine Domžale in občinske raziskovalne skupnosti ter potrjen statut skupnosti socialnega skrbstva. Sprejet je bil sklep o potrditvi odločbe o spremembi in dopolnitvi odločbe o ustanovitvi postaje milice v Domžalah ter sklenjeno, da se investitorska pravica v zvezi z gradnjo Doma upokojevcev v Domžalah prenese z občine Domžale na Samoupravno stanovanjsko skupnost Domžale.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja je bila imenovana komisija za ugotavljanje izvora premoženja, ki jo sestavljajo: predsednik: Janko Kralj, njegov namestnik: Slapar Tomaž, člani: Bitenc Mirko, Deletič Čedo, dr. Vekoslav Janežič, Kopač Roman, Vlado Majcen, Amalija Šraj, Zdravko Štrukelj, Emil Tomc, in za njihove namestnike: Cotman Janko, Gnidovec Franc, Knep Jože, Korelc Anton, Kovač Janez, Piškur Franc, Tomšič Ivan in Lovro Trebušak.

Imenovana je bila še posebna strokovna komisija za pregled davčnega zaključnega računa občine Domžale za leto 1974, ki jo sestavljajo: Zvonka Gajec, predsednik komisije, in člani: Franc Roglič, Gnezda Pavla, Klavžar Pepca in Danica Vidregar. Pred zaključkom se je delegat KS Trojane posredoval za pojasnilo, kakšne so možnosti za ureditev mostu na Trojanah, o čemer bo delegacija dobila pismeni odgovor oddelka za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve. Delegat KS DRAGOMELJ pa je prosil za posredovanje v zvezi z napeljavo daljnovođa Beričevo - Rašica. Prizadeti občani KS Dragomelj - Pšata so namreč na prvotno traso dali svoje soglasje, vendar je KS zvedela, da je trasa spremenjena in predvidena bližje naselju Pšata in mimo tega predvideni še dve novi trasi. Skupščina oziroma njeni pristojni organi naj posredujejo, da bo trasa daljnovođa potekala v ustrezni oddaljenosti od naselja in tako, da bo škoda čim manjša. M. P.

**SERVO MIHALJ
IPK ZRENJANIN
OLJARNA DOMŽALE**
priporočamo
kvalitetna jedilna olja

Štipendiranje v občini Domžale

Skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini Domžale je v času od 15. 11. 1974 imela dve seji. Skupna komisija ima 40 delegatov podpisnic samoupravnega sporazuma. Predsednik skupščine skupne komisije je Franc PANČUR iz Papirnice Količevo.

Izvršni odbor skupne komisije, kot izvršni organ skupne komisije, pa je imel tri seje. Sestavlja ga devet članov. Predsednik IO je Marjan KOPITAR iz TOZD LEK Mengeš, člani pa so: Vito Habjan, predstavnik OK ZSMS, Gedrih Janko, v.d. sekretarja SOB, Uštar Zora – OK ZKS, Kralj Ivo – Univerzale, Čokan Jože – Oljarna Domžale, Šutej Štefka – Trak Mengeš in Irena Cerar ter Spela Stebe, ki sta predstavnici štipendistov.

Skupna komisija in IO imata naslednje naloge:

– skrbi za uresničevanje načel in kriterijev za štipendiranje na podlagi samoupravnega sporazuma;

– razpisujeta štipendiranje iz združenih sredstev in po sporazumu s podpisnicami štipendiranja za potrebe podpisnic;

Organ za kaznovanje prekrškov SOB. V zvezi s tem sta skupna komisija in IO postopek teh podpisnic kritično ocenila ter zadolžila finančno službo sklada, da takoj izterja vse obveznosti. Potreben pa je tudi strožji nadzor SDK.

Glede nakazovanja sredstev podpisnic je bilo tudi ugotovljeno, da nekatere odvajajo premajhne zneske. Prispevek 0,5 % naj bi se odvajal redno vsak mesec in ne enkrat ali dvakrat letno.

IO skupne komisije je do sedaj odobrilo 155 prosilcem štipendijo. Vseh štipendistov je 296, ker je IO od prejšnjega sklada prevzel 114 štipendistov. Na srednjih šolah je 194 štipendistov, na višjih in visokih šolah 47, 28 štipendistov pa prejema t.i. socialni del štipendije na podlagi 11. čl. SS. Mesečno nakazilo vseh štipendij je 180.570 dinarjev.

IO ima težave, ker so vsa planirana finančna sredstva v I. 1975 razdeljena, predvsem pri podeljevanju socialnega dela štipendije t.i. razlik, ker imajo vsi prosilci, ki imajo bivališče v občini, pa so štipendisti OZD izven občine, tudi pravico do štipendije pri skladu združenih sredstev in sicer nad izračunano

združevanja sredstev in za zagotavljanje solidarnostnega prelivanja združenih sredstev (objava v zadnji številki Uradnega vestnika SOB Domžale).

Ker so vsi podatki javni, sta se IO in skupna komisija odločila, da objavita celoten seznam vseh štipendistov z višino štipendije, ki velja za celo leto 1975.

Višina štipendije je izračunana na podlagi predloženih dokazil štipendistov o višini dohodka (vseh dohodkov) v letu 1974.

Pri izračunu višine štipendije iz združenih sredstev se kot osnovo upoštevajo mesečni življenjski stroški učencev in študentov v času šolanja (1.650.– višješolci in visokošolci in 1.550.– srednjesholci – vendar je odbitek 300 dinarjev za tiste, ki se v šolo vozijo na relaciji 20 km, in za tiste, ki se šolajo v kraju stalnega bivališča 450 dinarjev).

Samoupravni sporazum določa, da k stroškom šolanja prispevajo tudi starši. Zato se kot delež staršev upošteva polovičen dohodek na člana družine in otroški dohodek štipendista, razlika do življenjskih stroškov pa se zagotovi s štipendijo iz združenih sredstev. Npr. celoten dohodek družine štipendista =

MALA ODBOJKA NA OSNOVNIH ŠOLAH

Med športe, ki ne zaslužijo velike pozornosti, vendar imajo velik vzgojni pomen, spada tudi odbojka. Vzgojni pomen tega športa se vidi tako v tekmovalnosti, rekreaciji in zdravstveni rehabilitaciji. To pa predvsem zato, ker je primerna za moške in ženske, za stare in mlade.

Če hočemo to zvrst športa približati vsem ljudem, jih moramo zanj navdušiti. To nalogo pa naj ima osnovna šola, saj so mladi najbolj sprejemljivi in željni športa. Ker pa, po mnenju mnogih, odbojka ni primerna za pionirje, se je v zadnjem času po svetu začela uveljavljati mala odbojka. Pred letom dni se je prvič pojavila tudi na šolah v naši občini.

Po mnenju zagovornikov male odbojke je zelo primerna za pionirje, poleg tega pa omogoča množičnost, pa tudi aktivnost igralcev je veliko večja.

Pravila male odbojke se ne razlikujejo od pravil navadne odbojke. Manjše je le igrišče, tako se v telovadnici lahko postavi kar 5 igrišč. Na vseh igriščih lahko igra na enkrat 30 igralcev (ekipo sestavljajo 3 igralci).

V začetku je bilo zanimanje za malo odbojko zelo majhno in učiteljem telesne vzgoje gre vsa pohvala, da se učenci za to zvrst športa vedno bolj zanimajo. Tako je na letošnjem šolskem prvenstvu sodelovalo iz osnovne šole Josip Broz Tito 35 ekip. Tudi na občinskem prvenstvu pionirjev in pionirk v mali odbojki je sodelovalo 15 ekip iz osnovnih šol: Radomlje, Šlandrove brigade in Josipa Broza Tita. Nastopajoči so pokazali zelo zadovoljivo znanje.

Končni vrstni red (dečki):

1. Josip Broz Tito A
2. Šlandrova brigada A
3. Josip Broz Tito C
4. Josip Broz Tito B

Deklice – končni vrstni red

1. Josip Broz Tito A
2. Šlandrova brigada B
3. Radomlje A
4. Josip Broz Tito B

Na osnovi MNENJA sekretariata za informacije v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 26. 11. 1974 je glasilo SZDL Domžale OBČINSKI POROČEVALEC oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

Tudi v letošnjem šolskem letu je začel z delom prvi letnik Ekonomske srednje šole

– v skladu z določili samoupravnega sporazuma o štipendiranju, po navodilih in pooblastilih podpisnic štipendirata učence in študente iz združenih sredstev in odločata o izplačevanju razlike z določili 11. člena S.S.;

– nadzorujeta izpolnjevanje finančnih obveznosti podpisnic S.S.;

– poročata podpisnicam o rezultatih štipendiranja iz združenih sredstev o učinkovitosti tega štipendiranja in predlagata spremembe sporazuma;

– opravljata druge naloge, za katere jih zadolžijo podpisnice sporazuma.

Skupna komisija je za svoje delo odgovorna udeležencem samoupravnega sporazumevanja. Izvršni odbor pa je za svoje delo odgovoren skupni komisiji.

Izvršni odbor skupne komisije je imel ob svojem začetku dela vrsto težav, ker je štipendiranje z novim samoupravnim sporazumom drugače urejeno (o štipendiranju po novem je bil že objavljen daljši članek v številki 12, dne 20. 12. 1974).

Prva in najtežja naloga IO je bila zagotovitev rednega dotoka finančnih sredstev v solidarnostno združena sredstva. Vse podpisnice so bile v ta namen pismeno pozvane in tudi telefonično, od katerih sredstev morajo odvajati 0,5 % ter od kdaj. Obveznosti, ki jih nalaga 7. člen SS, so nekatere takoj izpolnile, nekatere pa šele v letu 1975. Mesečno nakazilo podpisnic je cca. 130.000 din. Svojih obveznosti pa do 27. 3. 1975 niso poravnale naslednje podpisnice: NAPREDEK Domžale, BIRO 71, Dom počitka Mengeš in

višino po sporazumu ter med najnižjo kadrovsko štipendijo (350 oz. 450 točk).

Ker je komisija glede sredstev v finančni stiski, je skupna komisija na ravni republike obljubila priliv sredstev, vendar morajo podpisnice svoje obveznosti izpolniti 100 %.

Skupščina skupne komisije je na seji 27. 3. 1975 obravnavala poročilo o doseganju delu I, ga sprejela skupno s smernicami za njegovo nadaljnje delo, ki so:

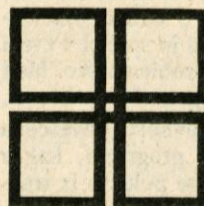
– nadzor nad usklajevanjem internih samoupravnih aktov podpisnic, z občinskim samoupravnim sporazumom o štipendiranju;

– skupno z družbenopolitičnimi organizacijami je potrebno izvesti akcijo za uresničitev sindikalne liste SRS v tisti točki, ki govori o namenskem znesku za izobraževanje, ki znaša najmanj 1,5 % od bruto OD. Ta naloga je nujna, ker bi OZD 1 % porabile za lastno izobraževanje in štipendiranje, s tem bi IO del štipendistov odstopil podpisnicam sporazuma, da se najprej zapolnijo njihove kadrovske potrebe, ob tem pa se bodo sprostila sredstva za nove štipendije pri solidarnostno združenih sredstvih za prosilce v juliju 1975.

Skupna komisija je na seji skupščine, dne 27. 3. 1975 sprejela tudi sklep o novi višini življenjskih stroškov ter o novi vrednosti točke. Sprejela je tudi spremembe in dopolnitve samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini Domžale ter predlog meril o načinu in pogojih

3.600 deljen z družinskimi člani (5) = 720. Polovičen dohodek na družinskega člana je tako 360 din, h kateremu prištejemo otroški dodatek 240 din = 600, ta znesek pa odštejemo od življenjskih stroškov, ki so za srednjesholca 1.550 (ker je na relaciji več kot 20 km ni odbitka), tako zneske štipendija 950 din.

Odločanje skupne komisije ter Izvršnega odbora je težko, ker je to šele začetek k uresničevanju določil samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov.

Priporočamo
naše izdelke
v lastni
prodajalni v
Jaršah

induplati

Skupna komisija in Izvršni odbor bosta vložila vse napore, da bo nadaljnja štipendijska politika še bolj načrtna ter usklajena s kadrovske potrebami v občini ter da bo vsakemu učencu, ki zaključi osnovnošolsko obveznost, zagotovljena štipendija iz solidarnostno združenih sredstev ali sredstev pri samih organizacijah združenega dela.

N.H.

SEZNAM ŠTIPENDISTOV SKLADA ZDRUŽENIH SREDSTEV ZA ŠTIPENDIJE V OBČINI DOMŽALE

Ime in priimek študenta	Kraj	Sola	Višina štip.	Dohodek na druž. člana	Štev. druž. članov	Višina otr. dodatka
A. SREDNJEŠOLCI						
Andrejka Tomaž	Lukovica	3.1. gim. Bežigrad	950.	720.	5	240.
Avbelj Jana	Moravče	2.1. Šubičeva gim.	660.	703.	5	210.
Avbelj Julijana	Moravče	2.1. ESS Domžale	990.	327.	7	95.
Baloh Franci	Domžale	3.1. TSS elektro	490.	1.520.	3	—
Bar	Blagovica	4.1. TSS grad. smer	830.	1.110.	3	160.
Barlič Vera	Krašnja	2.1. gim. pedagog. smeri	1.090	314	3	—
Belcijan Marija	Domžale	4.1. Vzgojitelj. šol.	420.	1.410.	4	150.
Benčina Barbara	Domžale	1.1. STUGŠ Domžale	450.	843.	5	125.
Bergant Andrej	Dob	1.1. TSS strojna	620.	776.	7	210.
Bergant Dragica	Blagovica	1.1. Poklicne šol. DŽ.	700.	635.	4	—
Birk Mitja	Dob	2.1. Teh. kmet. šole	1.280.	540.	4	—
Bolhar Irena	Domžale	4.1. STUGŠ Domžale	470.	839.	4	210.
Bolhar Tanja	Domžale	2.1. ESS Domžale	350.	1.182.	4	165.
Bon Janez	Domžale	3.1. Poklicne š. Domž.	640.	920.	1	—
Capuder Edo	Dob	1.1. TSS kemija	590.	1.920.	3	—
Capuder Marija	Moravče	2.1. gim. pedagoš. smer	690.	1.393.	2	—
Cerar Helena	Radomlje	3.1. gim. pedagoš. smer	370.	1.770.	5	—
Cerar Jernej	Radomlje	4.1. TSS strojna	450.	1.616.	6	—
Cerar Marija	Blagovica	1.1. Vzgojiteljske šol.	970.	579.	2	—
Cerar Marjana	Domžale	2.1. gim. Bežigrad	470.	1.546.	4	—
Cerar Marjeta	Lukovica	4.1. šole za med. sest.	650.	1.202.	4	—
Cerar Marjeta	Radomlje	4.1. gim. pedagoš. smer	660.	1.172.	6	—
Colnar Vojko	Mengeš	1.1. gim. Kamnik	640.	789.	5	210.
Cunja Bernarda	Domžale	2.1. ESS Domžale	580.	589.	6	230.
Černohorski Branimir	Mengeš	3.1. gim. pedagoš. smeri	590.	1.300.	4	—
Črne Anica	Domžale	3.1. gim. pedagoš. smeri	670.	830.	3	165.
Črnivec Martina	Radomlje	2.1. ESS Domžale	90.	6	—	—
Dežela Dušan	Radomlje	2.1. Poklicne šole DŽ.	640.	800.	3	210.
Doberšek Lijana	Lukovica	4.1. gim. pedagoš. smeri	820.	520.	4	—
Drolic Ivanka	Blagovica	2.1. Poklicne šole DŽ.	900.	400.	5	95.
Ernstschneider Marjan	Domžale	1.1. TSS grad. smer	740.	1.017	3	—
Flerin Rajka	Domžale	3.1. TSS kemija	790.	900.	3	—
Flis Andrej	Domžale	3.1. gim. Bežigrad	900.	685.	3	—
Flis Marjan	Domžale	1.1. gim. Poljane 620.	620.	800.	5	230.
Gerčar Alojzija	Mengeš	2.1. ESS Domžale	770.	956.	4	—
Giossini Cvetka	Šmartno v Tuh.	3.1. Vzgoj. šole Lj.	950.	730.	4	230.
Girandon Marija	Domžale	4.1. gim. Kamnik	710.	1.070.	3	165.
Gorenc Irena	Lukovica	3.1. gim. Poljane	900.	967.	3	165.
Grčar Eva	Domžale	2.1. ESS Domžale	430.	1.047.	3	144.
Grčar Iva	Dob	2.1. STUGŠ Domžale	630.	600.	7	165.
Grčar Tatjana	Domžale	1.1. ESS Domžale	310.	1.794.	3	—
Griļ Ivanka	Moravče	4.1. šola za med. ses.	1.080.	465.	6	210.
Grkman Barbara	Komenda	3.1. Vzgoj. šole Lj.	10.	445.	3	—
Habjan Milica	Dob	2.1. TSS kemija	970.	560.	5	—
Habjan Vanda	Domžale	4.1. Šole za med. ses.	580.	1.074.	5	210.
Hočevar Marjanca	Mengeš	3.1. gim. pedagoš. smeri	830.	438.	3	195.
Homar Andrej	Dob	1.1. TSS elektro	670.	579.	3	290.
Homar Angela	Dob	2.1. Poklicne šole	690.	530.	4	290.
Ivanetič Majda	Domžale	2.1. Šubičeva gim.	580	1.015	5	—
Jakopič Jožica	Blagovica	1.1. šole za farm. teh.	770.	493.	4	230.
Jankovič Tončka	Mengeš	2.1. ESS Domžale	700.	720.	3	195.
Jemec Gabrijela	Domžale	1.1. gim. pedagoš. smeri	670.	668.	3	240.
Jereb Dragan	Radomlje	4.1. gim. Kamnik	600.	1.285.	5	—
Jereb Igor	Radomlje	3.1. gim. Kamnik	520.	1.446.	4	—
Jerič Tatjana	Mengeš	2.1. gim. Kamnik	410.	1.432.	4	—
Jerin Marija	Blagovica	2.1. STUGŠ Domžale	1.060.	191.	2	95.
Jerman Marija	Radomlje	3.1. ESS Ljubljana	980.	227.	6	—
Judež Irena	Blagovica	2.1. gim. pedagog. smeri	860.	1.037.	5	165.
Kalušnik Roman	Mengeš	3.1. TSS elektro	770.	951.	2	—
Karner Olga	Blagovica	2.1. dvolet. adm. šol. Lj.	890.	511.	5	200.
Kerč Vida	Domžale	4.1. ESS Sljubljana	730.	554.	3	215.
Kerec Danica	Mengeš	1.1. ESS Domžale	590.	1.321.	4	—
Kisn	Mengeš	3.1. TSS strojna	610.	1.270.	4	—
Klemenčič Leon	Mengeš	2.1. TSS lesna	560.	1.379.	5	—
Klemenčič Marta	Mengeš	1.1. gim. pedagoš. smeri	470.	1.551.	4	—
Klopčič Marija	Moravče	1.1. ESS Domžale	1.030.	234.	5	95.
Knez Zdenka	Mengeš	2.1. šole za labor. teh.	530.	1.105.	4	165.
Kočar Matjaž	Moravče	1.1. Šubičeva gim.	420.	2.246.	3	—
Kokalj Anica	Moravče	5.1. Vzgojitelj. šole	1.020.	450.	4	—
Kokalj Janez	Domžale	1.1. Poklicne šole	920.	350.	4	—
Kokalj Janez	Domžale	1.1. gim. Bežigrad	790.	920.	4	—
Kokalj Marija	Domžale	3.1. gim. pedagoš. smeri	800.	390.	7	215.
Kokalj Rado	Domžale	4.1. gim. Kamnik	680.	1.046.	6	—
Kokalj Slavko	Dob	1.1. ESS Domžale	1.000.	207.	5	—
Konjar Slavko	Blagovica	3.1. šol. za živ. vet. teh.	760.	710.	3	235.
Koprivšek Anton	Moravče	1.1. TSS strojna	690.	1.711.	3	—
Kosec Kristina	Mengeš	3.1. STUGŠ Domžale	480.	1.273.	4	125.
Kosmač Darinka	Lukovica	3.1. ESS Ljubljana	700.	830.	4	215.
Kovač Kazimir	Dob	4.1. TSS strojna	660.	727.	6	215.
Kralj Franc	Mengeš	1.1. gim. Kamnik	780.	490.	5	—
Krambergar Vanja	Domžale	1.1. Vzgoj. šole	620.	828.	4	215.
Kranjc Zdenka	Mengeš	1.1. gim. Kamnik	540.	1.094	4	165.
Kržan Borut	Domžale	2.1. gim. Bežigrad	530.	1.438.	4	—
Kuhar Irena	Dob	3.1. gim. Kamnik	600.	1.286.	4	—
Kunstelj Breda	Mengeš	4.1. ESS Ljubljana	550.	1.103.	4	125.
Lah Jerneja	Domžale	1.1. STUGŠ Domžale	470.	800.	5	210.
Lavrič Marija	Domžale	2.1. šole za med. ses.	450.	1.600.	4	—
Lenček Anica	Lukovica	3.1. gim. Moste-Polje	630.	1.233.	5	—
Levičnik Štefka	Krašnja	1.1. ESS Domžale	740.	1.018.	4	—
Limoni Marija	Dob	2.1. ESS Domžale	710	1.079	3	—
Logar Marjan	Domžale	1.1. gim. Kamnik	370.	1.760.	2	—
Lukan Milan	Mengeš	4.1. TSS elektro	510.	1.199.	4	125.
Lukman Nuška	Radomlje	3.1. Vzgoj. šole	690.	640.	5	215.
Lužar Andreja	Mengeš	1.1. gim. Kamnik	420.	1.700.	3	—

REDNA LETNA KONFERENCA

SKUPŠČINA OBČINSKE GASILSKE ZVEZE DOMŽALE

V soboto, 26. aprila, je bila redna letna skupščina Občinske gasilske zveze Domžale in to v dvorani Delavskega doma na Viru. Te skupščine so se udeležili predstavniki Gasilske zveze Slovenije tov. Kušar, predstavnik Občinske gasilske zveze Kamnik tov. ing. Dolenc, predstavniki SOB Domžale tov. Alfonz Avbelj in tov. Deletič. Predsednik Občinske gasilske zveze Domžale Valentin Breznik je uvodoma pozdravil vse navzoče delegate in goste in zazelel veliko uspeha delu skupščine. Iz poročil, ki so sledila, je bilo razvidno uspešno delo tako gasilske zveze, kot posameznih gasilskih prostovoljnih kot industrijskih društev. Zato naj bi navedel le nekatere misli in pripombe iz poročil in kasneje iz same razprave. Večina naših društev je sedaj že dobro opremljena za požarno varnostno službo. Saj je v Zvezi dosedaj že 22 gasilskih avtomobilov in 20 motornih brizgaln novjšega tipa. Prav to dejstvo pa je pokazalo nujno potrebo nabave novih cevi, za kar bi rabili nič manj kot sto starih milijonov. Obenem nastopa vprašanje gradnja novih gasilskih domov, saj so dosedanji vse prejemajni, tako v samih Domžalah, v Mengšu, na Viru in še kje. Današnja orodišča ne odgovarjajo več zaradi nabave nove gasilske opreme in tako potrebnih motornih vozil. V domžalski gasilski zvezi je bilo v tem času 27 večjih in manjših požarov, pri katerih se je vedno pokazalo, kako potrebno bo misliti na čimprejšnjo nabavo novih kvalitetnejših cevi, prepotrebni gasilskih mask, kemičnih sredstev itd. Zveza je vodila evidenco o nujnih sektorskih tekmovanjih, ki so se vršila po vseh sektorjih in kjer so naši operativci dosegli lepe delovne uspehe. Pri tem bo treba zopet misliti na ustanavljanje ženskih ekip, na še večjo povezavo z delom CZ in SLO. Pri tem pa seveda pričakuje tudi materialno podporo za vsa naša društva, zlasti od oddelka za ljudsko obrambo pri SOB Domžale. Zanimivo je bilo poročilo predsednika Gasilskega sklada pri SOB Domžale tov. Sandija Rihtarja, ki je poročal, da je Gasilski sklad prejel v letih 1973/74 65 starih milijonov in jih je tudi razdelil med vsa gasilska društva v Zvezi. Za leto 1975 pa bo predvidoma le 64 milijonov starih dinarjev. Veliko je želja in potreb v naših društvih. Vsem seveda zopet ne bo mogoče ustreči, saj šteje

(Nadaljevanje na 12. strani)

Maridi Matjaž	Nazarje	5.1. Vzgoj. šole	900.	970.	3	165.
Mali Milena	Radomlje	4.1. TSS kemija	590.	900.	5	165.
Marinko Metka	Domžale	4.1. STUGŠ Domžale	700.	762.	3	—
Mav Marjeta	Domžale	5.1. Vzgoj. šole	550.	833.	6	215.
Mrčun Valerija	Moravče	2.1. ESS Domžale	620.	852.	5	215.
Novak Jožica	Radomlje	2.1. šola za med. ses.	550.	1.076.	4	165.
Novak Franc	Moravče	4.1. TSS strojna	1.090.	307.	3	—
Novak Franc	Moravče	2.1. TSS gradbena	870.	770.	5	—
Novak Ivanka	Moravče	3.1. Poklicne šole	960.	260.	6	—
Novak Marija	Krašnja	1.1. Poklicne šole	1.030.	136.	4	—
Novak Marija	Domžale	1.1. gim. Kamnik	720.	1.058.	4	—
Novak Silva	Mengeš	1.1. gim. pedagoš. smeri	610.	851.	5	210.
Odar Dušan	Domžale	2.1. STUGŠ Domžale	450.	1.312.	2	—
Opaškar Tatjana	Domžale	1.1. ESS Domžale	450.	1.035.	4	125.
Oražem Barbara	Mengeš	3.1. gim. pedagoš. smeri	470.	1.563.	4	—
Orehek Marija	Moravče	4.1. Upravno adm. šola	980.	1.130.	3	—
Osenk Edo	Domžale	3.1. TSS gradbena	600.	969.	5	165.
Osolnik Marinka	Domžale	1.1. ESS Domžale	600.	969.	5	165.
Pelan Alenka	Domžale	3.1. gim. Bežigrad	720.	1.057.	3	—
Pelan Tatjana	Domžale	1.1. ESS Domžale	640.	906.	4	—
Pelc Saša	Domžale	1.1. šole za oblik. Lj.	570.	990.	3	—
Pelc Stanko	Lukovica	3.1. gim. Bežigrad	500.	1.489.	4	—
Penič Francka	Moravče	4.1. gim. pedagoš. smeri	830.	1.027.	4	200.
Pevc Nada	Domžale	2.1. gim. pedagoš. smeri	710.	1.064.	5	—
Pirnat Marta	Domžale	2.1. gim. Kamnik	590.	1.320.	3	—
Pirnat Anton	Moravče	1.1. TSS kemija	820.	400.	6	230.
Pirant Milena	Moravče	1.1. TSS Kranj-tekstilna	840.	346.	7	230.
Podbevshek Darko	Moravče	3.1. TSS elektro	910.	682.	3	—
Podbevshek Marija	Blagovica	1.1. gim. Kamnik	1.180.	130.	4	—
Pogačnik Anica	Blagovica	2.1. Poklicne šole	990.	510.	2	—
Povirk Marija	Kresnice	1.1. Centra pokl. šol Lj.	790.	530.	4	200.
Požar Francka	Moravče	4.1. gim. pedagoš. smeri	1.050.	399.	5	—
Premk Nada	Moravče	2.1. šola za med. sestre	950.	860.	4	165.
Prešeren Marija	Radomlje	2.1. ESS Domžale	890.	423.	5	—
Purgar Miro	Domžale	2.1. TSS gradbena	450.	1.766.	4	—
Rems Marta	Radomlje	2.1. gim. Bežigrad	730.	730.	5	165.
Rokavec Branko	Mengeš	3.1. gim. Kamnik	560.	1.060.	3	—
Rotar Marta	Ljubljana	3.1. gim. pedag. smeri	620.	794.	4	210.
Rape Veronika	Domžale	3.1. gim. pedagoš. smeri	630.	850.	5	190.
Ravnikar Janez	Domžale	2.1. ESS Domžale	420.	1.342.	4	—
Resnik Zlatka	Dob	2.1. ESS Ljubljana	1.010.	178.	2	—
Ristič Liljana	Domžale	2.1. Vzgoj. šole	520.	1.453.	3	—
Slapšak Maja	Mengeš	4.1. gim. Kamnik	460.	1.560.	3	—
Smerkolj Ivanka	Lukovica	1.1. ESS Domžale	920.	3247	165.	—
Smerkolj Mojca	Lukovica	2.1. ESS Domžale	690.	1.110.	4	—
Stegnar Nuša	Domžale	3.1. Vzgoj. šole	550.	1.015.	3	190.
Srenjšček Jože	Moravče	3.1. Poklicne šole	610.	748.	5	125.
Svetlin Judita	Domžale	3.1. Vzgojiteljske šole	570.	1.380.	3	—
Stopar Branko	Radomlje	2.1. ESS Domžale	500.	1.096.	3	195.
Stepišnik Bojana	Moravče	2.1. ESS Ljubljana	600.	1.118.	3	95.
Šarec Dragomira	Radomlje	3.1. gim. Kamnik	540.	1.419.	3	—
Šorn Danica	Domžale	4.1. gim. Kamnik	430.	1.638.	4	—
Šorn Marjeta	Domžale	2.1. gim. pedagoš. smeri	300.	1.910.	3	—
Štrukelj Marinka	Krašnja	2.1. gim. pedagoške smeri	1.120.	250.	3	—
Sutar Vojko	Mengeš	1.1. TSS gradbena	600.	980.	4	155.
Tartara Josip	Domžale	3.1. gim. Kamnik	620.	795.	5	215.
Tavčar Stanislav	Mengeš	3.1. TSS strojna	780	940	2	—
Tekavc Marjan	Lukovica	1.1. STUGŠ Domžale	540.	1.125.	4	—
Tomc Slavko	Domžale	3.1. TSS elektro	760.	572.	3	195.
Topličan Drago	Mengeš	1.1. TSS gradbena	620.	1.242.	4	—
Učakar Vilma	Domžale	1.1. gim. Kamnik	940.	605.	6	—
Unger Tatjana	Domžale	3.1. gim. pedagoške smeri	720.	1.050.	4	—
Urbanija Marija	Krašnja	1.1. gim. pedagoške smeri	1.040.	230.	7	95.
Urbanija Peter	Domžale	1.1. TSS strojna	500.	1.500.	4	—
Urbanija Poldka	Moravče	4.1. zobotehnične šole	770.	979.	4	—
Urancar Jože	Moravče	2.1. TSS gradbena	1.040.	419.	5	—
Urbanija Cvetka	Moravče	2.1. ESS Domžale	680.	670.	5	215.
Urbanc Jožica	Domžale	2.1. gim. pedagoške smeri	650.	710.	5	215.
Urbanija Karolina	Moravče	2.1. gim. pedagoške smeri	630.	781.	2	230.
Verbič Rozalija	Mengeš	2.1. gim. pedagoške smeri	750.	978.	4	165.
Vesel Janez	Moravče	2.1. TSS kemija	1.040.	419.	6	—
Vidregar Draga	Radomlje	1.1. ESS Domžale	400.	1.705.	4	—
Vidregar Rozi	Moravče	3.1. Upravno adm. šole	1.290.	120.	3	—
Vidic Ivica	Moravče	1.1. Administrativne šole	810.	372.	6	215.
Vilar Mojca	Domžale	2.1. Vzgojiteljske šole	670.	1.167.	4	—
Vozel Ivanka	Moravče	1.1. ESS Domžale	950.	590.	3	—
Vrhovnik Maja	Mengeš	2.1. ESS Domžale	630.	906.	5	165.
Vrhovnik Marta	Radomlje	2.1. gim. Kamnik	620.	1.05695.	—	—
Vrenjak Nuša	Domžale	2.1. šola za med. ses.	640.	1.212.	4	—
Zabret Anamarija	Mengeš	2.1. Šubičeve gim.	640.	620.	6	200.
Zabret Helena	Mengeš	2.1. ESS Domžale	1.000.	494.	6	—
Zalaznik Francka	Blagovica	2.1. Poklicne šole	1.010.	200.	6	—
Zaletelj Stanko	Mengeš	3.1. TSS elektro	610.	937.	4	165.
Zavašnik Marija	Domžale	5.1. Vzgojiteljske	840.	820.	5	—
Zelko Bernarda	Dob	2.1. TSS kemija	650.	711.	4	215.
Zorman Marinka	Domžale	1.1. Šubičeve gim.	790.	580.	4	215.
Zupan Marija	Mengeš	1.1. gim. Kamnik	630.	1.226.	5	—
Zupan Peter	Radomlje	1.1. gim. Bežigrad	660.	1.183.	4	—
Žagar Brane	Domžale	3.1. Poklicne šole	590.	1.006.	3	—
Žerovnik Boris	Mengeš	1.1. TSS kemija	640.	880.	3	165.
Žnidar Slavka	Mengeš	4.1. ESS Ljubljana	1.060.	370.	4	—
Skupaj			132.700.			

VISOKOŠOLCI

Banko Milan	Domžale	1.1. Med. fak. Lj.	840.	1.022.	4	—
Bečaj Marta	Moravče	2.1. Višja šola-med.	560.	2.187.	3	—
Bizilj Francka	Ljubljana	Absol. ekon. fak.	1.370.	545.	2	—
Capuder Marjan	Mengeš	4.1. FF-ang. franc. j.	950.	800.	1	—
Cerar Irena	Moravče	2.1. F.F.-ger. pedagog.	870	1.564	2	—
Dežela Mirko	Domžale	1.1. Viš. šola za soc.	590.	1.512.	4	—
Gabrovšek Antonija	Mengeš	1.1. Viš. š. za zdrav. de.	540.	1.604.	3	—
Gašperin Damjan	Domžale	5.1. Biotech. fak. veter.	670.	1.342.	4	—
Gorše Janez	Dol. vas	2.1. ekonomske fak.	1.310.	681.	2	—
Jašovic Julijana	Domžale	1.1. Viš. upravne šole	600.	1.500.	4	—
Jenčič Vlasta	Domžale	3.1. Biotech. fak. - vet.	880.	1.050.	2	—
Jereb Miran	Radomlje	1.1. Viš. upravna Ljub.	760.	1.168.	6	—
Jerin Miroslav	Domžale	1.1. Fak. za strojništvo	660.	1.228.	3	100.

(Nadaljevanje z 11. strani)

Zveza 27 prostovoljnih in 8 industrijskih društev.

Skupščini je prisostvovalo 66 delegatov od skupno 96. Skupščino so pozdravili zastopnik SOB Domžale tov. Alfonz Avbelj, ki je pohvalil delo Zveze in povabil vse gasilce, naj bi se vseh proslav ob 30. obletnici zmage nad fašizmom udeležili v čimvečjem številu v uniformi in s svojimi društvenimi prapori. Načelnik oddelka za ljudsko obrambo tov. Deletič, je prav tako zaželel še v naprej uspešno sodelovanje Zveze s CZ in SLO. Tov. Kušar Mirko, zastopnik Gasilske zveze Slovenije, je pohvalil delo in prizadevanje Občinske gasilske zveze Domžale in zaželel še večje delovne uspehe. Naj na koncu omenimo še prizadevanje Zveze, da bi propagirala gasilstvo že v naših osnovnih šolah in je v ta namen razpisala posebne nagrade za najboljše spise in risbe o gasilstvu. Odziv je bil prav dober. Zveza je prejela veliko število spisov in risb. Skupščino pa je v kratkem nagovoru pozdravil tov. ing. Dolenc.

Občinski Gasilski zvezi Domžale želimo še veliko delovnih uspehov, vsem gasilskim društvom pa še veliko dobre volje in aktivnosti za dobro in še lepši razvoj našega gasilstva, saj le z nesebičnim delom bomo med našim ljudstvom priborili še večji ugled in naklonjenost, pa tudi moralno materialno pomoč!

Nace Vodnik

IZ RADOMELJ

Pri nas v Radomljah se življenje prav tako živahno razvija, kot povsod drugod, kjer se ljudje zavedajo, da je tako gospodarski, kot kulturni uspeh kraja odvisen od ljudi samih. Zato naj navedem nekaj zanimivosti, ki bodo morda zanimale tudi druge naše občane.

Najprej naj omenim skupno konferenco predstavnikov vseh štirih Krajevnih skupnosti: Radomlje, Preserje, Homec-Nožice in Rova, na kateri so sklenili, da bi bilo prav in koristno, če bi ustanovili koordinacijski odbor, ki bi reševal probleme, ki so skupni za vse štiri KS. Pomenili so se in tudi sprejeli umestne sklepe, ki naj bi jih izvršil ta novoustanovljeni koordinacijski odbor. Veliko različnih problemov bi skupno lažje reševali, kot pa vsaka KS zase. Konkretno. Nujna gradnja mrliške veže v Radomljah, ki naj bi jo skupaj gradili KS Radomlje in Preserje. Postavitev nove, morda višje, brvi preko Kamniške Bistrice, ki veže severni del Radomelj z vzhodnim delom Homca in ki bi jo uporabljali šolska mladina in odrasli. Mnogi gospodarski problemi, ki so skupaj za celotno območje Krajevnega urada Radomlje bi prav koordinacijski odbor lažje reševal in tudi uspešnejše. Tako bi se izognili nepo-

(Nadaljevanje na 13. strani)

OBISK NA GORJUŠI

Neke nedelje, sredi aprila tega leta sem bil povabljen na krajši izlet. Povabil me je tov. Špendel Edi, znani požrtvovalni jamarški strokovnjak domžalske občine. Čeprav že nekaj desetletij prebivam v domžalski občini in se štejem za domžalskega občana, doslej še nisem bil v tako res lepem in idiličnem kraju, kot je vas Gorjuša, vasica malo nad Dobom pri Domžalah. Z avtomobilom sva bila hitro mimo Doba in vasice Gorjuše, kjer nas je objel blaženi mir, ki ga mi navadno nismo deležni. Na bližnjem griču nas je pozdravil sivi in starodavni grad Krumperk, kjer vsako leto prirejajo domžalski jamarji viteške igre na prostem, kjer sodelujejo okoliški prebivalci v svojih narodnih nošah. Prav na drugi strani pa se vam zasmeje Jamarški dom, ves bel in poln sonca. Ta dom je rezultat požrtvovalnega in nesebičnega dela domžalskih jamarjev. Zgoraj je restavracija, kjer vam prijazno postrežejo z jedačo in pijačo. V spodnjih prostorih pa je jamarški muzej, ki se ga splača ogledati, saj si v njem lahko ogledate čudovite eksponate, tako kamenin, kot najmanjših živalic, ki žive v kraških podzemeljskih jamah in to ne samo pri nas, temveč daleč po svetu. Največ zaslug za zbirko teh eksponatov (polžkov) ima nekdanji dobski kaplan Simon Robič, sloviti jamar in svetovni speleolog. Kamene eksponate pa je zbral tov. Špendel Edi, eden od najbolj delavnih jamarjev v domžalski občini, poleg že znanega Staneta Stražarja. Po ogledu res zanimivega muzeja sem si ogledal v spremstvu tov. Špendla še Železno jamo, ki je lepo urejena in razsvetljena ter dostopna vsakomur.

Nad vse zadovoljen nad izrednim doživetjem sem se vračal iz tega idiličnega kraja. Prav bi bilo, da bi se naši domžalski občani bolj zanimali za lepote in zanimivosti naših domačih krajev, saj jih ni malo in vseh vrst. Obenem pa bi jih še bolj popularizirali v javnosti in s tem moralno in materialno podprli nesebično in požrtvovalno delo naših domžalskih jamarjev. Začeti pa bo treba že pri naši šolski mladini in organizirati v te kraje redne poučne izlete.

Nace Vodnik

ZAHVALA

Ob bridki izgubi
naše dobre in skrbne
mame in stare mame

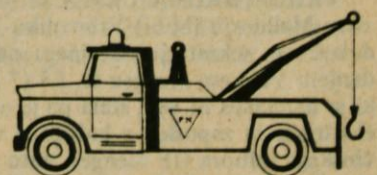
HELENE KLOPČIČ
Lisičkove mame

se zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem, ki ste jo v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo KS Vir, KO SZDL Vir in RK Vir za darovano cvetje.

Še enkrat vsem iskrena hvala!

Družini Klopčič
in Mavsar

V primeru okvare na cesti se lahko poslužite „VLEČNE SLUŽBE“, ki jo opravlja Pavel Novak, Preserje, Tovarniška 27, Radomlje, telefon (061) 72-784.

Nace Vodnik

Kalpič Marta	Mengeš	3.1. Pravne fakultete	890.	557.	4	180.
Kobetič Lidija	Kamnik	2. PA defektologija	1.380.	450.	2	—
Konjar Franc	Blagovica	Biotehnična fak.	1.110.	609.	4	215.
Korošec Vladimir	Kamnik	3.1. Pravne fak.	1.050.	1.219.	2	—
Kos Roman	Domžale	1.1. PA predmetni pouk	1.090.	527.	3	—
Kregar Irena	Domžale	5.1. Biotehnične fak.	330.	2.192.	3	—
Lenček Olga	Domžale	2.1. Viš. š. za soc. del.	720.	1.278.	3	—
Loboda Jelka	Mengeš	1.1. Pravne fakultete	870.	563.	5	215.
Maleš Stanislava	Domžale	2.1. Medicinske fak.	930.	840.	3	—
Mrak Olga	Mengeš	3.1. Pravne fak.	670.	1.381.	4	—
Narobe Helena	Domžale	1.1. F.F.slov.prim.knjž.	720.	800.	3	215.
Pavli Peter	Domžale	2.1. FNT kemija	970.	762.	5	—
Pjrc Mira	Moravče	2.1. PA raz. pouk	1.370.	557.	3	—
Požek Boris	Domžale	1.1. ekonom fak.	400.	1.921.	4	—
Primožič Marjan	Lukovica	1.1. fak. za strojn.	1.340.	630.	3	—
Selan Vlasta	Domžale	2.1. F.F.slov.j.srb.	540.	1.619.	4	—
Sotlar Anica	Domžale	1.1. slov. j. zgod.	820.	641.	4	180.
Štebe Špela	Domžale	1.1. Pravne fak.	800.	1.106.	5	—
Stenovc Marjeta	Domžale	3.1. Lza soc.pol.vede in nov.	450.	1.812.	4	—
Stupica Franci	Lukovica	1.1. Vis. š. za org. dela	800.	1.694.	3	—
Svetic Brigita	Ljubljana	absol.F.F. psihologija	1.220.	245.	2	—
Setina Lučka	Ljubljana	2.1. VVS	700.	št. stipen. davčne uprave SOB Dom	—	—
Škrlep Janez	Mengeš	3.1. F.F. arheologija	880.	937.	2	—
Tadič-Podpečan Erna	Domžale	ab.bioteh.fak.biologija	1.010.	670.	3	—
Urbanija Marija	Domžale	1.1. FNT-mat. fizika	640.	1.130.	4	125.
Vodnik Vinko	Domžale	1.1. VUŠ Lj.	680.	1.007.	3	—
Vrenjak Martina	Domžale	1.1. VUŠ Lj.	620.	1.460.	3	—
Zevnik Vali	Domžale	1.1. ekon. fak.	540.	1.612.	2	—
Zotlar Darinka	Ljubljana	1.1. Viš. šole za soc.del.	840.	713.	3	—
Železnikar Vinko	Mengeš	2.1. Akad. za lik.umetnost	900.	422.	5	235.
		Skupaj	35.880.			

ŠTIPENDIJE NA PODLAGI 11. ČLENA SS

Bergant Tone	Domžale	280
Vir-Šaranovičeva 15		
Bregar Francka	Trojane	940
Prvine 2		
Capuder Jožica	Dob	150
Krtina 55		
Cerar Irena	Krašnja	450
Krašnja 52		
Cerar Janez	Dob	460
Kokošnje 12		
Gaberšek Rado	Moravče	600
Detelova 7		
Gostič Jožica	Domžale	330
Vir-Bukovčeva 18		
Gregorič Andrej	Domžale	180
Kraigherjeva 5		
Horvat Martin	Domžale	290
Vir-Bukovčeva 19		
Hribar Helena	Radomlje	290
Prešernova 20		
Iglič Rado	Domžale	180
Kamniška 12		
Kralj Janez	Radomlje	500
Prešernova 20		
Letnar Darja	Radomlje	290
Preserje-Kamniška 2		
Marinšek Ida	Radomlje 280	
Preserje-Vaška pot 5		
Marn Sonja	Dob	330
Brezje 3		
Pančur Bojan	Domžale	160
Brejčeva 5		
Podgoršek Jože	Mengeš	310
Veselovo nabrežje 5		
Ribič Angelca	Kresnice	700
Hrib nad Ribčami 6		
Ribič Jože	Moravče	730
Drtija 16		
Rode Katarina	Radomlje	790
Ziče 1		
Simon Magdalena	Domžale	300
Ljubljanska 116		
Škrlep Feliks	Mengeš	570
Jelovškova 6		
Tič Marija	Moravče	590
Ples 9		
Urankar Marjeta	Moravče	900
Vinje 3		
Veider Anica	Mengeš	400
Tomšičeva 3		
Zajc Igor	Domžale	290
Vir-Cufarjeva 18		
Zajc Valerija	Radomlje	200
Homec IV. ulica	Skupaj	11.990

ŠTIPENDISTI, KI SO V KMETIJSKIH ŠOLAH

Cerar Matjaž		1.150
Spodnje Koseze 5		
Dornik Matevž	Mengeš	1.000
Kidričeva 55		
Grčar Srečko	Lukovica	1.370
Dupeljne 3		
Levec Milan	Mengeš	1.000
Ropretova pot 3		
Vesel Ciril	Moravče	1.050
Cešnjice 16		

(Nadaljevanje z 12. strani)

trebni jezi in zavisti med KS, pač pa bi prišlo do večjega sodelovanja in medsebojne pomoči pri reševanju teh problemov. Padli so tudi še drugi predlogi, med njimi, da bi v Radomljah lahko začela delati dramska sekcija, ki naj bi postavila na oder vsaj dve igri letno, da bi končno že prišlo do ureditve radomeljskega križišča in postavitve radomeljske avtobusne postaje. Velik problem povsod je skrb za čistost vasi. Odvoz smeti še ni urejen povsod, prav tako ljudje ne vedo, kam naj odlagajo smeti. Kam jih ne smejo, je dobro nakazala KS Homec-Nožice, ki je na taka mesta postavila opozorilne table. Občani sprašujejo za smetnjake, ki jih je tudi težko dobiti. Velik problem Radomeljčanov je potok, ki teče na vzhodni strani Radomelj in je marsikje odlagalšče smeti in odpadkov. Dalje, neurejena kanalizacija na cesti Radovlje - Rova, kar se pokaže ob vsakem večjem deževju. Vso pohvalo zasluži kolektiv Samopostrežne trgovine v Radomljah, ki skrbi za čistost ne samo pred svojo trgovino, temveč celo pred grobiščem padlih partizanov v Radomljah, kjer je na žalost tudi avtobusno postajališče.

Najbolj pa se je v Radomljah razvilo športno udejstvovanje. S pridobitvijo lepega nogometnega igrišča se je šele prav začelo življenje nogometnega kluba Radomlje, ki je doslej odigral že kar lepo število nogometnih tekem. Zelo aktivni sta radioamaterska in šahovska sekcija. Najlepše uspehe pa dosega Foto-kino klub „MAVRICA“.

Prav bi bilo morda, da bi Radomeljčani in prebivalci okoliških vasi pomislili, da bodo s prihodom pomladi k nam prihajali tudi turisti in izletniki in da ne bo vseeno, kakšne bodo takrat naše hiše in pota. Naše gospodinjne naj pripravijo čim več cvetja in zelenja v svojih vrtovih in na oknih. Krajevne napise in prometne znake bo potrebno zopet postaviti ali jih zamenjati, opozoriti pa vse - velike in male, da te table niso tarče za izživiljanje malih in velikih vandalo.

KULTURNI POROČEVALEC

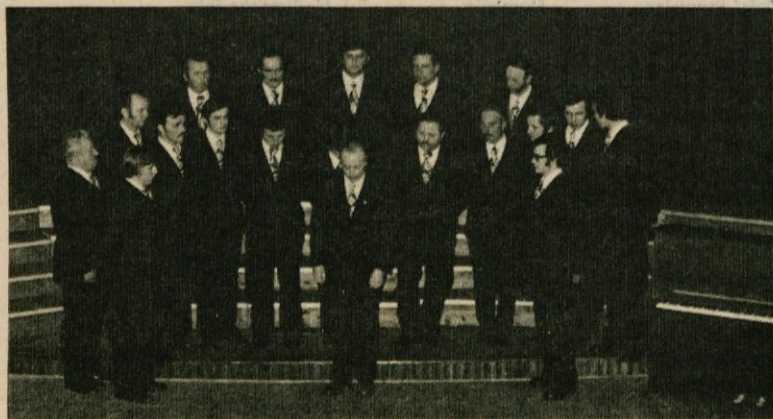
REVIJA PEVSKIH ZBOROV V MORAVČAH

V nedeljo, dne 6. aprila je bila v organizaciji Občinskega sveta ZKPO Domžale v nabito polni dvorani Partizanskega doma v Moravčah revija pevskih zborov.

Uvodoma je goste, številne obiskovalce in nastopajoče pozdravil predsednik Kulturne skupnosti Domžale dr. Miro Stiplovec in poudaril velik pomen zborovskega

Pohvalil je tudi številne vokalne skupine, ki delujejo na tem območju, saj je bilo letos treba zaradi številnih skupin revijo razdeliti na dva nastopa, prvega v Moravčah, drugega pa v Radomljah.

Prvi so se predstavili domačini Moški pevski zbor Prosvetnega društva Tine Kos Moravče, ki jih že dolga leta uspešno vodi Miro

Moški pevski zbor KUD „Janko Kersnik“ iz Lukovice

tovni vojni, kakor tudi lani umrlemu upokojenemu šolskemu upravitelju Srečku Berlotu, ki je vse do prerane smrti dolgo vrsto let prepeval v moravškem pevskem zboru in bil gonilna sila kulturnega življenja v prelepi Moravski dolini. Seveda so številni domačini in gostje nastop domačega pevskega zbora še posebno nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Oktet Tosama Domžale je že nekajkrat nastopil na naših revijah in smo ga tudi letošnje leto povabili, da sodeluje na tej reviji, čeprav še ni vključen v društvene vrste Občinskega sveta ZKPO. Oktet, ki ga že vrsto let uspešno vodi Avgust Potočnik, je uspešno zapel pesmi Oblaček – Borisa Ferlinca, Moj pobič je furman – Luke Kramolca in Moj deklič – Petra Jereba.

Za njim je nastopil Moški pevski zbor Društva upokojencev Domžale, ki letos praznuje 15-letnico delovanja in je ob tej priliki sklenil, da prevzame ime po dolgoletnem kulturnem delavcu, pevcu, pevo-

vodji, godbeniku in kapelniku Janezu Cerarju. Pod vodstvom neumornega Staneta Habeta je zapel Pastirsko in Kaj bi jaz tebi dal Franceta Marolta ter Pesem o svobodi Radovana Gobca. Pevce zbora, med katerimi je večina starejših možakarjev, so poslušalci prav tako nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Za njimi je prišel na oder Oktet bratov Pirnat, dobro znan iz radijskih in televizijskih oddaj in je leta 1972 praznoval 15-letnico delovanja. Ko sem napovedal, da so vsi nastopajoči zares bratje in navedel njihove poklice, kar ni prenehal aplavz. Zadnja leta je umetniški vodja okteta Tone Juvan. Najprej so zapeli pesem Jakobusa Gallusa Libertas animi, nato pa še Janeza Kuharja Tam na Pugled gori in Emila Adamiča Vasovalec. Solist je bil Tone Juvan. Zopet odobravanje poslušalcev. Zadnji na reviji v Moravčah je nastopil Mešani pevski zbor Domžale, ki je naslednik Mešanega pevskega zbora domžalske Svobode, ki je

Dekliški pevski zbor ZKPO Domžale, ki ga vodi tovariš Jože Naroločnik

petja pri širjenju glasbene kulture na območju domžalske občine. Poudaril je tudi to, da je revija posvečena 30-letnici osvoboditve, zato so nastopajoči zbori vključili v program poleg narodnih in umetnih tudi partizanske pesmi, ki so jih borci prepevali v štiriletnem boju, ki so jih vodile tudi v zmago pred 30. leti.

Capuder. Ni pa tudi naključje, da je bila prva revija prav v Moravčah, kajti tu so prepevali in imeli pevski zbor že konec prejšnjega stoletja. Pevski zbor je zapel pesmi Petra Jereba: O kresu in Franja Gerbiča: Pastirček.

S tretjo pesmijo Rada Simonitija: Žalostinka žrtvam, so se oddolžili spominu padlih v II. sve-

IVAN VIDALI

POIMENOVANJE CEST V MENGŠU

(Nadaljevanje iz 7. številke)

V Mengšu sta obstajali dve tovarni slamnikov. V prostorih, kjer je zdaj Melodija, je delovala tovarna Stemberger in Mellitzer (1870). Ladstatterjeva tovarna pa je zdaj preurejena mengeška upravna zgradba. Ko je ta tovarna prenehala z delom, se je v njej in v sosednji stavbi začela razvijati Slamnikarska zadruga, sedanji Slamnik. Slamnike pa so izdelovali tudi številni mengeški slamnikarji. Zadnje čase primanjkuje domačih pšeničnih kit, ker skoraj nihče več ne seje stare domače pšenice, ki je bila za kite najboljša, in nihče več na roko ne žanje in ne pripravlja domače slame za pletenje kit. Slamo nadomeščajo zdaj deloma uvožene in že tudi doma izdelane kite iz drugačnih materialov.

13

VRHOVNIKOVA ULICA se imenuje po padlem mengeškem partizanu Melhiorju (Mihi) Vrhovniku–Blažu, požrtvovalnemu političnemu delavcu in sekretarju okrajnega odbora OF Mengeš. Rodil se je v nekdanjem Velikem Mengšu št. 53 (?) ali na sedanji Kidričevi cesti v hiši, ki je danes ni več, stala pa je ob gasilskem domu. Po poklicu je bil električar in zaposlen v Induplati v Jaršah. Leta 1943 je postal član občinskega odbora OF Mengeš, nato rajonskega odbora OF Mengeš, 1944 pa sekretar okrajnega odbora OF Mengeš. V partizane je odšel junija 1944. Le nekaj dni pred tem, ko bi moral na novo dolžnost na Primor-

sko, so ga še z dvema tovarišema, Janezom Burjo–Mirkom, sekretarjem okrajnega komiteja KPS Mengeš, in Jožetom Podgorškom–Rudijem, sekretarjem gospodarske komisije v mengeškem okraju, presenetili Nemci in domobranci 9. oktobra 1944 na Podgorškovem domu v Trzinu in vse tri zverinsko ubili.

14

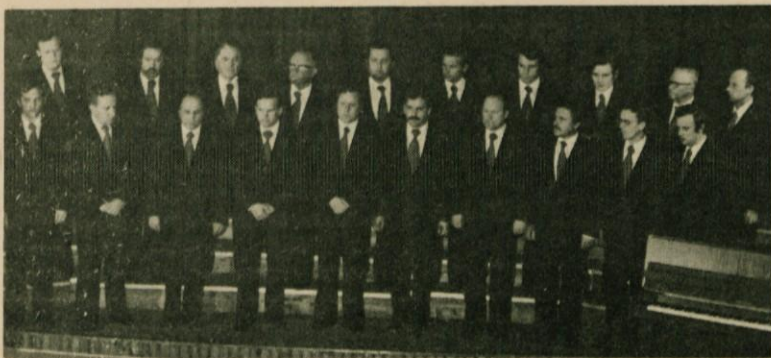
GLAVARJEVA ULICA nosi ime po narodnem gospodarju in razsvetljenцу Petru Pavlu Glavarju, ki se je rodil 1721 v Ljubljani, umrl pa na gradu Lanšprežu pri Mirni na Dolenjskem. Bil je nezakonski sin, ki so ga nekega dne našli na pragu komenskega župnišča in ga nato izročili v rejo h kmetu Basaju. Verjetno je bil njegov oče malteški vitez Testaferata, ki je imel v užitku edino posestvo malteškega reda na Kranjskem, Komendo.

Glavar je nato študiral v Ljubljani in v Gradcu. Po hudih zaprekah je postal duhovnik in bil nato vrsto let upravitelj posestva v Komendi. Nabral si je veliko premoženja in si nazadnje kupil graščino Lanšprež ter se preselil v zrelih letih tja, da bi se posvetil samo gospodarstvu.

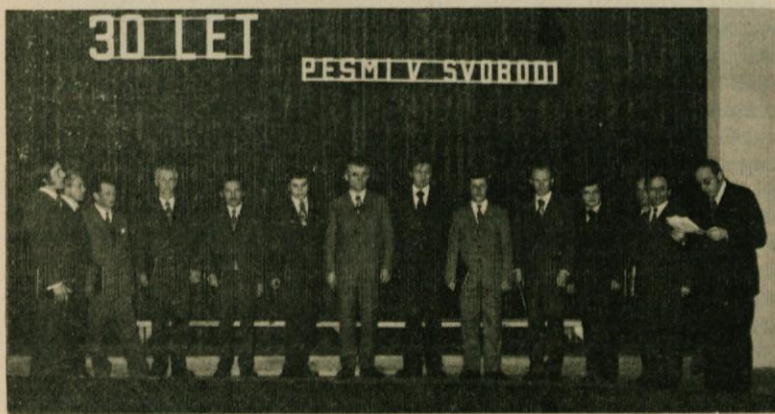
Bil je izobražen mož, govoril je več jezikov in v Komendi zapustil zanimivo knjižnico, ki je še danes shranjena. Bil je zelo umen in za tedanje čase napreden gospodar in gospodarstvenik. Ukvarjal se je zlasti s čebelorejo in imel okoli 500 panjev. Prvi na Kranjskem je kupil mlatilnico, si za tedanje čase uredil najodobnejši mlin, postavil opekarno itn.

V Komendi je dal sezidati šolo in ubožnico, zgradil je tunjiško cerkev, ki je ena najlepših baročnih cerkva na Slovenskem itn. Bil je član Kmetijske družbe in priredil je Janševo knjigo o čebelah ter prišel do spoznanja, da bi morala Kmetijska družba izdajati tudi slovenske knjige.

Njegovo življenje je zanimivo opisal pisatelj Ivan Pregelj v povesti, ki je najprej nosila naslov Peter Pavel Glavar, zdaj pa jo poznamo pod imenom Odisej iz Komende.

Moški pevski zbor Gasilskega društva Radomlje

Moški pevski zbor Kulturnega društva „Tine Kos“ Moravče

prišel z delom 1952. Zadnjih deset let je zbor vodil Tone Juvan, zadnjo sezono ga pa vodi Jože Naračnik. Prvo je zbor zapel Vipavsko Emila Adamiča, nato narodno v priredbi Frana Venturinja Nocoj pa, oh nocoj, za konec pa Radovana Gobca Bohor je vstal. Seveda so številni zbor, ki jekvalitetno zapel zahtevne pesmi, poslušalci nagradili z dolgotrajnim aplavzom.

Predsednik Občinskega sveta ZKPO Domžale tov. Slavko Pišek je nastopajoče zборе in okteta nagradil s kipcem Maršala Tita, pevovodje pa s knjižnimi nagradami in šopki.

Obiskovalci so zadovoljni za-

puščali dvorano moravskega Partizanskega doma z željo, da bi jih pevci zopet kmalu razveselili z lepo slovensko pesmijo.

Ravnikar Tone

TOVARNA POZAMENTERIJE

trab

Mengeš

Priporoča svoje storitve

OBČNI ZBOR MENGEŠKE SVOBODE

Pred kratkim je imelo občni zbor eno izmed najbolj delovnih in člansko najmočnejših društev v okviru Občinskega sveta ZKPO Domžale, Delavsko kulturno-prosvetno društvo Svoboda Mengeš.

Nekaj glavnih značilnosti iz poročila predsednika društva Slavka Piška:

Društvo je s svojimi dejavniki zajelo širok razmah kulturne dejavnosti v krajevni in občinski merilu. Dejavnost v posameznih skupinah je izražena in pogojena z ljubeznijo do dela. Uspehi v mandatni dobi zadnjih dveh let so resnično zavirljivi in smo lahko nanje ponosni. To so omogočili poleg pripravljenosti do dela posameznih članov, tudi spremenjeni odnosi do amaterskega dela in boljši materialni pogoji, za katere je poskrbela Kulturna skupnost in Občinski svet ZKPO. Upravni odbor si je prizadeval, da je bila programska usmeritev usklajena s smernicami in zahtevami našega družbenega razvoja. Mešani pevski zbor in harmonikarski orkester, ki sta bila ustanovljena v tem času, sta dokazala upravičenost obstoja, saj sta zadostila dejanskim potrebam po kulturnem razmahu v naši Krajevni skupnosti. Za uspehe gre predvsem zahvala vodjem teh skupin.

S priključitvijo folklorne skupine, ki prihaja iz Osnovne šole Matije Blejca pod okrilje društva, želimo dopolniti programsko dejavnost društva.

V tej mandatni dobi je imela dramska skupina določene težave, ki so bile prehodnega značaja. Zaradi povečanega zračnega prometa so morale v letu 1974 odpasti tradicionalne prireditve v letnem gledališču. V okviru 30-letnice osvoboditve bomo v letu 1975 obnovili zgodovinsko delo Pod svobodnim soncem. Težkoče so z režiserji, zato je še bolj pozdraviti režiserja Hermana Breznika, ki se je sam ponudil za režijo dramskega dela Mateja Bora Zvezde so večne.

Zaradi številnih skupin je upravni odbor sklenil, da bodo v posameznih skupinah pododbori, upravni odbor bo pa koordiniral njihovo delo. Občni zbor naj pooblasti upravni odbor, da vskladi

društvena pravila z novim zakonom o društvih.

Društvo je prejelo za svoje delo priznanje OF in Kersnikovo nagrado.

Želim, da se vključijo v društvo še novi člani, ki s poštenim namenom želijo sodelovati in se vključiti v programsko usmeritev društva. S pomočjo Krajevne skupnosti Mengeš, Občinskega sveta ZKPO, predvsem pa Kulturne skupnosti Domžale smo pridobili in uredili prostor za vadbo pevskega zbora, nabavili pianino in odrske zavese, novo ojačevalno napravo, magnetofon, obleke za člane pevskega zbora, za kar jim gre javna zahvala.

Važno je tudi sodelovanje z Osnovno šolo Matije Blejca Mengeš. Naloga bo, da se v tej smeri še bolj angažiramo, kajti tu bomo lahko kadrovali mlade člane društva.

Uspešno sodelovanje je bilo z družbenopolitičnimi organizacijami, kakor tudi z Mengeško godbo.

V sezoni 1973/74 smo na lastno iniciativo organizirali abonmajske predstave, v sezoni 1974/75 pa zaradi previsokih stroškov to ni bilo mogoče.

In smernice za bodoče delo:

— prizadevati si moramo, da bodo delovni ljudje in občani v večji meri sodelovali in sprejemali kulturnih dobrin, zato bomo morali oblike prilagoditi tako, da bodo ne samo po vsebini in kvaliteti, temveč tudi po načinu nudenja bolj privlačne;

— upravni odbor si mora prizadevati, da se v društvo vključi kar največ mladih članov, pri Osnovni šoli narodnega heroja Matije Blejca pa ustanovi mladinska dramska skupina;

— še bolj kot doslej moramo svoj program usklajevati s splošnimi družbenimi interesi in potrebami kraja.

Konkretne naloge za sezono 1975/76:

(Nadaljevanje na 16. strani)

15

PRELOVŠKOVA ULICA se imenuje po dipl.inž. Matku Prelovšku, ki je bil rojen 1876 v Mengšu, umrl pa je 1955 v Ljubljani. Kot gradbeni inženir se je zaposlil v upravni službi in bil po prvi svetovni vojni predstojnik gradbenega urada ljubljanske mestne občine. Ima zelo veliko zaslug za urbanistični razvoj našega glavnega mesta. Med obema vojnama je omogočil, da se je uresničila marsikatera zamisel velikega arhitekta Jožeta Plečnika, in je s tem bistveno prispeval k lepši podobi Ljubljane.

16

Nadaljevanje Slamnikarske ulice so ZAVRTI, nova ulica, ki sega od Kersnikove ulice do Partizanske in se ponaša z lepo urejeno okolico hiš, polno cvetja in cvetnih grmov. Ob tej ulici je še nekaj kozolcev, ki so drugod po Mengšu že skoraj povsem izginili. Polja ob Slamnikarski ulici, predvsem pa ob Zavrteh so bila včasih jedro mengerskih kmečkih gospodarstev in so se skoraj vsa navezovala v dolgih pasovih na domačije, ki so stale ob sedanji Kidričevi cesti.

17

Od Zavrtev do Zadružniške ulice se razprostira ZORANINA ULICA. Ulica je kratka, najpomembnejša hiša v njej je otroški vrtec, zgrajen leta 1969.

Ulica nosi ime po edini mengerski pesnici Franji Trojanšek—Dekleva—Zorani. V Mengšu ji je teklo z majhnim presledkom, ko je bila v šoli, vse življenje, in to od leta 1867 do 1935. Njeni starši so bili gostilničarji in kmetovalci. Kot smo že omenili, je bila po materi nekoliko v sorodu s

Prešernom. V desetem letu življenja je oglušela, vendar se je kljub temu šolala v meščanski šoli v Šmihelu pri Novem mestu. Ker ni mogla naprej v šole, se je izobraževala sama, veliko je brala in se pogovarjala z izobraženimi ljudmi. Tako se je seznanila tudi z Medvedom in Murnom, veliko si dopisovala s sestrično Vido Vovk—Jerajevom ter nekaterimi naprednimi Slovenci. Tik pred prvo svetovno vojno se je poročila z Jožetom Deklevo, bivšim mengerskim davkarjem (v Mengšu je bila pred vojno izpostava finančne službe) in trgovcem. Zakon ji ni prinesel otrok in po smrti obeh je premoženje prišlo v roke nekega moževega sorodnika. Od njega je kupila domačijo Mengeška godba in si v enem delu hiše uredila svoj dom. Žal malokdo še ve, da je v njenem domu poslovala tudi mengerska knjižnica in čitalnica.

Prvo pesem je priobčila 1890 v Vrtecu, nato pa sodelovala v Domu in svetu, predvsem pa pri Slovenki, prvem listu našega naprednega ženstva. Slovenka je izhajala v Trstu od 1897 do 1902.

Prve pobude za pesnjenje je dobila vsekakor od Kamničana Antona Medveda, ki ga je kot študenta in bogoslovca zanesla pot kdaj tudi v Mengeš. Precej so nanjo vplivali naši starejši pesniki, po letu 1899 pa tudi Murn, ki jo je v Mengšu nekajkrat obiskal, in se zato v njenih novjših pesmih tu in tam oglasi kakšen komaj zaznaven vpliv Moderne.

Pisala je socialne, razmišljujoče in ljubezenske pesmi. Na njeni hiši je spominska plošča. Njenega groba, ki je do nedavna še bil na mengerskem pokopališču, pa ne krasi več niti napis, ker so ga kupili sosedje. Žalostno.

(Nadaljevanje prihodnjic)

(Nadaljevanje s 15. strani)

— skupaj z vsemi dejavniki društva smo dolžni, da pokrivamo vse pomembnejše proslave, to še posebej velja za tekoče leto, ko praznujemo 30-letnico osvoboditve;

— organizirati moramo samostojne in kolektivne naloge posameznih skupin in se zavzemati, da bo na teh nastopih posredovan gledalcem kvalitetni program;

— upravni odbor društva Svobode mora nuditi vso pomoč folklorni skupini, da bo kar najhitreje premostila začetne težave delovanja v društvu;

— vsi člani društva pa bodo morali nuditi pomoč dramski skupini pri realizaciji njenega programa;

Oktet Tosame na reviji pevskih zborov v Radomljah

— dramska skupina ima na programu poleg dela Mateja Bora Zvezde so večne, še ponovno uprizoritev zgodovinskega dela Pod svobodnim soncem v počastitev 30-letnice osvoboditve;

— stalna naloga UO je, da z vsemi društvi v KS Mengeš išče tesnejše sodelovanje.

Ob koncu se je predsednik zahvalil predvsem članom pevskega zbora, ki prihajajo na vaje in nastope iz oddaljenih krajev, kakor tudi ostalim članom, novemu vodstvu pa zaželel še veliko uspehov.

Poročilo Mešanega pevskega zbora je podal Štefan Borin.

Zbor je bil ustanovljen na pobudo predsednika in tajnika Svobode Mengeš, 1. decembra 1972. Ob svojem nastopu je imel 38 članov. Krstni nastop je imel na Prešernovi proslavi, 8. februarja 1973.

V letu 1973 je imel sledeče nastope: nastop ob 40-letnici Tovarne Trak Mengeš, na reviji pevskih zborov v Mengšu, na proslavi Dneva mladosti na Gobavici, nastop ob Dnevu republike v Mengšu, ter skupno s Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik novoletna koncerta v Kamniku in Domžalah in v januarju 1974 v Mengšu. V sezoni 1973/74 se je zbor povečal na 54 članov.

V letu 1974 je zbor nastopil na reviji pevskih zborov v Domžalah, na prireditvi ob Dnevu žena, na komemoraciji ob 30-letnici streljanja talcev v Mengšu, na reviji pevskih zborov Ljubljana Šiška v Utiču, na koncertu s pevskim zborom Radomlje v Radomljah, na slavnostnem koncertu ob 90-letnici Mengeške godbe, ob otvoritvi razstave domžalskih likovnikov v Mengšu, sodelovali smo na večeru planinstva in proslavi ob Dnevu republike v Mengšu, skupaj s Simfoničnim orkestrom pa na novoletnih koncertih v Kamniku, Domžalah in Mengšu in na novoletnem koncertu v Izoli in Piranu v januarju 1975.

V sezoni 1974/75 se je zbor povečal na 60 članov.

V tem času je zbor naštudiral 9 odlomkov znanih in priljubljenih klasičnih oper, 11 narodnih in tujih pesmi ter 7 partizanskih pesmi. Za osvojitve tega programa je imel zbor 96 rednih in 5 izrednih vaj, ter 20 nastopov. Velika zahvala gre neumornemu ter visoko strokovnemu in uspešnemu dirigentu prof. Tomažu Habetu, saj se je moral spoprijeti s pevci-amaterji, predsedniku društva, kakor tudi vsem članom zbora.

Poročilo dramske sekcije je podal Jože Gogala.

V sezoni 1973/74 je dramska sekcija uprizorila Veroniko Deseniško in Z vrati treskajo, v sezoni 1974/75 pa pripravljata Zvezde so večne, Z Veroniko Deseniško smo imeli 2 predstavi v mengeškem letnem gledališču, eno

predstavo v Kulturnem domu Mengeš, gostovali smo pa v Horjulu in Škocjanu. Z Vrati treskajo smo imeli dve predstavi v Kulturnem domu Mengeš. Igro smo nameravali ponoviti in gostovati, kar je pa odpadlo zaradi bolezni glavnih igralcev.

Pripravili smo pet recitalov: za 1. maj, za Dan republike 1973 in 1974, ob 30-letnici streljanja talcev in 90-letnici Mengeške godbe. Manjka nam igralcev. Starejši so prenehali, mlajši pa ne kažejo zadostnega zanimanja. Važna naloga bo pridobiti mladino in ponovno zainteresirati starejše igralce.

Zahvala gre režiserju obeh iger. Vzgojiti bo potrebno lastno umetniško vodstvo.

Poročilo harmonikarskega orkestra je podal Janez Korenčan.

V letu 1974 smo imeli več nastopov kot v letu 1973, saj smo igrali na 10 prireditvah: za Dan žena, na Gobavici na proslavi OF, v Tovarni Lek Mengeš, na Avto rallyju, na dekliščini v Mengšu, za Dan mladosti na Gobavici in za Dan mladosti v domžalski hali, na 4. planinskem taboru na Gobavici, na planinskem večeru v Mengšu in za Dan republike v Mengšu. Večinoma smo igrali narodne in partizanske pesmi.

Vseskozi nas uspešno vodi tov. Pavel Kosec, za kar mu gre zahvala v imenu celotnega orkestra, za nesebično pomoč pa iskrena zahvala tudi predsedniku društva ter tov. Jožetu Kunstlju.

Poročilo folklorne skupine je podal Bojan Mlakar.

Folklorna skupina, ki je do sedaj delala na Osnovni šoli Mengeš, je pričela z delom pred 3. leti. Pobudo za to smo dobili ob prebiranju knjige Marije Jagodic: Narodopisna podoba Mengša in okolice, kjer opisuje tudi pesmi in ples na tem območju. Nastopili smo v Kranju na shodu folklornih skupin, kjer nam je dala nekaj napotkov Tončka

Maroltova. Nabavili smo nekaj ženskih in moških narodnih noš. Z gorenjskimi in belokranjskimi plesi smo nastopili v Mengšu, Trzinu in na reviji v Velenju, na dekliščini v Mengšu, ob Dnevu narodnih noš v Kamniku in na reviji v Lendavi. V skupini deluje 7 parov.

Zahvaliti se moram predvsem Pepci Blejc, ki nas tako rada spremlja na harmoniki, za kar ne zahteva nikakega plačila. Ker je Bojan sin vodje skupine Štefke Mlakar, se ni posebej zahvalil njej za uspešno delo, zato bom to storil jaz in se ji v imenu društva iskreno zahvalim za njeno dolgoletno in nesebično delo.

Blagajniško poročilo je podala Ivanka Blejc, poročilo nadzornega odbora pa Lina Sitar.

Občni zbor so pozdravili in novemu odboru želeli uspehov pri nadaljnjem delu: Tone Ravnikar v imenu Občinskega sveta ZKPO Domžale, Tone Blejc v imenu KS Mengeš, Ivan Tomšič v imenu ZB Mengeš, Janez Ulčar v imenu IO KS Domžale, Peter Gubanc v imenu Mestne konference ZK Mengeš, Ivko Ručigaj v imenu Društva Franc Kotar Trzin, Jože Žargi v imenu GD Mengeš, Tone Sitar v imenu TVD Partizan Mengeš, Peter Lavrič v imenu PD Mengeš, tov. Kovačič v imenu Prešernovega gledališča Kranj in Štefka Mlakar v imenu Osnovne šole Mengeš.

Predsednik društva Slavko Pišek je izrazil željo AMD Mengeš, da bi društvo sodelovalo v delovni akciji „Mengšani za Kozjansko“. V programu naj bi po delovni akciji izvedli kulturni program na Kozjanskem, s čimer so se navzoči na občnem zboru strinjali.

V društvo je bila tudi soglasno sprejeta folklorna skupina.

Predsednik društva je razdelil priznanja za uspešno vodenje sekcij in dolgoletno delo pri društvu: Štefki Mlakar, Pavlu Koscu in Tomažu Habetu. Za dolgoletno, plodno delo pri društvu pa: Justini Koželj, Ivanki Blejc, Dani Blajc, Jožetu Gogala in Janezu Naratu.

V nov upravni odbor so bili izvoljeni: Pišek Slavko — za predsednika, Gogala Jože — za podpredsednika, Koželj Justina — za tajnika, Simčič Marija — za blagajnika, Kunstelj Jože — za gospodarja, za člane pa: Mlakar Štefka, Žun Minka, Komatar Joži, Narat Janez, Borin Štefan, Železnikar Vinko, Veider Franci ml., Korenčan Janez.

V nadzorni odbor pa: Veider Franc — za predsednika, za člana pa Sitar Lina in Blejc Franc.

Novemu odboru želimo pri bodočem delu še veliko uspehov.

Ravnikar Tone

VEČER NAŠE PESMI

11. aprila pa je bil drugi del revije v Radomljah, kjer je mimo domačega Moškega pevskega zbora Gasilskega društva nastopilo še pet zborov.

Nastopil pa je kot gost tudi Moški pevski zbor združenja ZB „Karol Pahor“ iz Šiške-Ljubljana. Prvi del letošnje revije je bil že v nedeljo, 6. aprila v Moravčah. Obe prireditvi sta zelo lep uvod v letošnja občinska praznovanja 30-letnice osvoboditve.

reviji in jim je za prvi tako kvaliteten nastop skupaj s pevovodjem dati vse priznanje.

Letošnji debitant na reviji je bil tudi „Stobljanski oktet“, ki je s svojim kvalitetnim „krstnim“ nastopom prijetno presenetil pod vodstvom Ernesta Kvartiča.

Ostali nastopajoči naši zbori so že stari znanci z raznih proslav in pevskih nastopov zadnjih let v naši občini in drugje.

Novo ustanovljeni Stobljanski oktet, ki je letos prvič nastopil na reviji pevskih zborov

Prireditve v Radomljah je bila prijetno doživljati za vse ljubitelje naše slovenske pesmi. Nastop vseh zborov je bil dokaj dobro pripravljen. Vsi zbori so peli lepo ubrano in kvalitetno.

Dekliški pevski zbor ZKPO Domžale je letos prvič nastopil na

Nadpoprečen v kvaliteti je bil prav gotovo nastop gostov iz Ljubljane. Dovršeno so zapeli pod vodstvom dr. Pergarja vse tri pesmi. Njihovo izvajanje M. Rijavca „Kalinka“ in P. Kernjaka „Mojcej“ si velja posebej ohraniti v spominu.

(Nadaljevanje na 17. strani)

Moški pevski zbor „Karol Pahor“ iz Ljubljane na reviji pevskih zborov v Radomljah

(Nadaljevanje s 16. strani)

Edinstven prizor prireditve je bil vsekakor nastop mešanega pevskega zbora Svobode Mengeš, ki šteje preko 60 članov. To je številčno daleč najmočnejši pevski zbor v občini in gotovo eden največjih v Sloveniji. Zbor z vsakim nastopom pridobiva na kvaliteti pod vodstvom prizadevnega profesorja Tomaža Habeta. Zbor je zelo solidno zapel svoje pesmi. „Vrh“ večera je bilo prav gotovo njihovo izvajanje J. Gallusa „Heroes“.

Ta prireditve dokazuje „renesanso“ zborovskega petja pri nas. Razveseljivo je, da imamo prav v naši občini poleg živahne dramske in glasbene dejavnosti toliko privržencev petja, ki je najlepše posredovanje kulture ljudstvu. Pravo kulturno bogastvo naše občine so naši tako številni in kvalitetni pevski zbori. Nedvomno je zasluga za

tako živahno pevsko dejavnost pri nas posameznih pobudnikov te kulturne dejavnosti in vseh občanov, ki sodelujejo v pevskih zborih.

Vsi si prizadevajmo da tega „bogastva“ ne zapravimo, ampak ga še množimo. Ohranimo to drago „izročilo“ naših prednikov, ki jim je pesem pomagala premagati vse napore za svoj obstoj od najdanejših dni, preko mračnih let zadnje vojne in težkih dni obnove in izgradnje porušene domovine. Naj naša slovenska pesem spremlja tudi naš mladi rod pri delu za gospodarski in kulturni napredek naše narodne skupnosti.

Vsem, ki ste nam dali „tako lep večer naše pesmi“ najlepša hvala! Še si želimo takih prireditev, saj je bil to res večer, ki kar pomlaci, razvedri in osveži. Tisti, ki te prireditve niso obiskali, so resnično zamudili nekaj izredno lepega.

Jože Kunstelj

PROSVETNO DRUŠTVO MIRAN JARC ŠKOCJAN

Igralki Joži in Ani Capuder ter režiser Lojze Stražar ob 25-letnici Prosvetnega društva „Miran Jarc“ v Škocjanu

V petek zvečer, 21. marca so se v gasilskem domu na Studencu člani Prosvetnega društva Miran Jarc Škocjan zbrali na redni občni zbor in pregledali delo, ki so ga opravili v preteklem obdobju.

Društvo goji predvsem dramsko dejavnost in to zvrst duhovne kulture uspešno posreduje občinstvu.

Lani je društvo praznovalo 25-letnico delovanja. Poleti 1949 so mladinci iz Krtine, Škocjana,

Studenca in Zaloga pod vodstvom režiserja Viktorja Sateška iz Lukovice naštudirali veselo igro v Ljubljano jo dajmo. Uprizorili so jo pod okriljem Gasilskega društva Studenec, pod Šinkovčevem kozolcem. V ilustracijo kolikšno je bilo navdušenje naj povem še to, da so ves prostor zatemnili, da je predstava potekala kot v dvorani. Uspeli so. Potem skoraj ni minila nobena sezona brez dramske uprizoritve. Igralci so se seveda menjali, starejši so odhajali, prišli so pa novi – mladi, da je društvo lahko dočakalo svoj srebrni jubilej. Ob tej priliki se je društvo spomnilo starejših igralcev in jih povabilo na jubilejno predstavo. Zveza kulturnoprosvetnih organizacij občine Domžale je nekatere posebej zaslužne za nastanek in obstoj društva nagradila s plaketami, društvo pa jim je podarilo spominska darila. To pristrčno srečanje bo ostalo v spominu starejšim in mlajšim igralcem.

Z domačo dramo Bratova kri pa se je društvo oddolžilo spominu mladince Staneta Kovača, ki so ga Nemci pred 30. leti prav na tem kraju, kjer je sedaj letno gledališče, mučili in sežgali. Tu so dramo trikrat uprizorili, enkrat pa pod Šumberkom pri Domžalah. Poprečno je bilo na vsaki predstavi po 1000 gledalcev. Takega uspeha društvo do sedaj še ni zabeležilo.

Društvo deluje vsa leta v izredno težkih okoliščinah, saj nima nobene dvorane. Igralci imajo vaje v Gasilskem domu, igrajo pa v improviziranem letnem gledališču na Studencu ali pa gostujejo na okoliških odrih po Gorenjski. Povsod so vedno toplo sprejeti.

Zato razumemo njihove želje, ki so jih na občnem zboru spet ponovili, da bi radi imeli primerne prostore za svojo dejavnost.

Na letošnjo sezono se pripravljajo z veseloigro V Ljubljano jo dajmo. Do tedaj nameravajo urediti gledališče na prostem. Pri tem računajo tudi na pomoč domačinov in drugih. Zlasti pa pričakujejo, da jim bo Agrokombinat Emona brezplačno odstopil potrebno zemljišče, ki ga je dobil kot splošno ljudsko premoženje.

Društvo bo skupaj s krtinsko šolo in drugimi organizacijami pripravilo program proslave v kraju ob 30-letnici osvoboditve.

Na občnem zboru so sklenili, da bodo skušali dejavnost še razširiti, ustanovili bodo nekatere nove sekcije.

Pohvaliti je treba sodelovanje društva s krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami, KS, SZDL, ZB, RK, gasilskim društvom. Priznanje za uspešno doseženo delo društva so izrekli predsednik KS Janez Jeretina, predsednik ZB Viktor Rems in drugi. V imenu Kulturne skupnosti Domžale in Zveze kulturnoprosvetnih organizacij občine Domžale pa je mladim in navdušenim članom prosvetnega društva želel tudi v bodoče tako bogato prosvetno dejavnost – Franc Capuder.

Občnega zbora se je udeležilo blizu 50 članov, med njimi je bilo precej novih, saj jih je letos pristopilo okrog 20.

Ob jubileju želimo, da bi bilo društvo tudi naprej tako delavno in da bi čimprej prišlo do prepotrebni prostorov za dramsko in drugo dejavnost.

LUKOVIŠKI GLEDALIŠČNIKI VSE BOLJŠI

Igralska skupina, ki deluje pri KUD „Janko Kersnik“ Lukovica, je za sezono 1974/75 pripravila pod vodstvom režiserja Mihe Andrejka ljudsko igro „PRISEGA OPOLNOČI“. Nastopali so sami mladi igralci, ki so združeni v tej dramski sekciji: Urbanija Niko,

drejka M. Masker je bil Franc Capuder, šepetalka Ivanka Capuder. Gledališka skupina je gostovala kar 11-krat in to: v Moravčah, Zalogu pri Cerkljah, Lazah v Tuhinju, Motniku, Ihanu, BERICHEVEM, Dolskem, Blagovici, Izlah in dvakrat doma v Lukovici.

Prizor iz uprizoritve PRISEGE OPOLNOČI

Kokalj N., Pestator L., Birk V., Grošelj M., Dolinšek S., Vesel M., Cerar V., Avbelj M., Avbelj R., Vrankar J., Capuder N., Capuder L., Gostič T., Capuder J. in An-

Dogajanja na odru so poživljali glasbeni vložki, vendar bi bili še bolj učinkoviti, če bi bili posneti.

(Nadaljevanje na 18. strani)

(Nadaljevanje s 16. strani)

Privlačila pa je originalna ciganska glasba.

Priprave so trajale več kot 2 meseca. Mladi igralci imajo za seboj že nekaj let izkušenj in je njihov napredek že tudi opazen. Potrebno je pohvaliti njihovo izredno voljo, saj so z dejanjem dokazali raznim dvomljivcem o sodobni mladini, da je le-ta še pripravljena resno delati, žrtvovati svoj prosti čas tudi za kulturo.

Predstava je v vseh krajih dobro uspela, saj so bile dvorane povsod polne, kar se pri amaterskih gledaliških skupinah ne dogaja vedno. Preprosto ljudstvo že po tradiciji zahteva stare igre, ker modernih ne razume in jih zaradi tega tudi ne obiskuje. Naša dramatika se je v zadnjih desetletjih tako hitro razvijala, da preprosto ljudstvo ni moglo slediti temu razvoju, zato na podeželskih odrih v veliki večini moderni poizkusi niso zaželeni.

Čeprav je namen gledališča obdelati tudi aktualne probleme, vendar je treba ohraniti zgodovinsko izročilo preteklosti tudi ljudem v sodobnih razmerah.

Pa še nekaj misli o kulturni politiki. Režiserji ali vodje igralskih skupin so prepuščeni sami sebi.

Nujno je, da bi se dogovarjali med seboj in drugimi kulturniki v občini, še posebej sedaj, ko obstoje samoupravne interesne skupnosti. Določiti je potrebno jasno zavest o kulturi, ki nam je potrebna. Ustvari naj se tako stanje, da bodo delavci in kmetje zanesljivo vedeli, kaj je kultura in kaj je umetnost, kaj je kič, šund in ostala ropotija. To je temeljni, pogoj vsega nadaljnega dela. Dosledno naj bi vztrajali pri takšni kulturni opredelitvi, ki bi bila usmerjena v izkoreninjenje preživele tradicionalne zavesti in uveljavljanje socialističnih vrednosti, ki pa slone tudi na tradicionalnih vrednotah.

Viktor Jemec

OB USPEHIH FOTO-KINO KLUBA MAVRICA

Več ali manj nam je delovanje foto-kino kluba MAVRICA, ki ima že peto leto sedež v Radomljah, znano. Da pa osvežimo spomin, naj ponovim nekatere značilnosti njegovega obstoja.

Ravno organizacija republiškega festivala amaterskega filma, ki je bil za Praznik republike v Radomljah, je bila povezana s peto obletnico aktivnega delovanja.

Pri snemanju detajlov se je potrebno včasih močno potruditi

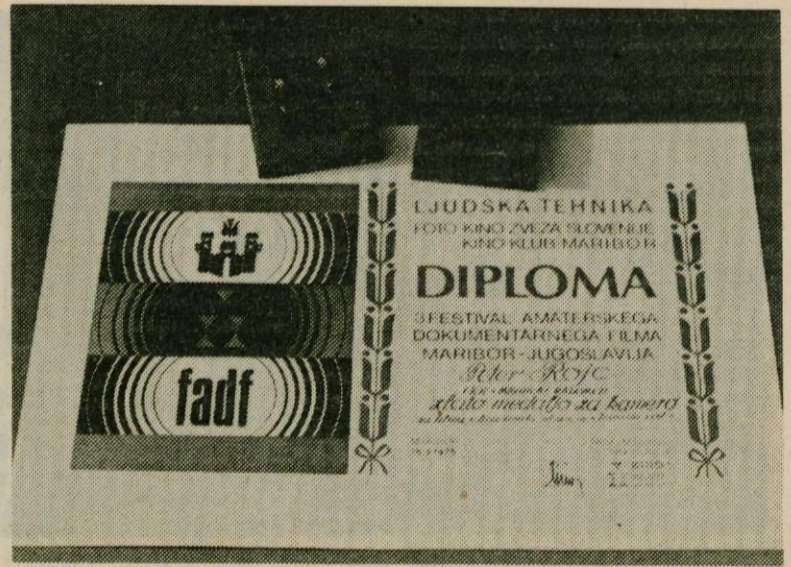
V klub je včlanjenih okrog šestdeset članov, od katerih jih je približno tretjina aktivnih. Delovanje se omejuje na tri sekcije: sekcija umetniške fotografije, foto-kino-kronika, ki zajema kroniko naše občine ter sekcija umetniškega amaterskega filma.

Slednja je najmočnejša; njeni člani so vsak teden prisotni debatnim večerom, kjer se izobražujejo ob študiju strokovne literature. Sami tudi pišejo scenarije, snemajo kratke igrane filme in pa dokumentarce.

Foto-kino klub MAVRICA je sodeloval že na številnih tekmovanjih v smislu filma oziroma foto grafije. Pred kratkim se je udeležil tudi 3. festivala amaterskega dokumentarnega filma v Mariboru, kjer je s svojimi tremi filmi, s katerimi je sodeloval na festivalu, v močni konkurenci dosegel zelo viden

uspeh. Vsi trije filmi so bili namreč sprejeti na predvajanje, eden med njimi je bil nagrajen, dva pa pohvaljena oziroma sta prejela diplome. Omenim naj, da so na festivalu sodelovali z odličnimi amaterskimi filmi priznani jugoslovanski klubi, kot na primer: KK 8 Beograd, Kino klub Skopje, kino klub „Gorenje“ Velenje, KK Zagreb a. g. Studio, Kino klub iz Novega Sada, Minifilm Ljubljana, itd.

Vsekakor je največji uspeh FKK MAVRICA na tem festivalu film Petra Rojca „Bosi koraki jutra“. Avtor je zanj prejel zlato medaljo za kamero ter tretjo nagrado – bronasto medaljo za sam film. Ob tej priložnosti sem se pogovarjala z avtorjem filma, Petrom Rojcem, ki je sicer član delovnega kolektiva LEK Mengeš.

Priznanje, ki ga je prejel Peter za svoj film

Vprašanje:

Peter, ko smo že pri nagradah, ne bi bilo odveč, če mi poveš kratko vsebino filma „Bosi koraki jutra“?

Odgovor:

Scenarij sem napisal na osnovi pesmi Svetlane Makarovič. Film prikazuje jutranje občutke mlade dekleta, ki opazuje rože z rosnimi kapljicami – prebujajoče jutro. Idilo prekine kosec, ki pokosi rosne rastline. Film spremlja otožna, mračna pesem moškega zbora, obenem pa poslušamo recitacijo Svetlanine pesmi. Film sem posnel v colorju s kamero Bolex v super 8 tehniki.

Veliko sem prebiral in ugajala mi je otožna pesem Makarovičeve. Zamislil sem si scenarij in pristopil k delu. Omenil sem že, da sem moral cel teden snemati zelo zgodaj zjutraj sredi poletja. Plaziti sem se moral po kolenih, da so prišle do izraza rosne kapljice na rožah.

Vprašanje:

No, uspeh seveda ni izostal, ker pa si dobil največje priznanje – zlato medaljo za kamero, bo bralce gotovo zanimalo nekaj v zvezi s tem.

Odgovor:

Pri snemanju kinokronike, to je pri filmskem dokumentiranju raznih dogodkov na območju naše občine, sem si nabral precej izkušenj pri rokovanju s kamero. Seveda pa moramo ločiti ta slog snemanja od sloga snemanja umetniškega filma. Slednji terja več iskanja novih izrazov. Pred tem pa je koristno imeti izdelan zelo natančen scenarij, medtem ko pri dokumentiranju scenarij nastaja takorekoč na licu mesta. Po samem snemanju pa nas filmarje čaka še ogromno ustvarjalnega dela: montaža in ozvočenje. Omenim naj, da nam zvok pri našem klubu dela še precej preglavic zaradi neprimerne in skromne tehnike, toda upam, da se bo sčasoma tudi to uredilo.

Peter je posnel že več kratkih filmov, v glavnem burlesk. Na omenjenem festivalu je sodeloval še s filmom „Jesenski cvet“, za katerega je prejel pohvalo. Že po obeh omenjenih filmih lahko sklepamo, da ima Peter veliko ljubezen do narave, saj je glavni igralec njegovih filmov, če lahko tako rečem,

prav narava. No, Peter je po poklicu vrtnar, v prostem času pa zelo rad hodi v hribe.

Že od samega začetka, oziroma od ustanovitve kluba Mavrica, je tov. Janez Kosmač njegov predsednik. Tudi on je s svojim filmom „Rušenje od zgoraj navzdol“ sodeloval na festivalu v Mariboru in za svoj film prejel pohvalo oziroma diplomu.

Vprašanje:

Tovariš Kosmač, pustiva zdaj mariborski festival in nagrade ter poglejva, kaj menite o položaju kluba MAVRICA in pa tudi o položaju amaterskega filma na sploh?

Odgovor:

Spričo prizadevanj in zadnje čase tudi vidnih uspehov, bi naša dejavnost in pa klub sam kot tak zaslužil večjo pozornost predvsem kulturno-prosvetnih dejavnikov. Mislim, da zaslužimo več moralne pa tudi materialne pomoči. Naša dejavnost je namreč nujno povezana z znatnimi materialnimi stroški, predvsem zaradi hitro se razvijajoče tehnike in razmeroma dragega materiala. Da bo stvar bolj jasna, naj navedem, da stane minuta ozvočenega amaterskega filma danes že približno šestdeset novih dinarjev. Brez ustrezne tehnike, njenega vzdrževanja, popravi ter filmskega in fotomateriala pa naše dejavnosti ni. Trenutno nam najbolj manjka ustrezen prostor in sredstva za opremo primerne (amaterskega) tonskega studia.

Kar zadeva amaterski film, pa se pridružujem mnenju naših znanih pisateljev Potrča in Ingoliča; slednji pravi, da „je v duhu splošnega napredka, da mladi iščejo novih oblik, novih izraznih možnosti amaterskega ustvarjanja, da ne ostajajo le pri pevskih zborih in igralskih družinah. Film je tako sodobno izrazno sredstvo, itd...“ (Revija STOP, 1. 3. 1975).

Ob vsem, kar smo v tem kratkem intervjuju izvedeli od obeh sogovornikov, bi se bilo potrebno zamisliti.

Obema sogovornikoma se zahvaljujem za pogovor in jima želim še veliko uspehov pri njunem delu – slednje vsekakor velja tudi za Foto-kino klub MAVRICA.

Nada Janežič

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Črne gradnje v KS Prevoje

KDAJ SE BO UREDILO FINANCIRANJE KS

Delavci in občani KS Prevoje so s svojo zavzetostjo rešili že mnogo problemov: zgradili in popravili mostove, zgradili avtobusno postajo, napeljali zdravo pitno vodo, uredili javno razsvetljavo, zgradili dva transformatorja, tako da sedaj gospodinjstva, ki so bolj na koncu električnega voda, niso v poltemi kot so bila prej in opravili še več drugih drobnih del, kot je notranja ureditev kulturnega doma in ureditev okolja, stalna skrb za popravilo cest itd.

Tudi za bodoče imajo še veliko načrtov, najprej ureditev kulturnega doma od zunaj, ki je sedaj, če ga pogledamo od zunaj, prej podoben kakšnemu hlevu, kot pa kulturnemu domu, drugi problem je asfaltiranje cest, o čemer se že pogovarjajo kot za kulturni dom, da bodo občani prispevali s samopriskevki in udarniškim delom. Tretji problem je ureditev okolja, kanalizacija, da ne bodo odpadne vode odtekale kar v občestne jarke in določitev odlagališč za odpadke, ki so sedaj na različnih primernih ali neprimernih krajih v različnih jarkih, iz katerih pa jih ob deževju narasle vode raznašajo vse povsod po njivah, travnikih, nekaj pa Radomlja odnese v Bistrico, Bistrica pa v Savo. Vzrok, da je po vsakem malo močnejšem deževju pri vseh Imovica, Vrba in Šentvid takoj stotine hektarov travnikov in njiv pod vodo, je v strugi Radomlje, ki je nujno potrebna regulacija. Zato obstaja že zelo star neuresničen program pod nazivom regulacija Rače in Radomlje, ki je znan „republiški vodni skupnosti“ in občinskim organom. Posledica tega zadnjega problema je tudi s polivinil vrečkami okrašeno vejevje vdolž struge Save.

Občani so pripravljani prijeti za delo in tu po svojih močeh še kaj prispevati, čeprav že prispevajo za šolstvo, za ceste in druge manjše stvari, za katere se sami odločajo in tudi realizirajo. Vprašanja, kot so asfaltiranje cest, kanalizacije in preprečitev nadaljnega onesnaževanja okolice, pa ne morejo sami urediti, ker je potrebno širše družbeno sodelovanje.

Mislím, da nismo edina KS, ki že od ustavnih amandmajev, še posebno pa od sprejetja ustave, pričakujemo, da se bo v pogledu združevanja sredstev za reševanje problemov KS oziroma zadovoljevanje njihovih interesov nekaj spremenilo (glej 72., 73. in 74. člen ustave SR Slovenije).

Iz omenjenih členov ustave SR Slovenije, ki predstavljajo poglavja o KS, se da ugotoviti, da je ustavna preobrazba krajevne skupnosti del celovite družbene aktivnosti, katere smoter je, da bodo delavci v svojih temeljnih organizacijah združenega dela dejansko in neposredno odločali o pogojih in sadovih svojega dela ter na tej podlagi tudi o celotni družbeni reprodukciji. Treba je torej zagotoviti tak položaj delavca v združenem delu, da bo ob določanju o celovitem dohodku neposredno odločal o zadovoljevanju vseh svojih osebnih in skupnih potreb, torej tudi tistih, ki jih uresničuje v KS. Pri tem imajo nalogo družbenopolitične organizacije, da si prizadevajo krepitev zavesti in spoznanje slehernega delavca o tem, da pomeni usposabljanje KS za nove naloge tudi zagotovilo za polno uresničevanje in zadovoljevanje nekaterih njegovih pomembnih življenjskih potreb in interesov v njenem okviru.

Vse prej navedene potrebe in še druge so življenjske potrebe občanov KS Prevoj. Še posebna življenjska potreba nas vseh pa je, da imamo streho nad glavo. Tega pa na Prevojah mnogi ne morejo zagotoviti, ker nam drugi določajo, čeprav je s 73. členom ustave SR Slovenije določeno drugače, se ne ve, kje bi v Prevojah, kdo lahko zgradil oziroma, da v Prevojah nihče ne more zgraditi.

To je zapleteno vprašanje. Če gre občan iz Prevoj na Biro 71, ga pošljejo po mapno kopijo in svetujejo, kje po njihovem urbanističnem programu v KS Prevoje lahko zida hišo. Ko gre ta delavec potem na Republiško skupnost za ceste v Ljubljano, tja ga namreč napotijo na Biroju 71, dobi drugi odgovor: „Dragi tovariš, tu ne bo nič, tu je rezervat za hitro cesto.“ Postavlja se vprašanje. 1. Zakaj se že enkrat ne vskladi programa gradnje hitre ceste in urbanistični program širj. KS Prevoje, to so vasi Prevoje, Šentvid, Doba Imovica in Prevalje?

2. Zakaj se o vsem tem nič ne vpraša zainteresiranih delavcev in pa organov in organizacij v KS Prevoje?

3. Če je načrt za izgradnjo hitre ceste spremenil urbanistični načrt, ki ne velja več, zakaj se ne spremeni, zakaj se vztraja pri takem načrtu, ki predvideva zgostitev, na primer vasi Prevoje ravno tam, kjer Republiška skupnost za ceste ne

dovoli, in na sadovnjakih kmetov, ki jih niso in jih tudi ne bodo pripravljeno prodati, prej vse drugo, njihovo travnik, kot tisto, kar ima okoli hiše?!

In zadnje najpomembnejše vprašanje, kdo bo v takem primeru črnograditeljem, ki niso črnograditelji zaradi tega, ker radi kršijo predpise, temveč zaradi zgoraj opisanega stanja, so sami delavci, ki bi imeli veliko boljše pogoje ob legalni gradnji, ker bi vsak v svoji delovni organizaciji lahko dobil kredit, povrnil škodo za stroške in trud, ki so ga vložili v črno grajene hiše, ki so v različnih fazah, nekateri že stanujejo v njih, če se zgodi, da bi jih res rušili?

Kot smo že ugotovili, 73. člen ustave določa, da o tem odločajo občani v KS. Zakaj tisti, ki pripravljajo, dopolnjujejo in skrbijo za take programe potem pristojnih ne vprašajo za mnenje, in ne vskladijo

S POČITNIKARJI V BAZO 20

V mesecu aprilu so imeli člani Počitniške zveze Slovenije svoje tradicionalno srečanje v Kočevskem rogu v Bazi 20. Z učenci Poklicne šole v Domžalah smo se z avtobusom precej zgodaj odpeljali iz Domžal proti Dolenjski. Avtobus ni bil najbolj poln, razpoloženje pa že kar v začetku zelo veselo. Čeprav se nismo poznali, smo se kar dobro razumeli. Le sonce nam je nagajalo. Čeprav je še v Domžalah toplo sijalo, se je kmalu skrilo za oblake in ko smo se pripeljali do Žužemberka, je bilo kar precej mrzlo. Tu smo si hoteli ogledati grad, zelo znan iz

NOB, iz boja partizanov z belogardisti pa iz tega ni bilo nič. Grad je bil varno zaprt, zato smo se na hitro okrepčali v bližnjem gostišču in se odpeljali proti znanemu turističnemu kraju Dolenjskim Toplicam, kjer je bilo že veliko avtobusov. Počitnikarji, vseh starosti in velikosti, so veseli prepevali, mi pa smo se sprehodili po turističnem kraju in se tu srečali z delegati občinskih odborov Počitniške zveze. Ti so imeli v Dolenjskih Toplicah svojo skupščino, na kateri so se pogovarjali o stanju v mladinskem turizmu in ugotovili, da imajo pri nas mladi še vse premalo možnosti za cenena letovanja, izlete itd. Posebno veliki problemi se kažejo pri organizaciji letovanj za učence osnovnih in srednjih šol, ki še nimajo lastnih finančnih sredstev. V Dolenjskih Toplicah smo se srečali še z ostalimi udeleženci iz naše občine, to so bili učenci

interesov KS z interesi širših družbenih skupnosti? Kdaj bodo taki in podobni spoznali novo vlogo KS, da se morajo delavci uveljavljati zlasti z dogovori in odločitvami o razvojni usmeritvi organizacij združenega dela, politiki zadovoljevanja kulturnih, socialnih in drugih skupnih potreb, stanovaljski politiki ter politiki družbenega standarda nasploh, o politiki zaposlovanja, urejanja okolja in varstva narave, ter o drugih skupnih vprašanjih, katerih naravni okvir reševanja predstavljajo tudi krajevne skupnosti. Takšno programiranje razvoja krajevne skupnosti ni postavljeno na ustavno podlago. Po novi ustavi programi krajevnih skupnosti morajo rasti iz neposrednih potreb in interesov delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti. Pri njihovem nastajanju in oblikovanju pa imajo pomembno usmerjevalno in povezovalno vlogo družbenopolitične organizacije, SZDL, sindikat in ZSM, ki morajo zagotoviti, da bodo programi celoviti, da bodo vključevali ob skupno opredeljenih nalogah tudi načine njihovega uresničevanja.

osnovnih šol, ki so se pripeljali z drugim avtobusom. Po hitrem ogledu tega turističnega kraja smo se z avtobusi, ki jih je bilo kar za dolgo nepregledno kolono, odpravili proti Lukovemu domu v Kočevskem rogu. Skozi temne, goste gozdove smo se naposled le pripeljali do doma, kjer je bilo že veliko mladih. Skupine iz vseh koncev Slovenije so se počasi razvrščale v kolono, ki se je napolnila proti Bazi 20. Oglasila se je pesem, ki je ob spremljavi harmonik in kitar, zvenela še kar ubrano in že smo bili na prostoru, ki so ga mladi iz Dolenjskih Toplic pripravili za kulturni program. Po pozdravnih govorih je sledil kulturni program, v katerem so sodelovali mladi iz vse Slovenije, med njimi tudi komorni zborček Osnovne šole Josip Broz Tito, ki je zapel nekaj partizanskih pesmi. Med borci, ki so spregovorili o Kočevskem rogu med narodnoosvobodilno borbo, je spregovoril tudi narodni heroj tov. Avbelj Franc-Lojko, ki je obudil spomine na dni, ko se je sam boril v teh temnih, neskončnih gozdovih. Po končanem kulturnem programu je sledilo tovariško srečanje in rajanje, v katerem smo sodelovali vsi. Toda morali smo oditi. Še obilno kosilo, pozdrav in že smo se peljali proti Novemu mestu, kjer je bil zadnji postanek. Sem smo se pripeljali že kot stari znanci, prepevali smo. se pogovarjali in za slovo tudi slikali. Po kratkem ogledu Novega mesta smo se odpeljali proti Ljubljani in Domžalam, kjer smo se poslovili.

**NAŠIM BRALCEM
PREDSTAVLJAMO VAM DVA
IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI VIR**

MARIJA SASSO

Decembra je praznovala svoj 50. rojstni dan dolgoletna predsednica Krajevne organizacije RK Vir Marija Sasso. Rodila se je v Dobu, v družini, v kateri je bilo 11 otrok. Oče je moral trdo delati, da je vsaj za silo nasitil številno družino. Vsi so aktivno delali v SOKOLU in se tam navzeli naprednih idej. Leta 1941 se je Gusteljnova družina – tako se je reklo hiši po domače – zavedala svoje naloge. Takoj so začeli delati za OF, posebno otroci so bili iznajdljivi, saj so dve očetovi lovski puški že leta 1942 spravili v Radomeljsko četo.

Mici je postala kurirka na območju Doba. Kokošenj in Vrhpolja, skrbela pa je tudi za zbiranje hrane in širjenja partizanske literature. Leta 1943 je postala članica organizacije Mladih Slovencev in kasneje SKOJ-a. Njen brat France je leta 1944 kot borec Šlandrove brigade padel na Viru.

Ko je dopolnila 18 let, se je zaposlila pri Kocjančiču, sedanji TOSAMI, kjer je delala vse do leta 1956, ko je zaradi moža, ki je 100% VVI, morala ostati doma in skrbeti za njegovo nego.

Vsa povojna leta je Mici aktivno delovala v raznih družbenopolitičnih organizacijah, predvsem kot odbornica AFŽ in RK. V Krajevni organizaciji RK je že več, kot deset let tajnica ali predsednica in je tudi članica Občinskega odbora RK. Poleg tega dela v Krajevni skupnosti, kjer skrbi za socialno varstvo.

Za svoje aktivno delo, v organizacijah RK je prejela bronasto, srebrno in zlato značko RK in vrsto priznanj.

Vsi občani Krajevne skupnosti ji želijo še mnogo delovnih uspehov in dobro počutje v nadaljnjem življenju.

Proizvodni program:

Damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij
Vrhnje usnje in usnjena podloga
Usnjarska pomožna sredstva in sredstva za nego čevljev

IVAN VRENJAK

Rojen je bil 20. decembra 1924 pri Jernejevcu v Kolovcu, kot sin revne kmečke družine, v kateri so bili trije otroci. Oče je umrl, ko je bil Ivan star dve leti. Mati je težko skrbela za družino in zaradi tega je Ivan moral po končani osnovni šoli na Rovih, ostati doma in se ni mogel izučiti nobenega poklica. Vojna vihra jih je doletela pripravljene. Že leta 1941 so Jernejevčevi postali pristaši OF in kmalu prejeli prvoborce in ranjence Radomeljske čete. Borci in aktivisti so imeli pri njih svoj drugi dom vse do, 28. januarja leta 1944., ko so raztrgan-

ci požgali Bunčkovo in Jernejevčevo domačijo. Ivan in njegov brat sta ubežala smrti in našla zavetje v Lukovi bolnici, sestro so na begu ustrelili, mater pa so raztrganci vrgli v gorečo hišo.

Ob napadu na Lukovo bolnico je bil Ivan ujet in odpeljan v koncentracijsko taborišče Mathausen, brat Feliks pa je padel pri obrambi bolnice.

Po vrnitvi iz taborišča Ivan ni obnovil požgane domačije, ampak se je naselil na Viru in začel delati kot šofer pri ŽITO in se udeleževati v družbenopolitičnih organizacijah. Aktivno dela v borčevski organizaciji in Krajevni skupnosti na Viru, kjer je v delegaciji in v svetu KS.

Vsi borci in občani mu želijo še veliko srečnih dni za volanom in plodnega dela v KS in drugih organizacijah.

F. Zorman

**TOVARNA
KOVČKOV
IN
USNJENIH
IZDELKOV
DOMŽALE**

**TOZD OLJARNA DOBILA
NOVO MOTORNO ČRPALKO**

Danes, 22 let od ustanovitve tedanje gasilske ekipe smo se zbrali, da bi v delovnem vzdušju preizkusili in sprejeli našo doslej največjo pridobitev – novo motorno črpalko.

Začetki delovanja naše gasilske reševalne enote segajo v leto 1953 in nazaj, ko smo s skromnimi tehničnimi sredstvi, toda z veliko voljo in zagnanostjo sprejeli zaupno nalogo – varovanje naše in družbene lastnine pred požarom. Prvotna naloga reševanje, pred in v slučaju požara v naši tovarni, se je v tem času znatno razširila tako, da danes enota s svojo opremo in izvežbanostjo že predstavlja pravo mobilno enoto, ki je sposobna tako v tovarni, kot na zunanjem obmejnem območju posredovati v slučaju požara, naravnih katastrof in drugih nevarnostih.

Tudi področje delovanja enote se je razširilo, predvsem preko vodje enote na vzdrževanju požarno-gasilnih naprav v tovarni, na izobraževanju delavcev o varovanju pred nastankom požara in praktičnem rokovanju s požarno-gasilnimi aparati in pripomočki.

Enota se je v obdobju delovanja srečevala z različnimi težavami, predvsem materialnega značaja – kot pomanjkljivo, zastarelo in nepopolno opremo, vendar je te težave ob skromnosti in prizadevnosti svojih članov uspešno prebrodila. Samoupravni organi so s svojimi sklepi omogočili, da se je enota postopoma v okviru finančnih možnosti, tehnično izpopolnjevala in se tudi usposobila za opravljanje zaupane naloge.

Enota je v času delovanja svojo nalogo in dolžnost opravila v redu in lahko ugotovimo, da je upravičila zaupanje, katero so ji z materialnimi spodbudami izkazali samoupravni organi TOZD. Enota je dvakrat uspešno posredovala in sama preprečila razširitev požara in večje materialne škode. Dvakrat je posredovala tudi na zunanjem območju ob povodnji, velikokrat pa je ob zunanjem signalu bila v pripravljenosti za nudenje eventualne zahtevane pomoči.

Enota se je in se še vedno udeležuje skupnega sodelovanja z Občinsko gasilsko zvezo. Tudi tu je dosegla lepe uspehe, kar dokazujejo doseženi rezultati in priznanja. Enaka priznanja dobiva ob strokovnih in inšpekcijskih pregledih stanja požarnega varstva v tovarni.

Vsi dosedanji uspehi, predvsem nabava ustreznih modernih in funkcionalnih pripomočkov, so pripomogli, da je enota do današnjega dne v celoti organizacijsko, strokovno in tehnično sposobna opraviti vsako nalogo. Ovíra za tehnično brezhibno opremljenost je ostala v zastareli gasilski črpalki.

Delavski svet TOZD je ob upoštevanju dejanskih potreb in zahtev, ki se danes pred gasilsko reše-

valno enoto postavljajo, sprejel sklep, da se ustrezná nova gasilska črpalka nabavi.

Na osnovi dosedanjega ravnanja z opremo, s katero razpolagamo, lahko z gotovostjo sklepamo, da bo tudi nova gasilska črpalka pravilno vzdrževana in v potrebi uspešno uporabljena.

Zorman

**OBDARITEV
STAREJŠIH OBČANK
NA OBMOČJU
KS TROJANE
OB PRAZNIKU ŽENSK**

V počastitev Dneva žena smo se mladi na Trojanah domenili, da bomo ob pomoči KS obdarili naše najstarejše občanke, to je žene, ki so že dopolnile sedemdeset let. Pripravili smo jim skromna darila, ki so jih člani naše osnovne organizacije ZSMS Trojanje razdelili po njihovih domovih. Ob tem so jim izrekli iskrene čestitke ob njihovem prazniku.

V večini so se žene tega, čeprav skromnega, darila zelo razveselile, saj smo jim s tem dokazali, da nanje nismo pozabili, čeprav danes ljudje pravijo, da današnja mladina starejših ne spoštuje.

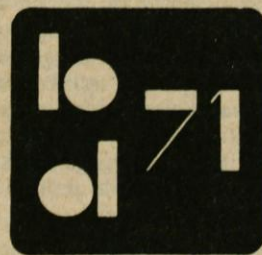
Menim da bi bilo lepo, če bi se taka akcija ponovila vsako leto.

Nada Keršič

Priporočamo
nakup
v naših
poslovalnicah

**»NAPREDEK«
Domžale**

BIRO 71 — Domžale
Ljubljanska cesta 110 a

Priporočamo svoje storitve

ŠPORTNI POROČEVALEC

SREČANJE Z LJUBOM DOSTALOM, PRESEDNIKOM TVD MORAVČE

Minevala so leta in leta, ko je v Moravčah športno življenje stagniralo oziroma ga skoraj ni bilo, če izvzamemo šolsko športno društvo, ki vsa leta po vojni aktivno dela, trenira, tekmuje. Leta 1972 pa je bilo v Moravčah ustanovljeno TVD PARTIZAN. Med pobudniki in ustanovitelji tega društva je bil tov. Ljubo Dostal, zato sem njemu s tem v zvezi zastavil nekaj vprašanj.

Vprašanje:

Kaj je bilo osnovno vodilo za ustanovitev PARTIZANA?

Odgovor:

V Moravčah je bilo premalo športnega življenja, posamezne, ne dovolj organizirane akcije, pa so bile nujno obsojene na neuspeh. Potrebno je bilo organizacijsko in vsebinsko spraviti stvari na svoje mesto. Skratka, nekaj je bilo treba narediti, saj navsezadnje Moravče le niso tako majhne.

Vprašanje:

Katere sekcije delujejo v okviru PARTIZANA?

Uspešno se razvija: namizni tenis, šah, košarka in smučarska sekcija. Nogometna sekcija se je razvila v samostojen klub, strelska sekcija se je priključila strelskemu društvu Domžale. Skratka, TVD PARTIZAN je v nekaj letih uspel aktivirati vrsto športnih panog in število aktivnih članov se še vedno iz dneva v dan veča.

Vprašanje:

Atletike nisi omenil. Ali je to znak, da atletike sploh niste gojili?

Odgovor:

Skoraj bi moral odgovoriti pritrdilno. Načrtno ni atletike nihče gojil. Žalostno in skoraj neverjetno je dejstvo, da v Moravčah nismo našli prostora za atletske steze, čeprav bi nekaj potrebnih naprav sami zgradili. Velika ovira je tudi telovadnica, ki je v Moravčah ni! Torej discipline, ki bi jih morali najbolj gojiti, so ostale ob strani. Vemo pa, da je atletika osnova za razvoj vseh športnih panog.

Vprašanje:

Letijo očitki, da je v Moravčah PARTIZANSKI DOM premalo izkoriščen in da ne služi dovolj svojemu namenu in da bi bila vsa telesna kultura lahko v dvorani.

Odgovor:

Kdor to govori je najbolj milo povedano neinformiran ali pa spletarki. Najprej moram povedati, da dvorana PARTIZANSKEGA DOMA ni najbolj primerna za telovadbo, ni opremljena s športnim orodjem, niti ni bila v ta namen grajena. Drugo, kar bi rad povedal pa je, da je imel PARTIZAN preko vse zime najeto dvorano in to vsak dan razen sobote in nedelje v popoldanskem času. Dom res ni polno izkoriščen. Če pa upoštevamo, da so v domu igre, občasno tudi kinopredstave in proslave, da imajo tam prostor Ljudska knjižnica, taborniki, Radioklub, družbenopolitične organizacije in PARTIZAN, pa lahko ugotovimo, da je naš PARTIZANSKI DOM dovolj smotrno izkoriščen in da služi svojemu namenu.

Vprašanje:

Ima vodstvo PARTIZANA v načrtu organizacijo kakšnega večjega tekmovanja?

Odgovor:

Vsako leto je TVD PARTIZAN organizator majskega turnirja, ki se ga udeležujejo društva iz vse občine.

Vprašanje:

Katera športna panoga v Moravčah najbolj napreduje?

Odgovor:

Vsekakor košarka. Moravče so trenutno občinski prvak v košarki, mlada reprezentanca pa je pristala na drugem mestu. Ob tej priliki moram pohvaliti tudi tov. Mirka Jermana iz Moravč, ki je v letu 1974 ubranil naslov svetovnega prvaka v kolesarstvu – v razredu gluhomemih. V preteklih letih pa je Mirko napodobnih tekmovanjih dosegel drugo in tretje mesto.

Vprašanje:

Kljub temu, da zunaj pritiska vročina, bi rad izvedel besedo ali dve o smučarjih.

Odgovor:

Smučarska sekcija je bila v pretekli sezoni zelo delavna. Zgradili so 40 metrsko skakalnico na Vrhpolju. Vsa gradbena dela so opravili člani brezplačno. Pohvale vredno pa je dejanje obeh lastnikov zemljišč, ki sta zemljo brezplačno odstopila v ta namen.

Tone Turšič

ŠPORTNA TEKMOVANJA V POČASTITEV 25-LETNICE „MLINOSTROJA“ DOMŽALE

Sindikalna organizacija je v mesecu marcu in aprilu organizirala tekmovanja v šahu, streljanju in kegljanju v počastitev 25-letnice ustanovitve podjetja.

Tekmovanj se je udeležilo 62 članov kolektiva, kar je zadovoljivo. Manj razveseljivo pa je podatek, da se je od 21 članic tekmovanj udeležila le ena.

Podobna tekmovanja bi kazalo v prihodnosti še kdaj ponoviti v večjem številu panog in poskrbeti za večjo množičnost.

5. Keržan Janez
6. Malež Ivan
7. Urbanija Franc
8. Količ Milan
9. Mavsar Andrej
10. Kržan Albert

Streljanje:

	krogov
1. Keržan Niko	175
2. Krajšek Zdravko	169
3. Postržin Karel	161
4. Količ Milan	149

Nogometaši Mlinostroja dosegajo v sindikalnih športnih tekmovanjih v naši občini vidne rezultate

V nogometu, ki je že leta dolgo šport št. 1 v „Mlinostroju“, je težje prirejati interna tekmovanja.

Tradicionalno je le srečanje stari – mladi, ki bo tudi letos odigrano v počastitev praznika dela.

Pokazalo se je, da je OO sindikata s takim načinom dela na najboljši poti, da postane rekreacija eno od življenjskih gibal tudi v našem podjetju in da taka tekmovanja sčasoma prerastejo v prave športne igre „Mlinostroja“.

5. Narobe Karel	146
6. Kržan Albert	141
7. Šuštar Milan	140
8. Kotnik Janez	139
9. Cerar Marjan	136
10. Kos Ciril	130

REZULTATI

Kegljanje:

	kegljev
1. Keržan Niko	415
2. Prusnik Janez	390
3. Krajšek Zdravko	390
4. Korelc Anton	372
5. Kržan Albert	371
6. Količ Milan	369
7. Cerar Marjan	367
8. Flis Franc	361
9. Narobe Karel	358
10. Marn Miro	344

Šah:

1. Krajšek Zdravko
2. Šorn Janez
3. Cotman Slavko
4. Pichler Jože

NOVICE IZ TABORNIŠKIH VRST

Taborniki odreda „SKALNIH TABOROV“ smo v prvih treh mesecih letošnjega leta poleg rednega dela v osnovnih taborniških enotah organizirali in izvedli še nekaj uspešnih akcij. Naj nastejemo samo nekaj največjih:

– v februarju in marcu smo v Domžalah izvedli akcijo zbiranja starega papirja, pri kateri so uspešno sodelovali člani kluba in člani čet na OŠ VP in OŠ JBT. Zbrali smo preko 8.000 kg starega papirja. Zbrana sredstva smo namenili za izpolnitev taborne opreme;

– v teku je delovna akcija, v kateri čistimo drevored v Grobljah;

(Nadaljevanje na 22. strani)

(Nadaljevanje z 21. strani)

– 8. februarja smo izvedli športno tekmovanje tabornikov. V telovadnici OŠ JBT je preko 70 tabornikov in MČ tekmovalo v naslednjih športnih panogah: košarki, namiznem tenisu, med dvema ognjema in premagovanju ovir;

– v organizaciji ZRVS smo imeli strelske vaje z zračno puško, katerih se je udeležilo 52 naših članov;

– te dni zaključujemo vodniški tečaj, katerega se je udeleževalo 8 do 10 tabornikov – bodočih vodnikov;

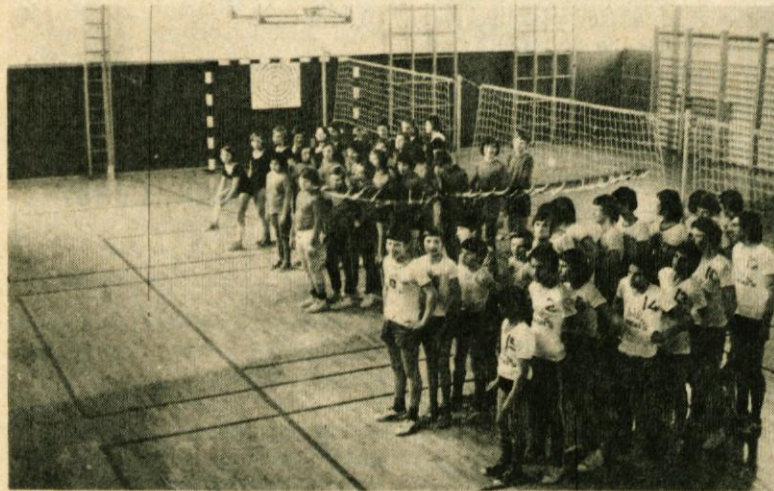
– 20. aprila bo v Črnučah področno tekmovanje v taborniškem mnogoboju za tabornike. Tega tekmovanja se bodo udeležile tudi naše ekipe. Že v februarju smo pričeli s pripravami za to tekmovanje. Pripravljamo se več naših ekip in upamo, da nas bodo tudi uspešno zastopale v signalizaciji, postavljanju šotora, orientaciji, lokostrelstvu in športni igri.

Pred nami je drugo četrtletje, v katerem je predvidenih še več akcij, predvsem pa tudi priprave na naši letošnji največji akciji VI. ZLET Zveze tabornikov Jugoslavije in letno taborjenje v Bohinju.

Ivo Jarc

MARLJIVI MORAVSKI TABORNIKI

Kot bi sedeli v areni amfiteatra, so se v polkrog razporedili člani taborniške organizacije. Mednje so se pomešali povabljeni predstavniki javnega in kulturnega življenja Moravč, ki so jih tokrat taborniki povabili v svojo sredo, da bi jim pokazali, kaj delajo in kakšni so njihovi načrti za bodočnost.

Ekipe pionirjev pred začetkom tekmovanja v mali odbojki

Vodja tabornikov tov. Novak je bil zadovoljen. Glejte, je dejal, to je naša mladina, ki je pripravljena delati. Zavestno želi izbrisati madež, ki se je oprjel mladih, največkrat zaradi neosnovanih trditev starejših, ki so venomer ponavljali, da mladina vse preveč obiskuje pivnice in zakajene gostilniške prostore. Ne! To je mladina, ki je zavestno obrnila hrbet alkoholu, ki

si lajša žejo s čajem in kapljicami limonovega soka. To so mladi, privrženci vsega lepega, ki občudujejo lepote narave. Navdušeni so nad čistim okoljem in svežim zrakom, ki napolnjuje Moravsko dolino.

Bojan je zaželel dobrodošlico vsem prisotnim ter pozval predstavnike organizacij in društev na sodelovanje in medsebojno pomoč.

Oglasila se je tabornica Ljuba, ki je pripovedovala, kako so taborniki organizirani, kako potekajo sestanki in izleti.

Besedo je povzel Dore, ki je povedal: Ljudje si še danes predstavljajo, da so edina dejavnost tabornikov izleti in pohodi, čeprav ravno taborniki radi zgrabijo tudi za krampe in lopate, kadar je potrebno. Taborjenja in izleti v naravo navajajo mladega človeka na nove odnose, drugačne kot smo jih vajeni doma in v šoli, drugačne kot so na delovnem mestu. Tu je doma sproščenost, prijateljstvo in tovarištvo, medsebojna pomoč, humanost in odrekanje. Narava je naš drugi dom. Tabornik si zna poiskati tiste dobrine, ki mu jih narava nudi: hrano, kurjavo, vodo pa tudi ležišče, kjer bo varno prenočil. Sklepajo se nova poznanstva in prijateljstva, krepijo se vezi med različnimi narodi, krepki se narodna zavest in patriotizem, da ne govorimo o poznavanju veščin, ki bodo koristile vsem udeležencem v SLO.

Bojana je povabila vse osnovnošolce, ČEBELICE in MEDVEDKE, da bi se občasno udeležili skupnih akcij, ker bi le tako uspešno zaživela povezanost s taborniki, ki delajo na šoli. Obljubila je tudi pomoč starejših vrstnikov svojim mlajšim prijateljem.

Darko se je odločil, da bo povedal nekaj o taborniških zvezdah. To so priznanja, ki jih dobi tabornik takrat, ko se seznanj in tudi ravna po osnovnih načelih naše družbene stvarnosti, ko si pridobi dovolj znanja s področja družbene, kulturne, tehnične, telesnokul-

turne, taborniške in športne dejavnosti.

Tabornici Poldka in Jelka sta presenetili prisotne s poslanico Moravških tabornikov. Povedali sta: Med vojno ni bilo taborniških sekcij. Takrat so imeli partizani številne naporene pohode. Najmlajši so pomagali pri ilegalnem raznašanju pošte, hrane in obleke. Zaradi velike želje po svobodi, je

marsikateri mlad fant vzel puško in se odpravil v boj proti sovražniku. Tudi dekleta niso bila izvzeta. Pomagale so v partizanskih bolnišnicah. Partizanom so šivale obleke za mrzle zimske dni. Da, veliko mladih ljudi je pripomoglo k osvoboditvi. Mnogi se niso nikoli več vrnili domov. Njihova srca niso občutila omamne sreče v svobodi. Danes, ko ni treba misliti na sovražnika, ko vsako noč zaspimo mirno, brez misli, da nam bodo bombe porušile dom, ko se nam ni treba bati, da bi prav to noč nekje v boju padel za svobodo oče, mož, fant, ne smemo pozabiti na padle! Prav zato smo se taborniki odločili, da bomo ob večjih praznikih obiskali grobove padlih in kraje, znane iz NOB. Skrbeli bomo za spomenike in se spominjali dogodkov izpred tridesetih let. Padle bomo častili s taborniškim programom, cvetjem in svečkami. Želimo, da se nam pri izpolnjevanju te obveze pridružijo borci iz NOB ter vsi dobromisleči občani!

Tik pred koncem je simpatični Jožko izzval predstavnike družbenopolitičnih organizacij, da so se izjasnili, kako bodo tabornikom pomagali, saj bo vsaka pomoč, pa čeprav le moralna zelo dobrodošla. Povabljeni so pomoč obljubili ter bili obenem presenečeni nad delovno vnemo in nad tako lepimi ideali, ki jih goji preko trideset članov taborniške organizacije.

In za konec . . .

Zadonela je harmonika, partizanska pesem je odmevala po dolini, recitacije, hudomušni dovtipi in izvirne smešnice so motile topli in tih pomladni večer. Na sredi sklenjenega kroga pa so plameni lizali skrbno pripravljeno grmado suhih vej in plamen se je divgal vse više in više pod zvezdno nebo. Taborniški ogenj je zagorel v vsej svoji lepoti. Glas harmonike, petje in ples občudovanja vredne mladine se je tihotapil skozi toplo zvezdno noč . . .

Tone Turšič

Ustanovitev plavalnega kluba Domžale

Domžale, 17. februarja 1975 – Po dolgem desetletju se je v Domžalah povsem na novo in v čisto novih razmerah formiral plavalni klub. Težnja po plavanju kot organiziranem športu je sicer tlela že dolgo, toda, žal, ni bilo niti objektivnih pogojev, niti ljudi, ki bi vse to lahko organizirali in izpeljali. S formiranjem TTKS so nastale za vse športne panoge boljše in enakovrednejše možnosti, med drugim tudi za plavanje, ki je bilo predvsem v Domžalah močno zapostavljeno.

Največje zasluge za organizacijo Plavalnega kluba Domžale ima nedvomno Jure Podgoršek, ki je začel uresničevati svojo zamisel in jo s skoraj fanatično zagrizenostjo in spočetka z minimalno pomočjo tudi izpeljal. Z delom je začel takoj po vrnitvi iz JLA, kjer se je za plavanje tudi navdušil. Po posvetovanju z nekaterimi vodilnimi slovenskimi športnimi funkcionarji je prišel v stik s predsednikom Vaterpolo zveze Slovenije in podpredsednikom VSJ Mate Bečićem, ki mu je izročil pravilnik VSJ in mu tudi sicer pomagal z nasveti. Kot vedno, je tudi tokrat nastopil velik problem – denar. Na ugoden odmev je Podgoršek naletel pri TVD Partizan, ki je financiral izgradnjo golov za vaterpolo in s tem vzbudil zanimanje med mladimi in nekaterimi starejšimi ljubitelji plavanja. Jure ni bil več osamljen, kljub temu pa se število problemov s tem ni zmanjšalo.

8. septembra 1974 je bila v hali KC v Domžalah ustanovna skupščina Plavalnega kluba Domžale, ki združuje plavanje in vaterpolo.

Sprejet je bil pravilnik PK Domžale in uradno ime kluba. Za predsednika je bil izvoljen Tomaž Počivavšek, pri delu pa mu bosta pomagala vodji: za plavanje Andrej Počivavšek in za vaterpolo Jure Podgoršek. S tem je v okviru PK Domžale nastal tudi Vaterpolo klub Domžale.

Sekcija plavanja bo začela delovati letos poleti, ko bo takoj po končanem šolskem letu organizirala plavalno šolo, katero bodo vodili ustrezno izšolani plavalni učitelji, tako da se bodo otroci naučili ne samo „plavati“, temveč pravilno plavati. Še isto poletje se bodo začeli tudi treningi in pa tekmovanja v plavanju.

Vaterpolo klub Domžale deluje že od samega nastanka, čeprav se le s težavo bori in premaguje probleme, ki pri tem nastopajo: registracija kluba, plačevanje baze na v Kranju in reševanje prevozov do Kranja in nazaj. Če bi jim vodstvo kranjskega bazena s Petrom Didičem, direktorjem bazena in edinim izšolanim trenerjem vaterpola v Sloveniji, ne šlo tako na roke, bi jim bilo delovanje povsem onemogočeno. Probleme s prevozom rešujejo sami kakor pač vedo in znajo. Želja po uspehu je velika, volje je še več, tako da se poslužujejo med drugim celo avtoštopanja. Tudi stroške za osnovno opremo, kot so žoge, plavalne kape, plavalna očala, piščalke za sodnike morajo kriti sami.

Sami so financirali šolanje na tečaju za sodnike vaterpola, ki je bilo v Kranju 15. novembra 1974,

(Nadaljevanje na 23. strani)

(Nadaljevanje z 22. strani)

kamor so poslali več kandidatov, tako da so Jure Podgoršek, Bojan Repovž in Marjan Urankar registrirani sodniki podveznega ranga. Največja težava je plačevanje baze, saj stane ura treninga v Kranju kar 200 ND. Do februarja so imeli že dvainštirideset treningov po dve do tri ure. Ker denarja niso imeli od kje dobiti, so morali gostovati pri treningih drugih klubov, s čimer pa ni mogoče izpolnjevati programa treninga. Treninge vodi bivši vratar pri VK Kamniku Marjan Juntez, obiskuje pa jih enaindvajset ljudi, s tem, da prihajajo še novi in novi in da je njihovo število čedalje večje in da so tudi problemi s prevozom čedalje večji.

V načrtu so še Zimsko prvenstvo SRS, Pokalno prvenstvo SRS, dva turnirja druge slovenske lige in več prijateljskih tekem. Marča bo v Kranju trenerska šola pod vodstvom Petra Didiča, kamor bodo poslali štiri svoje kandidate. Poleti, ko ne bo težav s prevozom in

prostori za treniranje, saj bo odprt takrat lepo urejen domžalski bazen, imajo v načrtu tudi delo s pionirji in mlajšimi mladinci.

Upajmo, da bo odziv mladih velik in da bo pomoč s strani TTKS in javnosti nasploh še večja, tako da bodo lahko zastavljene si načrte tudi uresničili.

V. M.

SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

»TERMIT«
DOMŽALE

EKSPLOATACIJA,
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

SLAVKO ŠOROTAR – 1. mesto na slovenskem in državnem prvenstvu v sestavi za leto 1974, 2. mesto na slovenskem in državnem prvenstvu v sestavi z orožji za leto 1974, 2. mesto na slovenskem absolutnem prvenstvu v kategoriji rjavih pasov, 5. mesto na memorialu Artura K. Hisatake.

Tudi polaganje izpitov za višje pasove je bilo precej uspešno: Alojz KUMP, je kandidat za plavi pas, zeleni pas nosijo še Dragan GRBIČ, Vlado ČRNIČ in Martin OSOLNIK, rumenega pa Zdenka BERNJAK in Miha VRHOVNIK, imamo še 4 kandidate za rumeni pas ter 10 članov, ki so položili prva dva izpita.

Doslej se je za trening Budo veččin v Domžalah odločilo že 94 občanov, redno pa jih trenira okrog 30. Precejšnja pozornost je posvečena tudi najmlajšim, saj imamo samostojno pionirsko šolo.

Pobudnik, trener in v večji meri tudi organizator kluba je Slavko ŠOROTAR. Karate je pričel trenirati pred dvema letoma in pol v

Kamniku, sedaj je mojstrski kandidat za črni pas – 1. dan. Klub ima zelo obširen program, saj je predvideno sodelovanje na vsakem tekmovanju, v kolikor bodo to omogočala tudi finančna sredstva tako, da se tekmovalcem vsaj delno povrnejo potni stroški.

Kljub velikim naporom, da bi bili registrirani in deležni okrilja SITKS že prej, nam je to uspelo šele koncem marca tako, da se ves čas od ustanovitve vzdržujemo sami. Velike zasluge za uspešno delo kluba ima tudi PKUGŠ Domžale oziroma tovariš ravnatelj VELEPEC Janez, za kar se mu ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo. Svoje delo bomo javnosti v tem letu v Domžalah predstavili z eno demonstracijo in dvema tekmovanjema. Karate klub Domžale je telesnokulturna organizacija, ki razvija tako množičnost in vključevanje najmlajših in starejših, kot tudi kvaliteto, zato smo prepričani, da bodo v naših vrstah našli zadovoljstvo še mnogi občani.

A. Š.

Karate v Domžalah

Člani Karate kluba Domžale, ki se v zadnjem času uspešno udeležujejo v tem novem športu v Domžalah

Karate je že tisočletja stara veččina, ki je imela svoje začetke v Indiji. Od tu se je razširila na Kitajsko, kjer so jo imenovali Kung-Fu. Ko so Japonci zavzeli Okinawo, so prevzeli nekatere elemente te borilne veščine in jo imenovali Karate, ki je kot ena najefektnjših borilnih veščin zelo razširjena in popularna na svetu.

Dandanes obstoja cela vrsta različnih šol karateja, za katere je najbolj značilno to, da so se specializirale le na določen del tehnike, ki je obsegal Kung-Fu. Pri nas je takšna šola npr. Shotokan, kjer je največji mojster Takasi Takuhisa – 4. dan (mojstrska stopnja). Precej skupnega s kung-Fu-jem pa ima Budokai, ki vključuje vse veščine karateja, aikida in jiujits-a ter veščine bojevanja z orožji in orožji. Največji mojster teh Budo veččin pri nas je dr. Emin Topič – 5. dan (mojstrska stopnja).

Karate klub Domžale, ki je bil ustanovljen novembra lani, goji zgoraj našete Budo veščine. V kratkem času svojega obstoja pa se lahko pohvali s precejšnjimi uspehi. Največji uspeh kluba je prav gotovo sodelovanje v Slovensko-hrvatski Budokai ligi, ki vključuje 13 klubov. Pogoj za vstop v to ligo je predvsem vztrajni in požrtvovalni trening članov kluba, ki v ligi nastopajo. To so: Slavko Šorotar, Alojz Kump, Dragan Grbič in Vlado Črnič ter rezerva Martin Osolnik.

Po prvih dveh srečanjih se je ekipa Domžal uvrstila na peto mesto, kar je lep uspeh, če upoštevamo, da klub obstoja komaj pol leta. Poglejmo še nekaj drugih rezultatov z Budokai prvenstev:

ALOJZ KUMP – 2. mesto v kategoriji rumenih pasov na slovenskem absolutnem prvenstvu po kategorijah pasov.

ZADNJA NOVICA

ZAČETEK GRADNJE DOMA UPOKOJENCEV V DOMŽALAH

V četrtek, dne 15. maja je bila v prostorih BIRO 71 Domžale podpisana pogodba o začetku gradnje Doma upokojencev v Domžalah.

Vrednost novega doma, ki je navedena v pogodbi za gradbena, obrtniška in inštalacijska dela, znaša 2 milijardi 200 milijonov SD.

Rok izgradnje je 16 mesecev in to pomeni, da bo dom zgrajen do 30.9.1976. leta.

Pogodbo so podpisali:

– v imenu BIRO 71, projektanta novega doma – direktor ing. Radisav Popovič;

– v imenu izvajalca del Gradbenega industrijskega podjetja OBNOVA Ljubljana – glavni direktor tovariš Andrej Plestenjak;

– v imenu investitorja predsednik skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti – tovariš Ivan Deržič.

Ob podpisu je bilo tudi dogovorjeno, da bo vzdava temeljnega kamna za novi dom predvidoma okrog 10. junija, ko bo tudi uradni začetek gradbenih del.

O novem domu bomo obširneje pisali v naslednji številki našega glasila.

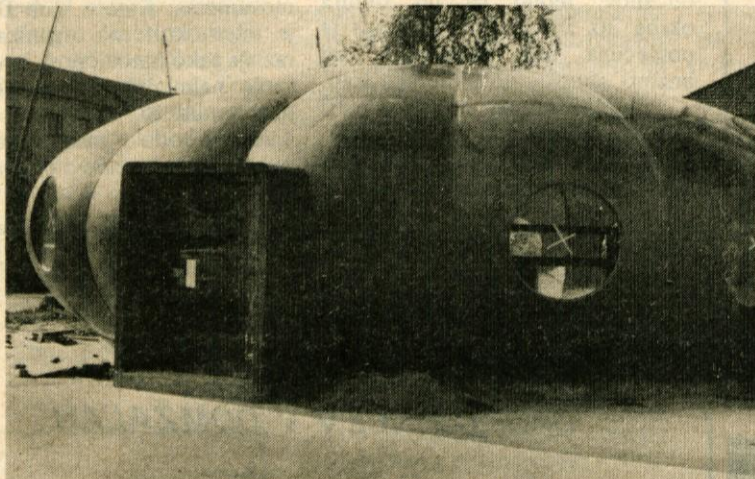
V četrtek, 28. maja 1975 ob 16. uri bo v Domžalah pred poslovno stavbo podružnice Ljubljanske banke svečana otvoritev

Z vašo prisotnostjo boste dali resnični poudarek pomenu te prireditve za mladi rod iz Domžal in okolice

Mladinsko varčevanje ima v Ljubljanski banki že dolgoletno tradicijo. Lahko celo trdim, da banka pravzaprav že ves čas obstoja še posebej skrbno spremlja in obravnava prav svoje najmlajše poslovne prijatelje. Razvijanje vseh oblik sodelovanja z mladimi varčevalci je namreč predvsem izrednega vzgojnega pomena, saj predstavlja nemajhen delež pri vsestranskem oblikovanju mladega človeka.

Pionirska hranilnica v Domžalah pa bo lahko zajela širše območje, ker je to prva banka za mlade varčevalce v Sloveniji.

PIONIRSKE HRANILNICE

VAŠE ZAUPANJE – NAŠA DOLŽNOST!
VAŠE ZADOVOLJSTVO – NAŠ USPEH!

TURISTIČNA AGENCIJA Poslovalnica Domžale

tel. štev.: 72-465

Spoštovani občani!

Ob veščamo in vabimo Vas, da se poslužite naših uslug!

VABIMO VAS, da si v mesecu maju, juniju, juliju, avgustu, septembru in oktobru izberete prostor na soncu za LETNI ODDIH v

enem od naših aranžmajev v ISTRICI ali DALMACIJI

VABIMO VAS na prijetne izlete in popotovanja v mesecu maju in juniju v BUDIMPEŠTO, SAN MARINO, BENETKE, DUNAJ, kneževino LIECHTENSTEIN, MONACO, itd.

VABIMO VAS na vse ostale izlete, tudi z NEDELJSKIM

VABIMO VAS, da si naročite in rezervirate avtobuse za posebne vožnje (moderne MERCEDESE, DEUTZE in druge)

VABIMO VAS, da pri nas naročite in nabavite rezervacije in vozovnice za vse letalske in železniške linije (domače in mednarodne)

VABIMO VAS, da se poslužite naših TAXIJEV (še malo, pa bodo stalno v Domžalah)

VABIMO VAS, spoštovani občani, da nas „zasujete“ z vprašanji in željami o vseh stvareh, ki obsegajo našo turistično dejavnost!

Vabi in pričakuje Vas
Vaša TURISTIČNA AGENCIJA VIATOR
Domžale, Kolodvorska ulica

Na pragu proslav

30 LET SVOBODE

VII. SREČANJE AKTIVISTOV GORENJSKE bo osrednja proslava v naši občini ob 30-letnici zmage nad fašizmom.

22. JUNIJA BODO DOMŽALE sprejele nekdanje borce in aktiviste, ne samo z Gorenjske, ampak tudi ostalih krajev Slovenije, med njimi tudi delegacijo Koroških borcev.

Ob 9.30 uri bo pred poslopjem PTT v Domžalah predsednik skupščine občine JERNEJ LENIČ pozdravil vse prisotne.

Spomenik BORBE IN DELA – avtorja Toneta Svetine – bo odkril nekdanji sekretar Okrožnega komiteja KPS Kamnik tovariš MARJAN ZUPANČIČ.

SVEČANA POVORKA bo šla po Ljubljanski in Kidričevi cesti na slavnostni prostor v Športnem parku.

ob 11.00 uri BO OSREDNJA PROSLAVA.

Slavnostni govornik bo tovariš MIHA MARINKO

V kulturnem programu bodo sodelovali Glasbena šola, združeni pevski zbori, recitatorji in godbe.